℄ PRIMA FIGVRA.

I II III IIII

BARBARA: CELARENT: DARII: FERIO:

℄ SECVNDA FIGVRA.

I. II. III. IIII.

CESARE: CAMESSES: FESTINO: BAROCCO:

℄ TERTIA FIGVRA:

I. II. III.

DARAPTI: FELAPTON: DISAMIS:

IIII. V. VI.

DATISI: BOCARDO: FERISON:

Calen: Septem: 1549.

194

Prima figura.

Medius est qui maioris extremitatis siue
predicati subiectum est, et minoris siue
subiecti est predicatum.
Maior extremitas est, que predicatur de
toto medio.
Minor, que medio subijcitur.

Condiciones duo.

Maior semp debet esse uniuersalis.
Minor semp affirmatiua.

Litere prime figure
A. extremum maius
B. medium.
C. extremū minus.

Primus modus.

Quando maior
minor — sūt uniuſes affirmatiue
Conclusio

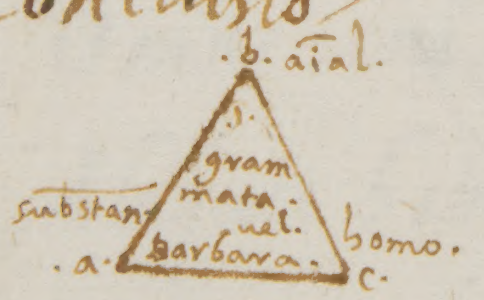

Oīs homo ē aīal.
oē aīal est suba. g°
oīs homo ē suba.

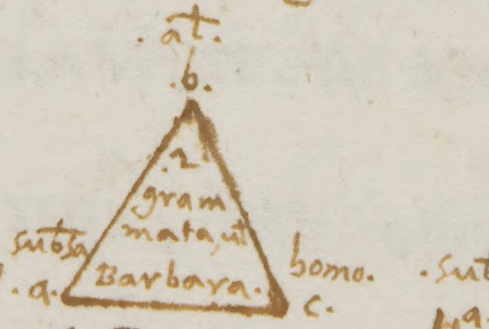

oē aīal est suba
oīs hō est aīal. g°
oīs hō est suba.

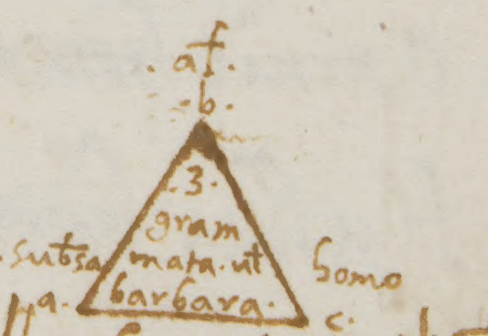

suba prēdicat d oī aīal.
Aīal de oī hoīe. g°
suba prēd. d oī homine.

Secundus modus.

Quando maior extremitas est unitis negatiua.
Minor unitis ~~fa~~ affirmatiua
Conclusio unitis. negatiua.

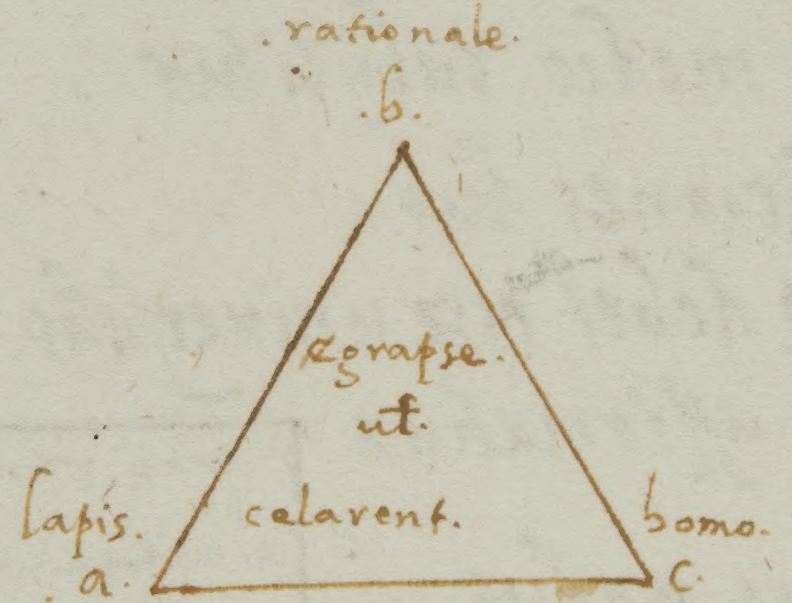

Nullus lapis est rationale.
Omnis homo est rationale. g^{o}
Nullus homo est lapis.

Tertius Modus.

Quando maior extremitas est uniuer:
salis affirmatiua.
Minor particularis affirmatiua.
Conclusio particularis affirmatiua.

animal.
. b.

Aliquis homo est animal.
Omne animal est substantia. g°
Aliquis homo est substantia.

Quartus modus.

Quando maior uniuersalis negatiua.

Minor particularis affirmatiua.

Conclusio particularis negatiua.

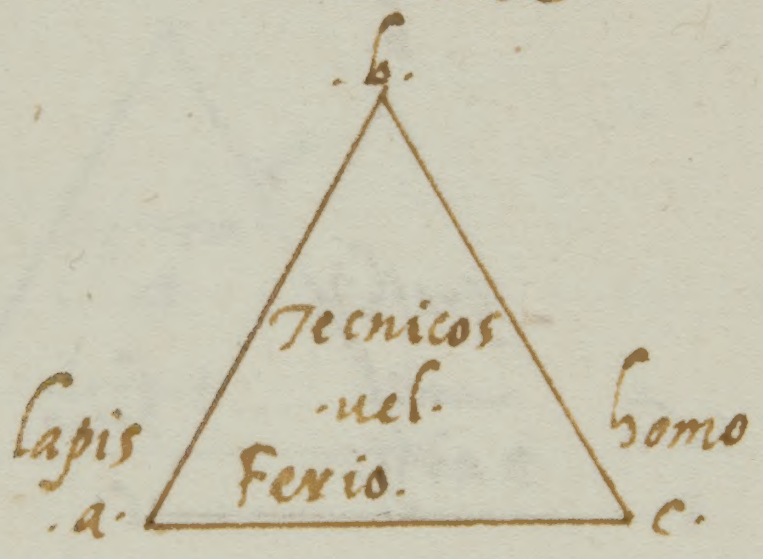

Aliquis homo est rationale

Nullum rationale est lapis. g.º

Aliquis homo nó est lapis.

Secunda figura.

Medius est quod ꝓd: le ambabus extremitatibus.

Maior extremitas, q̃ est proximior medio .i. q̃ ꝓd: in conclusione.

Minor, q̃ longior est à medio. i. q̃ semꝑ est subiectum.

Conditiones tres.

1 Maior semꝑ debet esse uniuersalis
2 Minor semꝑ cõtraria maiori in qualitate.
3 Conclusio q̃ à maiori habet q̃titatẽ, à minori qualitatemꝫ habebit negatiua.

Primus modus utilis.

Q uando maior est uniuersalis negatiua.
M inor uniuersalis affirmatiua.
S equitur ultis negatiua ꝑ cõuersionẽ maioris.

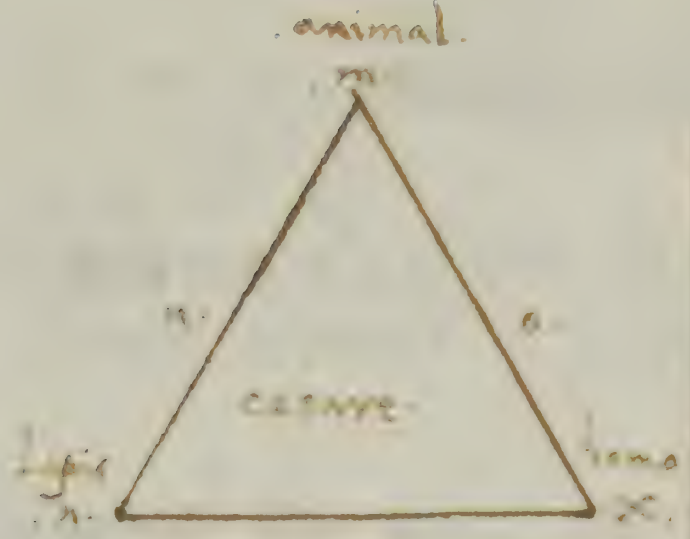

M. prędicat' de nullo: H.
M. prędicat' de omni x. i°
H. pręd: de nullo x.

Reducitur.

celarent.

H. pręd. de nullo M.
M. pręd. de omni x. i°
N. pręd. de nullo x.

Animal pręd: de nullo lapide
Aial pręd: de omni hōie: i°
Lapis pręd: de nullo hōie:

Litere secunde figure:

M. medium.
H. extremū maius.
N. extremū minus.

A. ūtis affirmativa.
E. unitis negativa.
I. particularis affirmativa
O. particularis negativa.
Y indefinita affirmativa.
V. indefinita negativa.

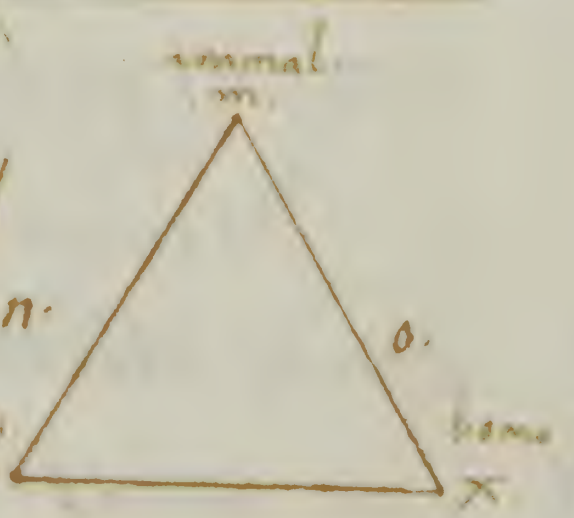

Per conuersionem.

Lapis prꝫd: de nullo animali.
Animal prꝫd: de omni homine: q°
Lapis. prꝫd: de nullo homine.

Latine.

Nullus lapis est animal.
Omnis homo est animal: q°
Nullus homo est lapis.

Per reductionem.

Nullus animal est lapis.
Omnis homo est animal: q°
Nullus homo est lapis.

v. cl.

Omnis homo est animal.
Nullum animal est lapis. q°
Nullus homo est lapis.

Secundus modus.

Quando maior est uniuersalis affirmatiua.
Minor uniuersalis negatiua.
Concluditur uniuersalis negatiua.

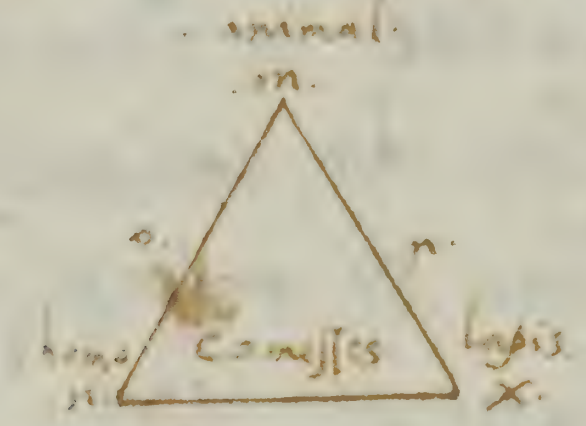

M. prȩd: de omni. H.
M. prȩd: de nullo. X. q°
H. prȩd: de nullo. X.

Per conuersionem primá.

X. de nullo. M: prȩdicatur.
M. de omni. N. prȩd: q°
X. de nullo. N. prȩd:

Secunda conuersio

N. de nullo. X. prȩdicatur.

Latinè.

Animal prædic: de omni homine.
Animal prædic: de nullo lapide. q°
Homo prædic: de nullo lapide.

Per conversionem.

Lapis prædic: de nullo animali
Animal prædic: de omni homine. q°
Lapis prædic: de nullo homine.

Per conversionē ergo.

Homo de nulla lapide prædicat.

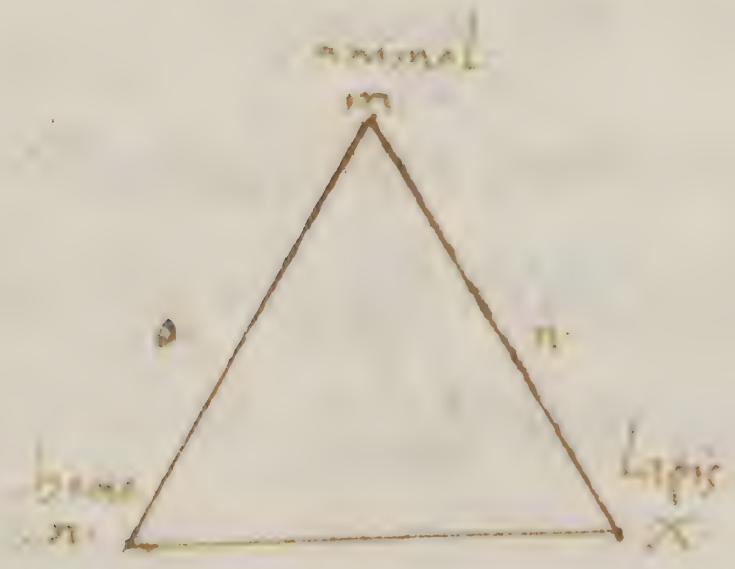

193

Latinè.

Omnis homo est animal.
Nullus lapis est animal. g°
Nullus homo est lapis.
per conuersionē primam.
Nullum animal est lapis
Omnis homo est animal. g°
Nullus homo est lapis.
Per conuersionē secundā.
Nullus lapis est homo. uel
Omnis homo est animal.
Nullum animal est lapis. g°
Nullus homo est lapis. g°
Nullus lapis est homo.

Tertius Modus.

Quando maior est uniuersalis negatiua.
Minor particularis affirmatiua.
Conclusio particularis negatiua.

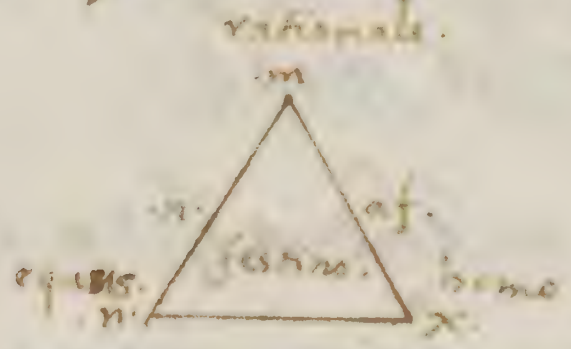

M. nulli inest .n.
M. alicui inest. x. g°
M. alicui nō inest. x.

M ullum. M. est .M.
A liquod. x. est . M. g°
A liquod. x. nō est. M.

Ferio.

M nullus equus est rationale
A liquis homo est rationale. g°
A liquis homo nō est equus.

Per conuersione.

Nullum rationale est equus
Aliquis homo est rationale. g°
Aliquis homo nō est equus.

Quartus modus.

Maior uniuersalis affirmatiua.
Minor particularis negatiua.
Conclusio particularis negatiua.

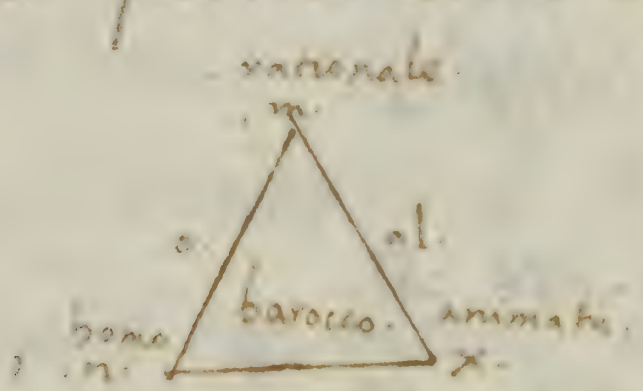

Omnis homo est rationale.
Aliquod animatū nō est rationale. g°
Aliquod animatū nō est homo. neg.°

Omne animatū est homo.
Cūs homo est rationale. i°
ōe animatum rōnale. cuius oppositū minor. aliquod animatū nō rationale

Tertia et ultima figura.

Medius est quod his subijcitur.

Maior terminus, q est à medio longius. i.

q nunq̃ subijcit, ut medius, sed sẽp predicat'

Minor qui proprius à medio abest. i. qui

non semp̃ predicatur sed etiá subijcit'

ut medius. Subijcitur enim in cõclusione.

Conditiones. .i.

ut. Minor semp̃ sit affirmativa.

Conclusio semp̃ particularis.

Modi utiles sex.

Primus modus.

Cum maior ẽ utilis affirmativa.

Minor utilis affirmativa

Conclusio sequtur pticulis affirmativa.

P. maius extremu.

S. minus.

S medium.

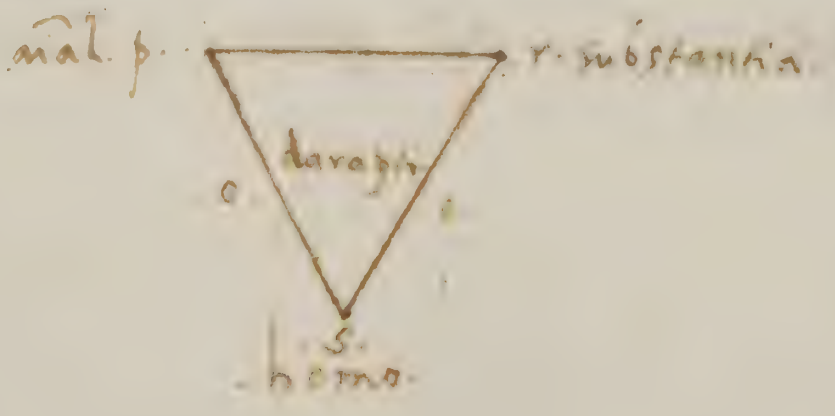

201

Ma: P. predicatur de omni. S.
Mi: R. predicatur de omni. S. g°
P. predicatur de aliquo. R.

Omnis homo est animal.
omnis homo est substãtia. g°
Aliqua substãtia est animal.

Per conuersionẽ minoris.

Aliqua substãtia est homo
Omnis homo est animal. g°
Aliqua substãtia est animal

Per impossibile.

Nulla substãtia ẽ animal.
Omnis homo ẽ substãtia. g°
celaret. Nullus homo est animal. cuius
oppositum et cf.

Per exposition' 3.

Si omnis homo est animal, et substa-
tia, ergo quicqd est sub homine
est substantia, Exponamus igitur
H. esse sub homine puta, socrate
ergo si animal de omni homine dici-
citur dicetur etiam de socrate, et
sic sortes, est sub animali, et
sub substantia, erit ergo recte
dictum aliqua substantia, idest
sortes est animal.

Modus Secúdus.

Quando maior erit ũlis negatiua.
Minor ũlis affirmatiua.
Conclusio particularis negatiua.

Omne rõnale ẽ ãial.
Hullũ rõnale ẽ ~~rõnale~~ irrõnle.o g
Aliquid ãl nõ est irrationale.

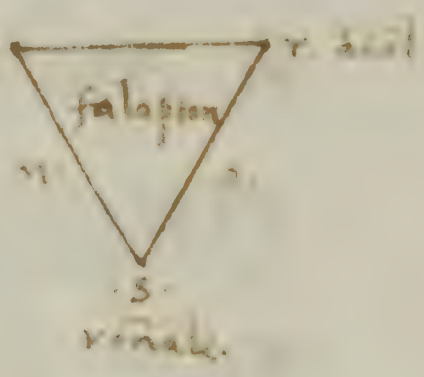

Aliq ãl est rõnale.
Hullum rõnale est irrõnale. g°
Aliq ãial nõ est irrõnale.

Per impossibile.

Omne ãial ẽ irrõnale.
Hullum rõnale ẽ irrõnale. g°
Hullũ rõnale ẽ ãial. cuius oppositũ et. cf.

Modus Tertius.

Quando maior ē particularis affirmatiua.
Minor uniuersalis affirmatiua.
Conclusio particularis affirmatiua.

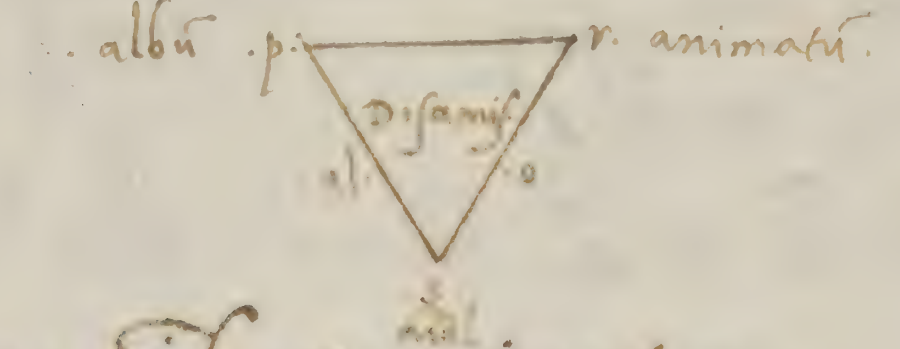

Omne ãial est animatum.
Aliqd ãial ē albū. 1°
Aliqd animatum est album.

Per conuersionē
Aliqd album est animal.
Omne ãial est animatū. 1°
Aliqd album est animatum. et ℔ conuersionem.
Aliquod animatū est albū.

Modus quartus.

Quando maior est indis affirmativa.
Minor particularis affirmativa.
Conclusio particularis. affirmativa.

Omnis ho est aial. alsum
Aliquis ho est al. g°
Aliquod albū est al.

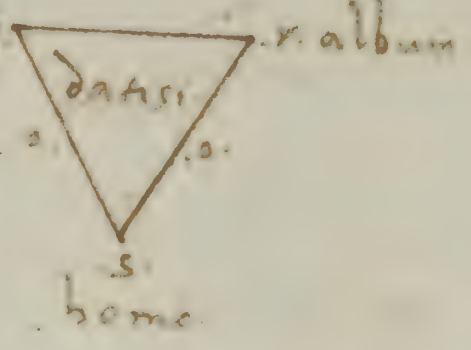

Aliquod albū ē homo.
Cis homo est aial. g°
Aligd albū ē aial.

Per impossibile
Nullum albū est aial.
Aliquis homo est albū. g°
Aliquis homo non est aial. cuius oppositū et

Modus Quintus.

Quando maior est particularis negativa.
Minor universalis affirmativa.
Conclusio particularis negativa.

Omis homo est animal.
Aliquis homo est albus. g°
Aliquod animal non est albus.

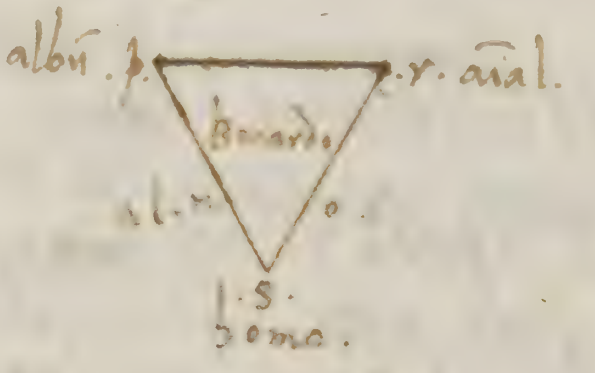

Per impossibile.

Omne animal est albus.
Omnis homo est animal. g°
omnis homo est albus. sed non erat
in maiori.

Expositione.

Accipiatur sub nomine Ethiops.

Dal

Modus sextus.

Quando maior est vlis negatiua.
Minor particularis affirmatiua.
Conclusio particularis negatiua

Hullū aīal ē lapis.
Aliquod aīl est homo. ī°
Aliqs hō nō est lapis.

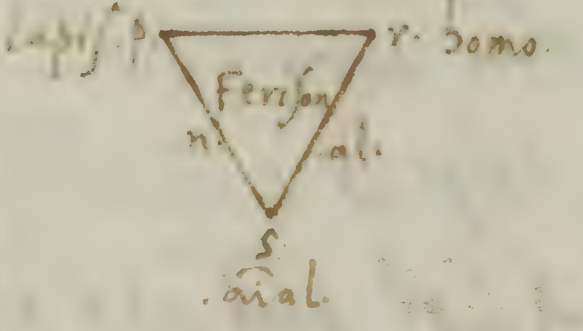

Per conuersionē minoris.

Aliquis homo ē aīal.
Ferio Hullum aīal est lapis. ī°
Aliquis homo nō est lapis.

Modor inutiliū alig sūt sic inutiles, ut
nunq̄ ullo pacto utiles fieri possint:
Alij inutiles sūt qdē ad propositū demō-
strandū: uerumtamē utiles ad aliqd
cōcludēdū cōuersionibus fieri possūt.
Complicationes cōstantes ex ambabus propo-
sitionibus figura similibus, aut par-
ticularibus sūt omnino inutiles.
Complicationes ex propositionibus figura
dissimilibus negatiua habentibus
uniuersalem sūt qdē inutiles ad cōclu-
dendum propositum, sed tamen
aliquid concludunt syllogisticè,
idest minus extremū de maiori.

In prima figura.

Quando maior est utilis affirmatiua
Minor utilis negatiua: nil cõcluditur. ut.

1. Oe .b. est.a.
nullũ.c.ẽ.b. nil cõcludit. sed si Oe cõuertat' fiet Ferio.
nullũ.b.est.c.
aliq̃.a.est.b. g°
Aliq̃.a.nõ est.c.

Quando maior particularis affirmatiua
minor utilis negatiua.

2. Aliq̃ .b. est.a.
Hullũ.c. est. b. nil cõcludit. sed cõuerte ãbas et fiet utilis Ferio.
Aliq̃.a. est.b.
Hullum.b. est.c.
Aliquod.a.nõ est.c.

In Secunda Figura.

Ea complicatio que constat ex maiore particulari affirmatiua, et minori uli negatiua nõ concludit, directo, Sed si minor cõuertatur, et transponat .i. ex minori fiat maior, tunc cõcludet indirecto, et erit syllogismus minori & maiore .i. minus extremũ de maiori cõcludetur particulariter, et negatiue ut maior:—

Aliqd al est homo.
Nullus asinus est homo. nõ cõcludit.

Sed si minor conuertatur, et transponatur concludetur indirecto'. ferio

Nullus homo est asinus.
Aliqd aĩal est homo. g°
Aliqd aĩal non est asinus.

In Tertia Figura.

Quando maior est affirmatiua uniuersalis.
Minor uniuersalis negatiua nō cōcludit directō. ut.

Ma. omnis homo est animal.
Mi. Nullus homo est asinus. non cōcludit
sed si maior conuertatur, et trans-
ponatur. i. fiat minor, cōcludet, et fiet Ferio.

Ma: Nullus homo est asinus
Mi: aliquod animal est homo. q°
Aliq animal nō est asinus.

Quando maior est particularis affir-
matiua.
Minor uniuersalis negatiua nil concluditur:
sed si maior conuertatur, et propositio-
nes, ut supra in omnibus conuertantur
i. minor fiat maior, et econuerso cōcludet in directō.

Ma:

Ma Aliquis homo est aial.
Mi Nullus homo est Asinus. nil cõcludit sed sect Ferio sic
Ma Nullus homo est Asinus.
Aliquod homo est homo. g°
Aliquod homo est Asinus.

Restat exquinq; quas posuit Theophrastus tres ultimi modi, qui fiũt p conuersionem nõ propositionũ, sed consequentiæ legibus agendum in principio secundi libri ubi Arist:

Prima figura

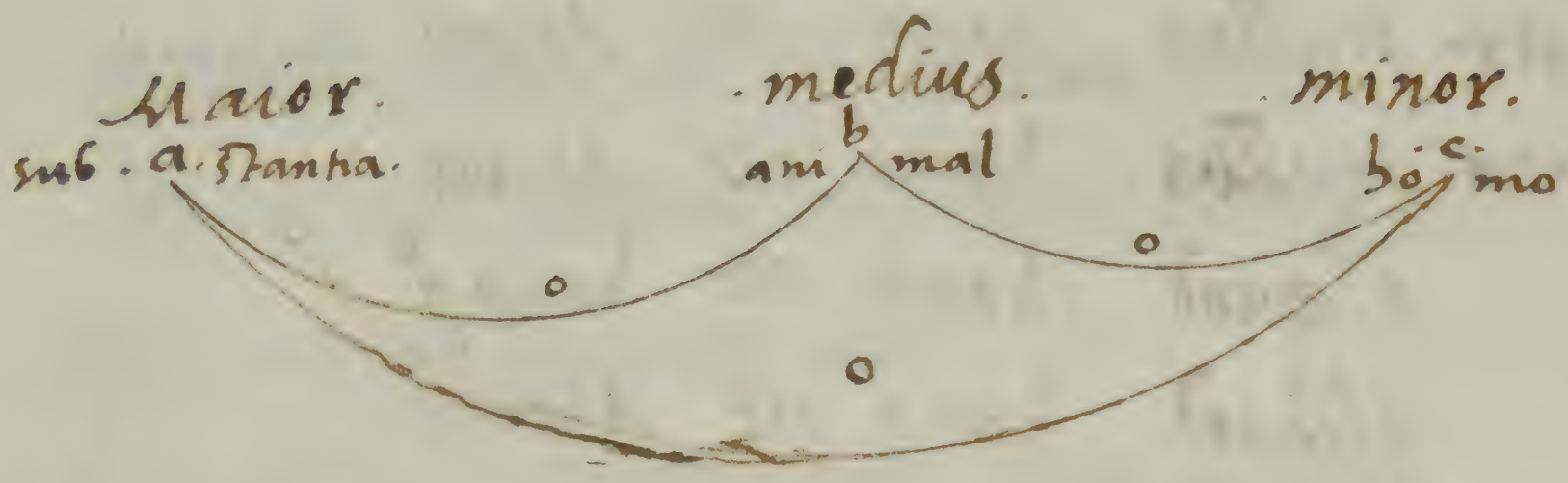

B. medius predicatur de c. minori, et subijcitur à maiori Syllogismus, sic fit quando incipimus à subiecto.

Min: omnis homo est animal
Mai: omne animal est substantia. g°
Conc: omnis homo est substantia.

Possumus etiam incipere à predicato in hunc modū.

Ma: a. subā predic. de omni animali. b.
Mi: b. Aiāl predic. de omni homine. g°. c.
Con: c substā. predic. de omni homine c.

duplicitet enim. Possumus etiam incipere à me-
dio, et fine duplicitet autē. ut
predicatur sic.

Mi: aial predi: de oi bore
Ma: subā predi: de oi aiaj.q°.
Con: subā predi: de oi bore

Aut ut subijcitur sic.

Omne aial est subā
omnis bomo est aial.q°
omnis bomo est subā

Ya siquis uelit permiscere hos modos
ut. in eōde conficiendo syllogismo
nunc à subiecto inciperet, nunc
à predicato, nec extra nimiū inter-
turbaret, ac sine ullo fructu, imo
maximo cum detrimēto manum

laborem susciperet hoc modo.

omne	ãial	est	ſuba	
Ãial	prẽd:	de	omni	ſoĩe. g°
Ō is	homo	est	ſubã	uel
Suba	prẽd:	de	omni	ſoĩe. Aut sic
Ãial	prẽd:	de	omni	ſoĩe
omne	ãial	est	ſuba	g°
Suba	prẽd.	de	omni	ſoĩe. uel
Ō is	homo	est	ſuba.	

In omnibus his modis minor ſeper ſubijcitur medio, et medius ſubijcit maiori, nã ſemp homo eſt in toto ãiali, et ãial eſt in tota ſubã, quod eſt propriũ figurę prime, et per hãc etiã in ſecunda et Tertia poſſemus mutare terminos.

De quarta figura Galeni.

Vul Auerr: quartam figuram, quã Galenus inuenit, tunc fieri cum prędicatum maioris, est subiectum minoris hoc est, ut clarius agatur, cum medius terminus, contra ac in prima figura minori extremo subijcitur, et de maiori prędicatur. hoc pacto.

Mi:	B.	est	in toto	c.	
Ma:	A.	est	in toto	b.	g°
aliqd	C.	est		a.	siue gd ide est
	C.	pred:	de toto	b.	
	B.	pred:	de toto	a.	g°
	A.	pred:	de aliquo	C.	siue gd et pauciusest.
	A.	est	in omni	b.	
	B.	est	in omni	c.	g°
aliqd	C.	est		a.	

Hec figura non quidem Aristot: in
cognita, quid enim illi monstro
incognitum fuit?, sed reiecta fu=
it. Quoniam et si ex ūli p̄ticu=
lare concludit, et per conuersio=
nem ad primam reduci potest, tamē
nō est naturalis, ut omnis syllogis=
mi prime, secūde, et tertie figure
sut, imo contra naturā concludit,
quod ut melius intelligatur utemur
terminis naturalibus

omnis	homo	est	ūal
omne	animal	est	substa go
aligna	substa	est	homo.

Quis non uidet hoc non naturaliter
sed artificiose concludi, naturalis si-
quidem conclusio fuisset q° omnis
homo est iusta per barbara, nūc
uero p conuersionē cōcluditur ali-
qua iusta est homo. Merito itaq;
nec ab Aristot: posita, et ab Auerr:
contra Galenū confutata, sequit
enim, ut ipse demonstrat, ut me-
dius terminus subijciatur subi-
ecto questi, et predicetur de
predicato eiusdē, et sic idem de
se ipso syllogizari, probari, et
concludi poterit, quod est maxi
me absurdum. Quia etiam idem
extremum minus erit predicatum

de ipso, ut subiiçitur medio, de quo
medio minor prędicatur. idem enim
terminus erit primũ subiectum,
et ultimum prędicatum. ℙ maius
extremum ad idem minus cõpara-
tum erit et subiectũ, et prędica-
tum. ℙ ut Pagolinus ait, quod
in propositionibus prędicatur in cõ
clusione subiiçitur, q° hęc figura
fieri non potest naturaliter.
multa alia posset afferri, sed hęc
satis uel potius nimiũ multa. q°
enim prodest in ea re laborare,
quę laborem maximũ, et nullam
affert utilitatem.

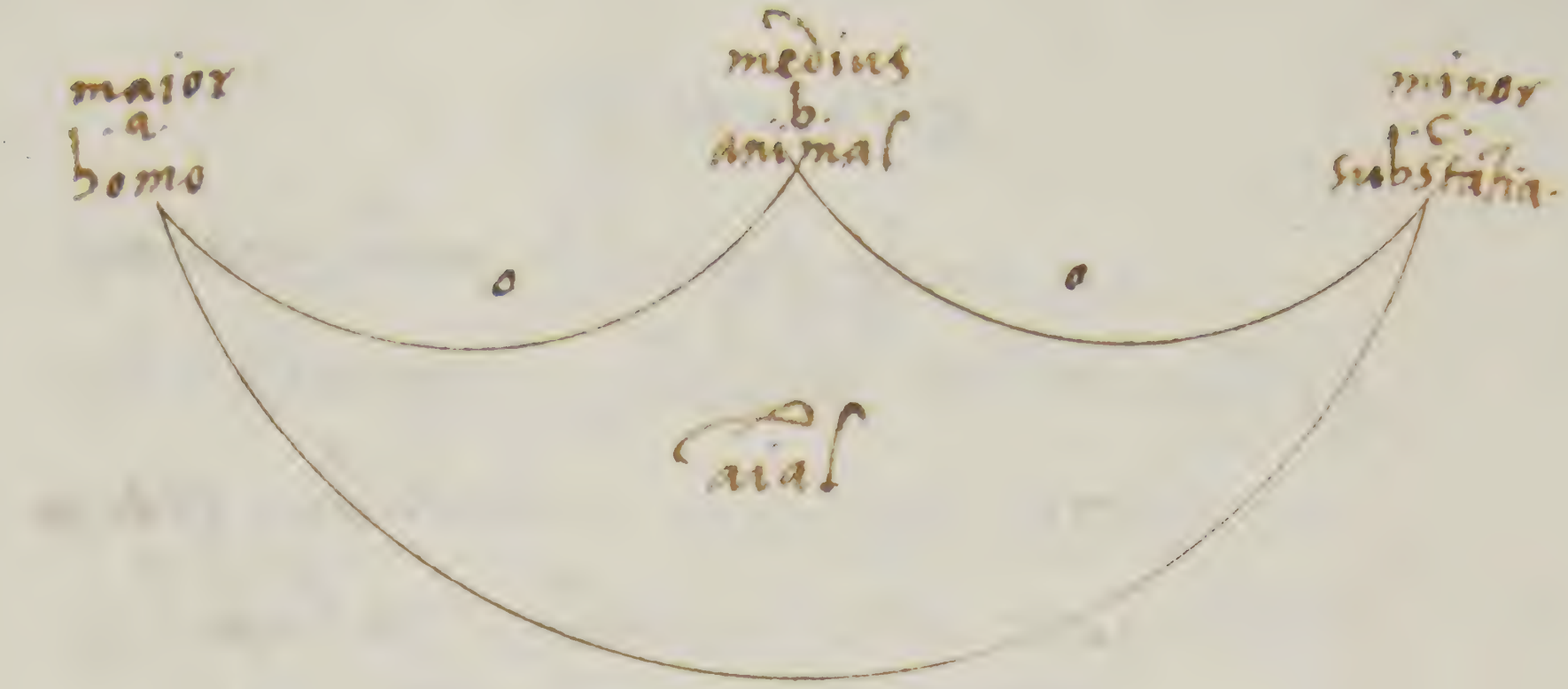

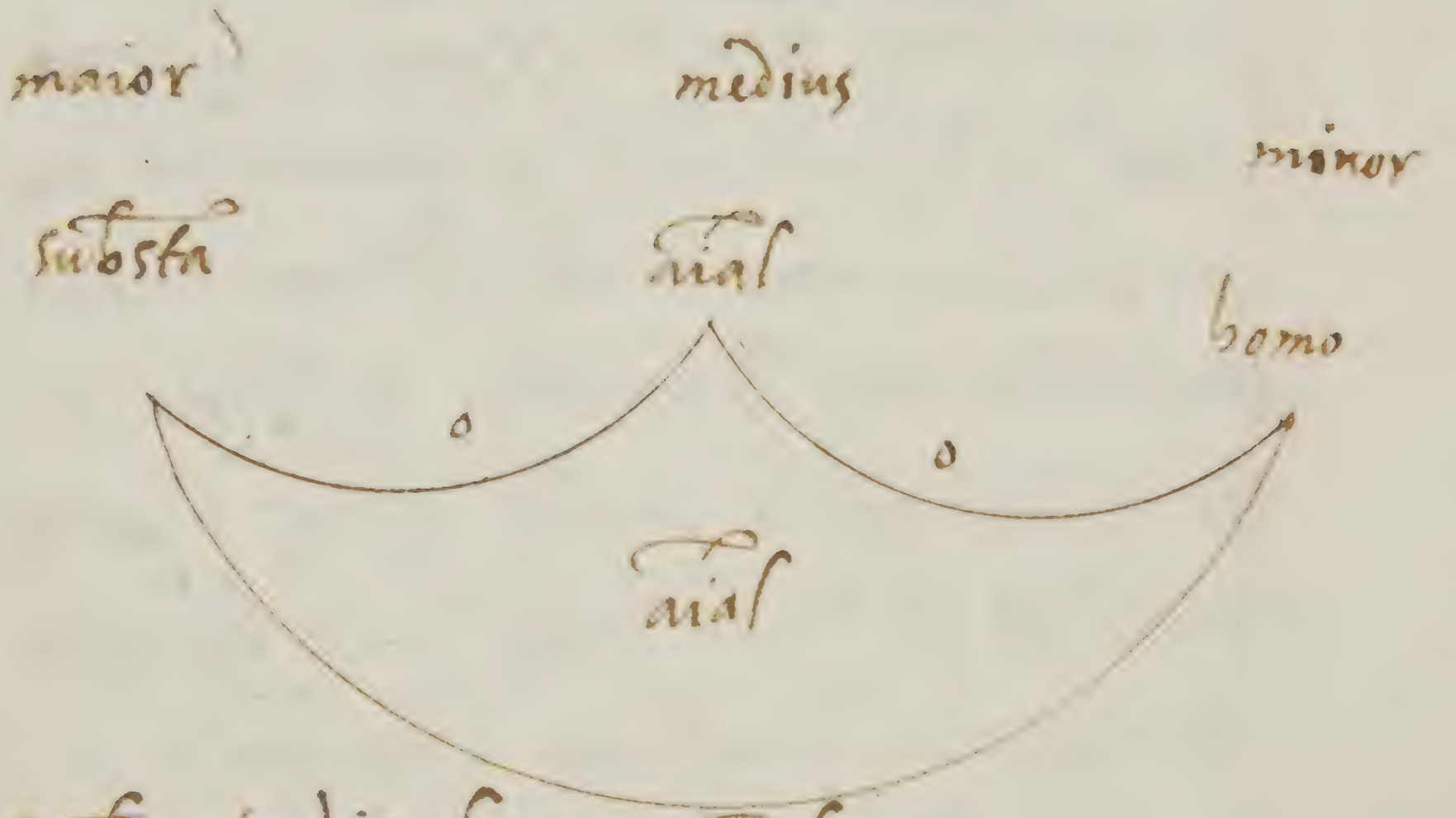

Suba predic. de omni animali
Animal predic. de omni Soie. g°
Homo predic. de aliqua suba.
Siue
Aliqua suba est Homo, cõcludere debuisset naturaliter
Oīs Homo est substãtia, et p conuersionē
Aliqua suba est Homo.

cum ambę prȩmissę erũt necessariȩ. Syllogismi ex ambabus propositionibus necessarijs constates in omnibus eodem pacto, cum inexistentibus se habebũt in omnibus figuris, et modis, nisi quod quod in his conclusio necessaria erit, propter modum necessitatis additum: inexistentibus uero, ineristens. differũt ehĩ in quarto modo secũdę figurę .i. in tarocco et in quinto tertię .i. in boccardo. non quidem quod non similiter in his concludant, sed quia non eodem pacto demonstrantur, quia inexistentibus probantur deductione ad id, quod fieri non potest. in necessarijs uero per expositionẽ sic.

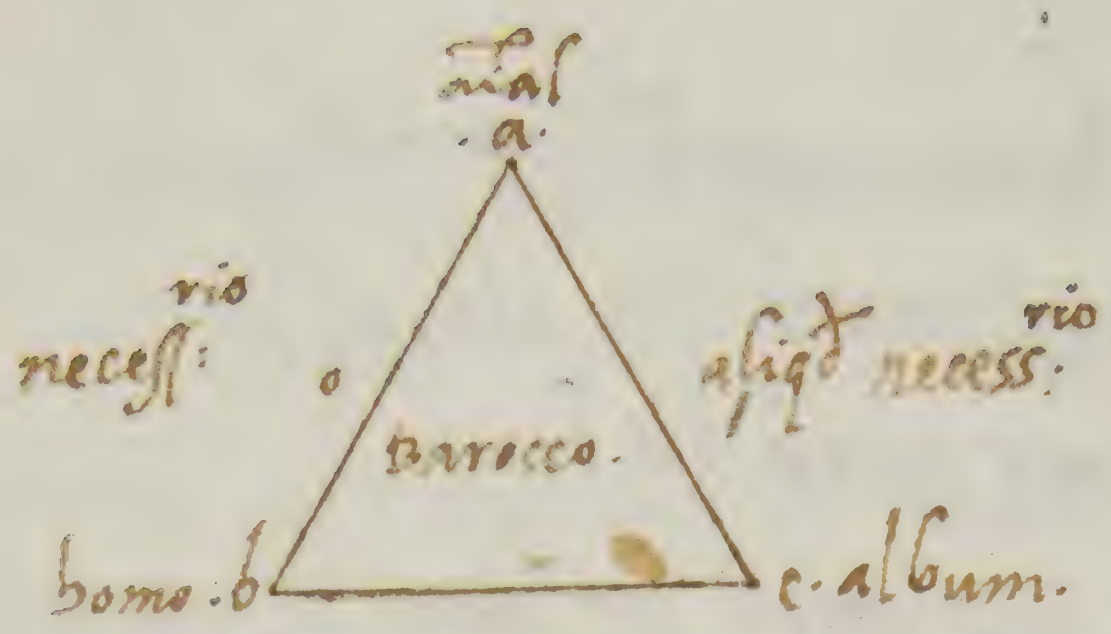

Omnis homo necessario est aial.
Aliquod albú necessario non est aial. g
Aliquod albú necessario nó est homo.

Si negas nó conuertam conclusionem, qa permiscerem inesistens cum necessario, de qua mistione nihil adduc, unde id qd est ignotú, probarem & id qd notú nó est; sed demonstratio exponitur i. accipiam aliquid, qud sit sub. c. uel subalbo. i. d. uel mix. de quo aial nó predicetur, et constitua syllogismum in secúdo modo eiusdem secundę. i. Cam este hoc pacto.

Omnis homo necessario est animal
Nulla nix necessº est animal. gº
Nulla nix necessº est homo.
Si nulla nix necessº est homo et nix est
pars albi. gº aliquid albũ necessº nõ
erit homo, quod erat probandum.

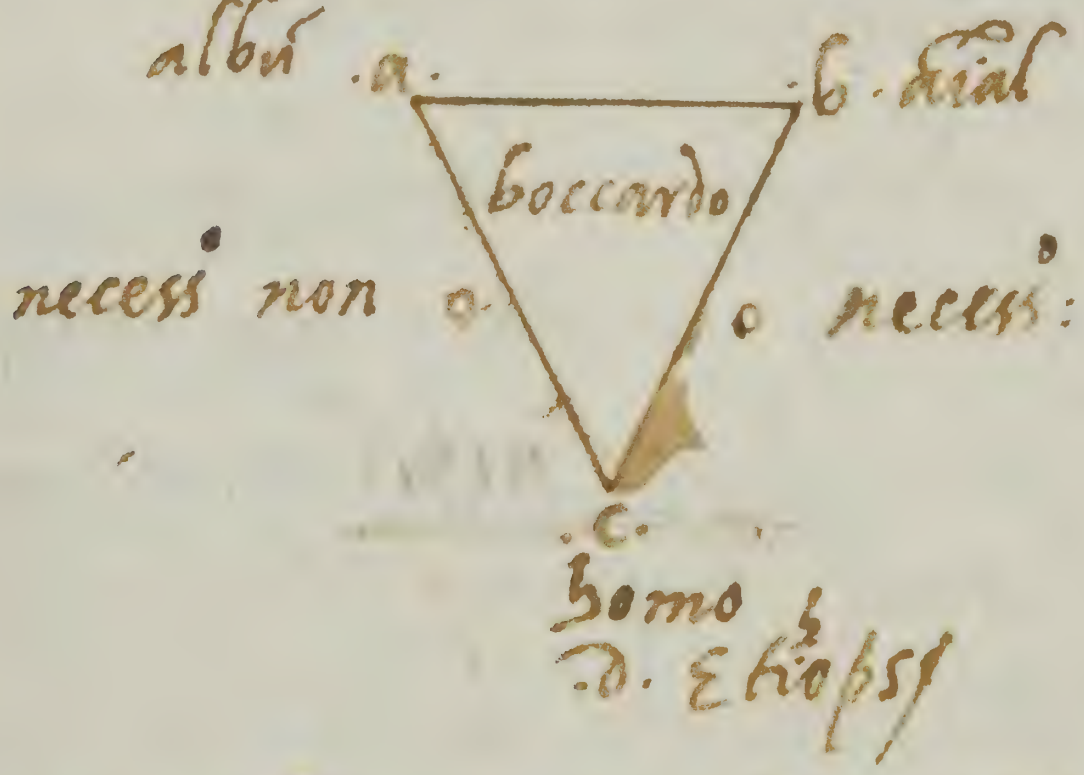

Omnis homo necessº est animal.
alig. Non omnis homo necessº est ~~animal~~ albus. gº
Non omne animal necessº est album.

Expono. Capio partem hominis
s. Ethiopem de quo alium neces-
sario non dicetur, et reduco ad
secundam huius, hoc modo.

Nullus Ethiops necessº est albus
Omnis Ethiops necessº est homo. gº
Non omnis homo necessº est albus. gº
Non omneal necessº est album.
Cuia homo est subalnaly.

nisi sit existens, et necessarij
in prima figura.

Cum maior fuerit necessaria, minor
uero existens: conclusio erit necess,
sive affirmativa sit sive negativa.
Sed quando maior non erit necess,
minor uero necess, conclusio non
erit necess, nam si esset sequere-
tur falsū, licet forsan non impossi-
bile, quod probat' per primā figurā, et
p tertiam hoc modo.

Per primam.

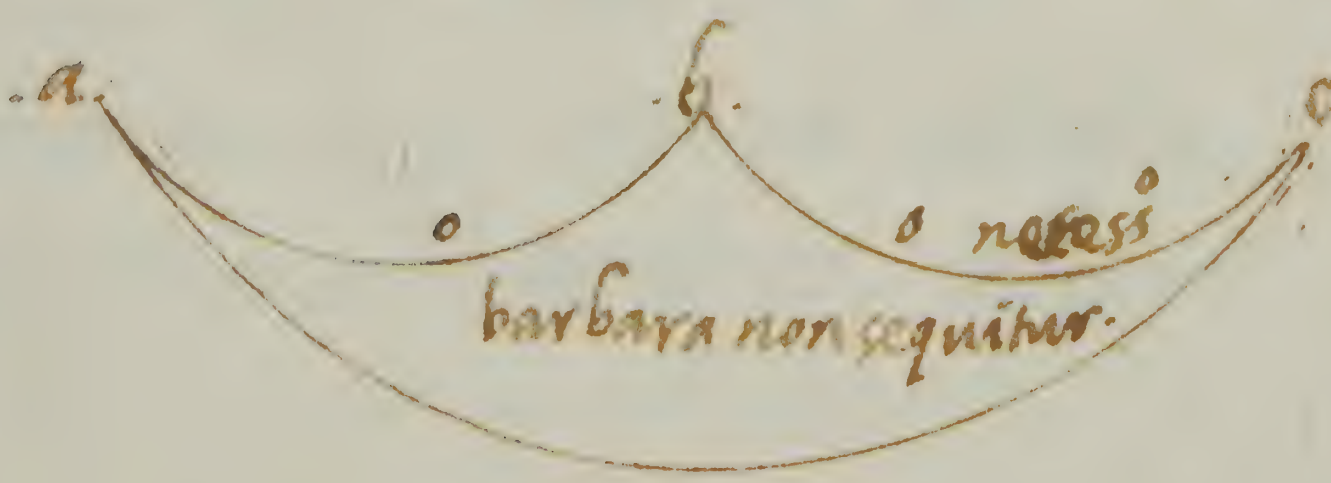

Omne c necess° est .b.
Omne b est .a. g°
Omne c est .a.

Non sequitur si affirmes sequi, tunc ex cõclusione, et minore conuersa cõcludam in dary g° aliquid .b. necess° est .a.

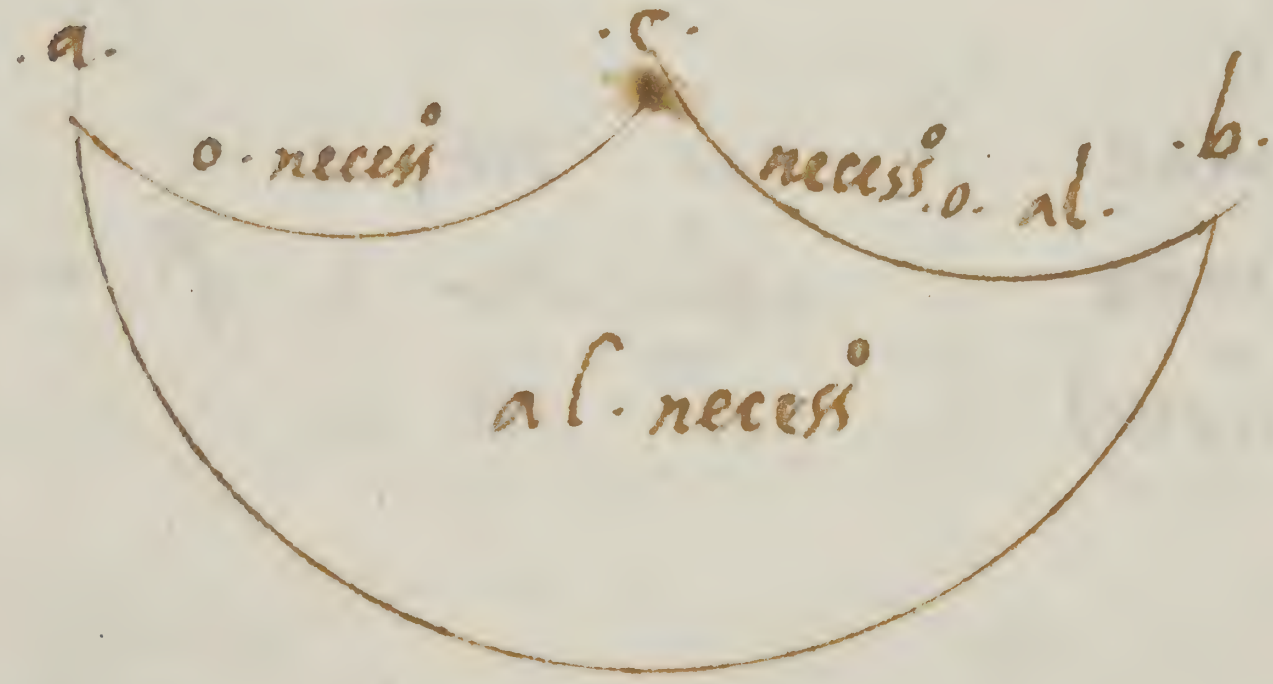

Omne c nec° est a.
Aliquod b nec° est c. g°
Aliquod b nec° est a

Sed sufficit dicebatur ꝑe. b. est .a. absolute non necess° g° falsum.

per terham.

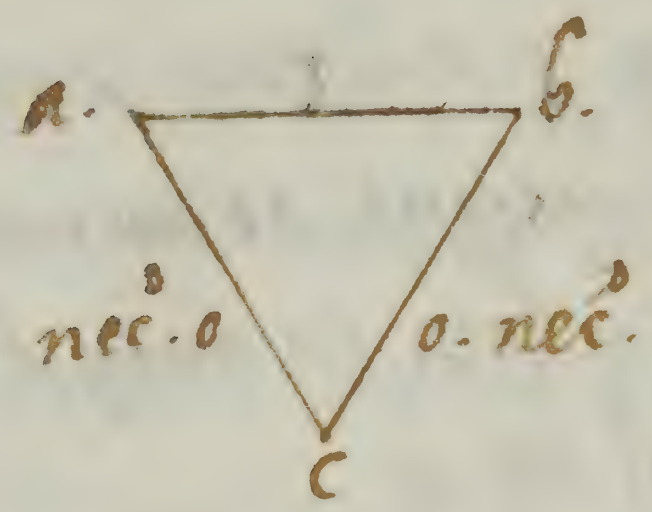

Omne c nec est a.

Omne c nec est b. g°

Aliquod b nec est a.

.In particularibus.

Si uniuersalis .i. maior erit necess: conclusio erit necessaria.

Si particularis i. minor erit necess conclusio non erit nēcia, siue affirmatiua, siue negatiua sit maior.

Exemplum primi.

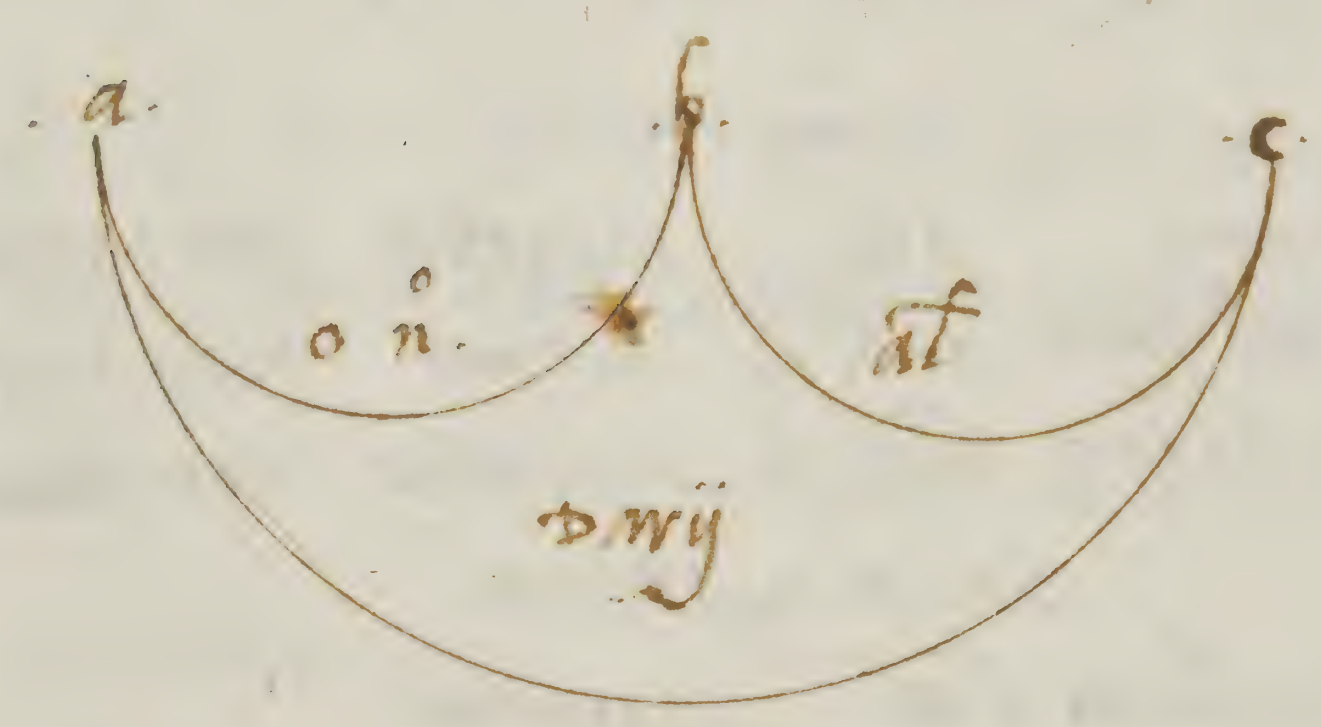

Omne .b. necess° est .a.
aliquod .c. est .b. g°
Aliquod .c. necess° est .a.

Exemplum secúdj.

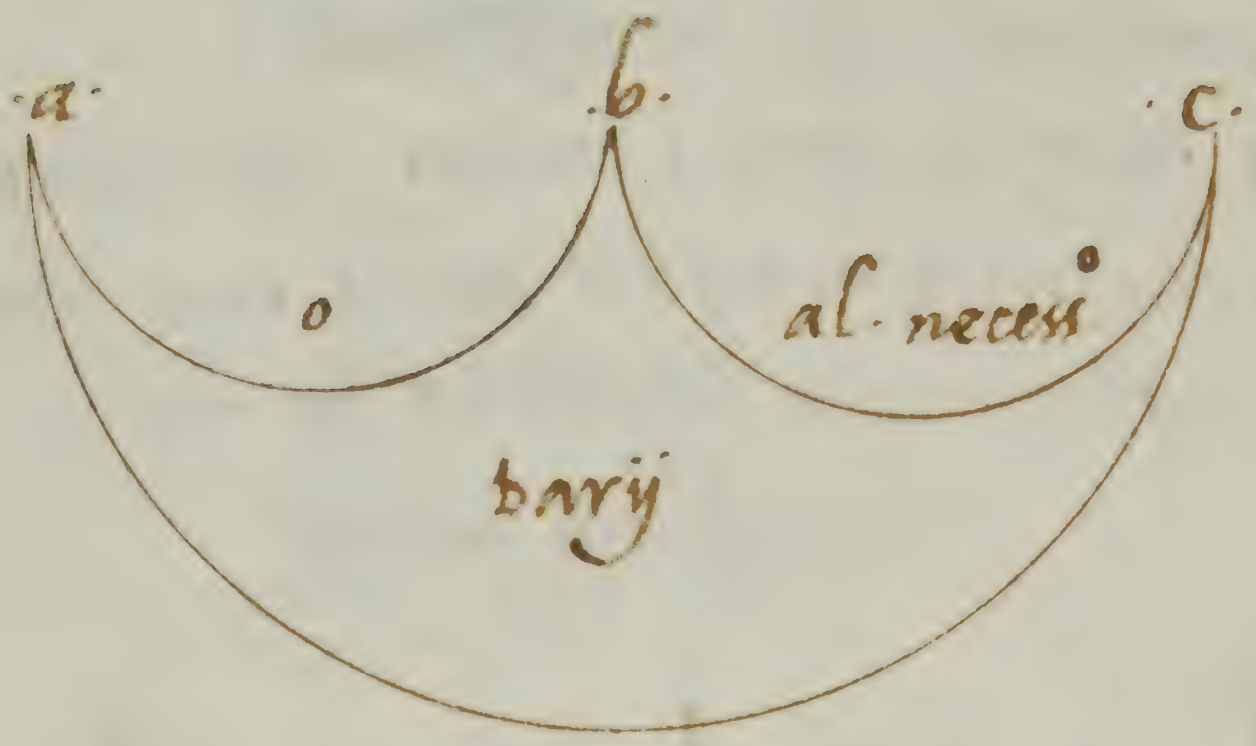

Omne aīal mouetur per suppositionē
q̄ndam aīal n̄ album puta cygnus. g°
q̄ndam aīal n̄ mouetur non sequitur.

Si in negatiuis.

Nullum aīal mouetur
q̄ndam album necess° est aīal. g°
q̄ndam album necess° non mouet, nō sequitur.

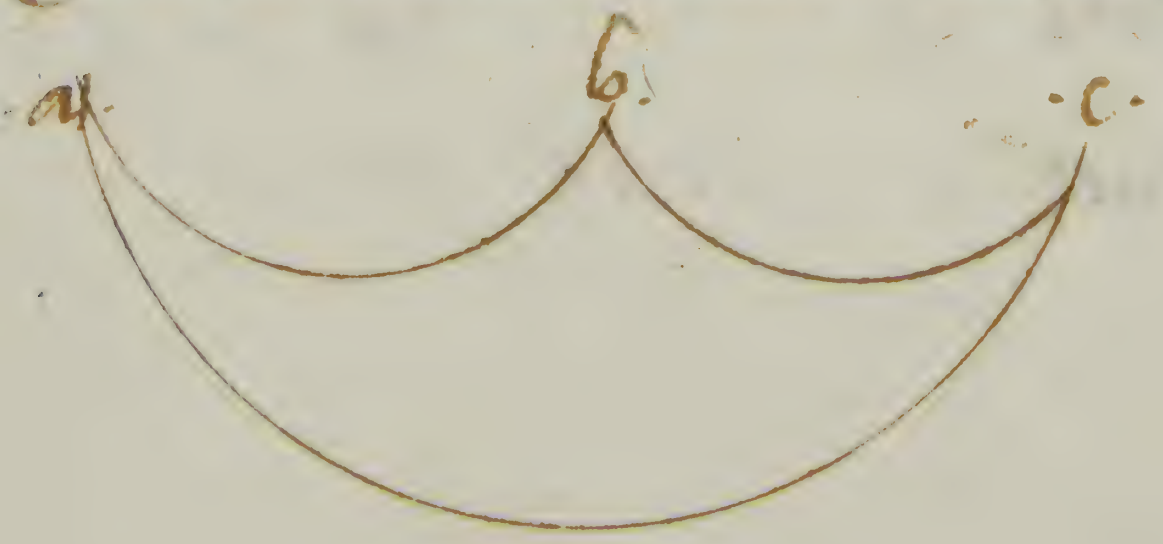

In his missionibus plurime sunt
ac maxime difficultates, que in
telligi non possut, nisi prius intel=
ligatur quotuplex sit necessari=
um, et quotuplex existens, ut
possit distinguere de quo necessa=
rio, et de quo existenti intelligat,
tum in propositionibus, tum in
conclusione:-

In secunda Figura.

Cum negatiua fuerit necia, affirmatiua uero existens, conclusio erit necia tã affirmatiua, q̃ negatiua. Quando uero negatiua non erit necia, affirmatiua uero erit necia tunc non sequetur conclusio necia, qđ probatur reductione ad primam figurã.

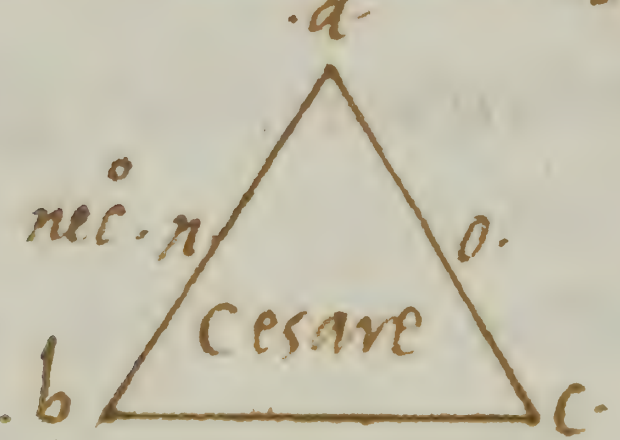

Nullum. b. nec° est. a.
omne . c. est. a. q°
Nullum. c. nec° est. b.

Si negas hoc sequi, conuertam maiorem, et

et facium celarent.

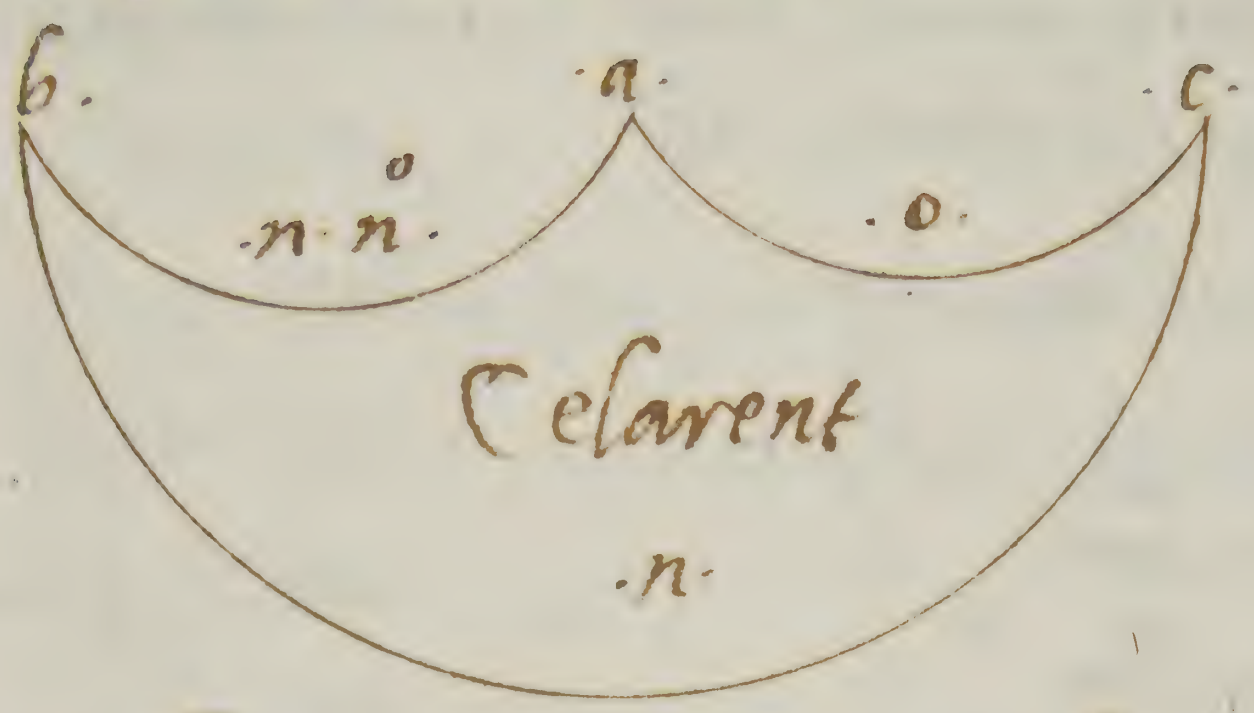

Nullum . a . neº . est . b .

omne . c . est . a . gº

Nullum . c . est . a .

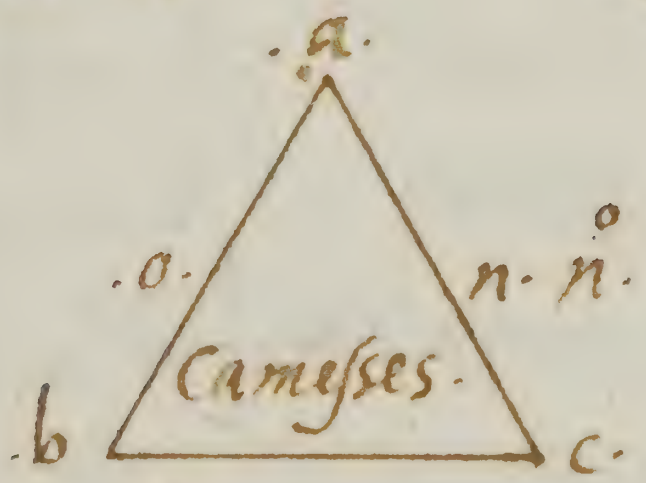

Omne . b . est . a .

Nullum . c . nº est . a . gº

Nullum . c . nº est . b .

217

Si negas reducam ad celaret̄ con=
uersa minore prius, deinde conuersa
conclusione, sic.

Hullum a. nec̄. est c.
Omne b. est. a. g̊.
Hullum b. est. c. p conuersionē
Hullum c. est. b.

Quando affirmatiua est necia, con=
clusio nō ē necia quia conuersa ne=
gatiua fit celaret, Sed ostensum est
in prima figura nō posse sequi con=
clusionem necessariam, nisi maior
fuerit necessaria.

Omne b. nō est a.
Nullum c. est a. gō
Nullum c. nō est b.

Non segtur ge fit Celaret 5oc
facto per conuersionē negatiuè.
Nullum .a. est .c.
qmne .b. nō est .a. gō

Cum maior non sit necessaria
non potest sequi conclusio necia,
Fit, et alia probatio, qnę deducit
ad id, quod esse nō potest 5oc facto.

Omne b. nō est .a.
Nullum c. est a. gō
Nullum c. nō est b.

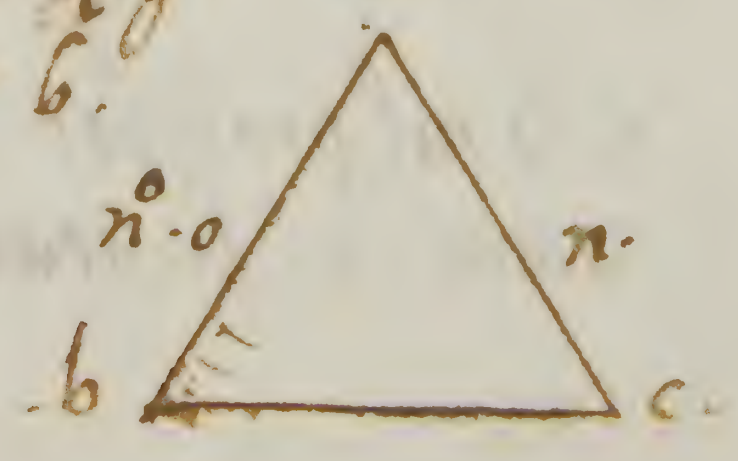

218

Si hoc affirmes deducã te ad impossibile, nõ conuersa conclusione, et maiore affirmatiua faciam Ferio sic.

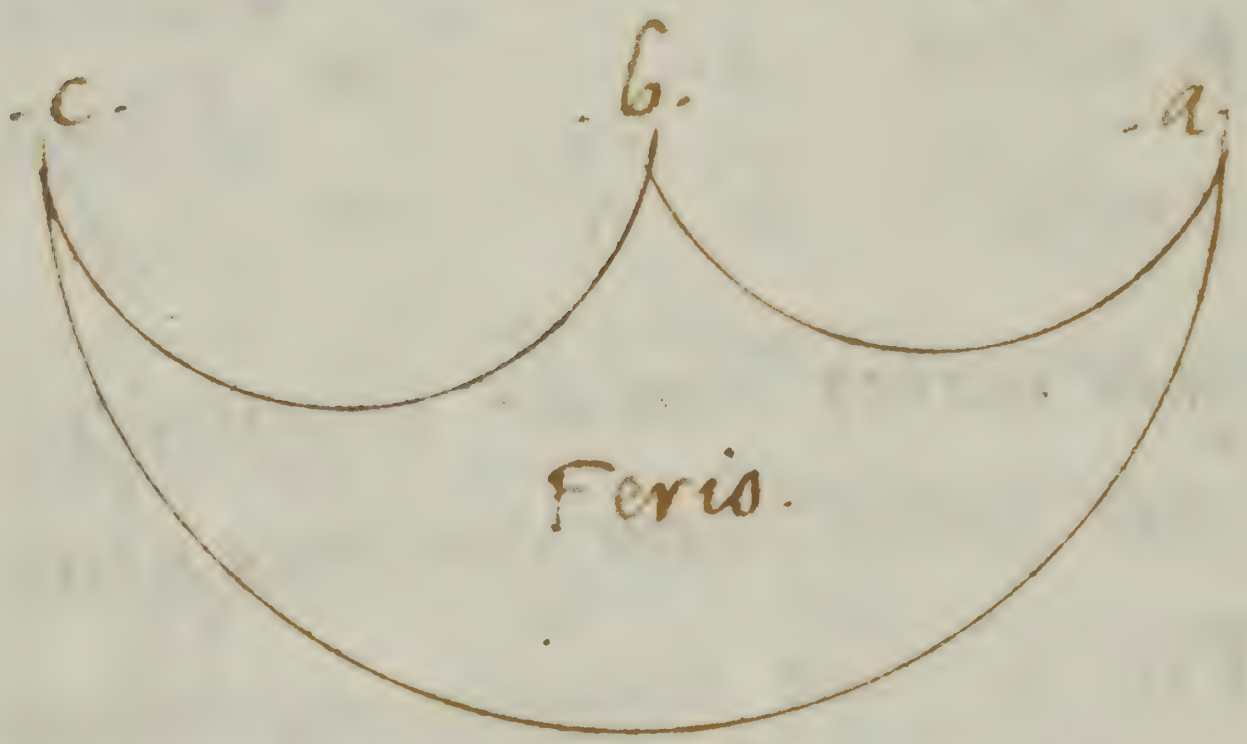

Hallum b. est . c.
Aliquod a. nõ est . b. q°
Aliquod a. nõ est . c.

Sed nil prohibet tale a. cui de quo omni . c. dicatur.

Probatur hoc idem etiam per ex-
positionem, hoc modo.

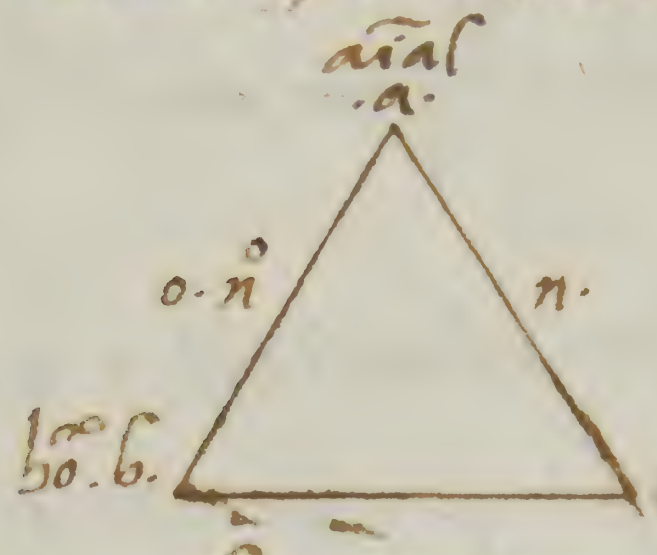

omnis homo nō est al
nullū album est al. ꝯ
nullū album est homo.

Que conclusio non est necessaria sim-
pliciter, sed ex suppositione: i. dum ue-
rum erit nullum album esse aial
sed si homo fiet albus, tunc nō
erit amplius necessaria.

In Particularibus.

Quando propositio erit utis, et necessaria, tunc etiam ~~eo~~ cõclusio erit necessaria, sed

Quando affirmatiua erit utis, et necia, et negatiua particularis, et nõ necia, cõclusio nõ erit necia.

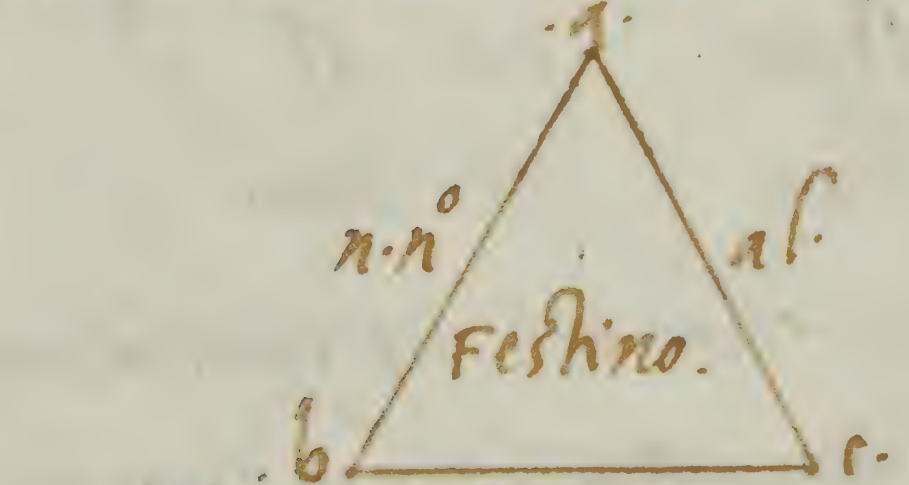

Nullum b. nº. est. a
Aliqt c. nõ est. a. (nº
Aliqt c. nº. nõ est. b.

Conuerte maiorẽ et fiet

Ferio.

Nullum. a. n° est b.
Aliquod c. est a. g°
Aliquod c. n° non est b.

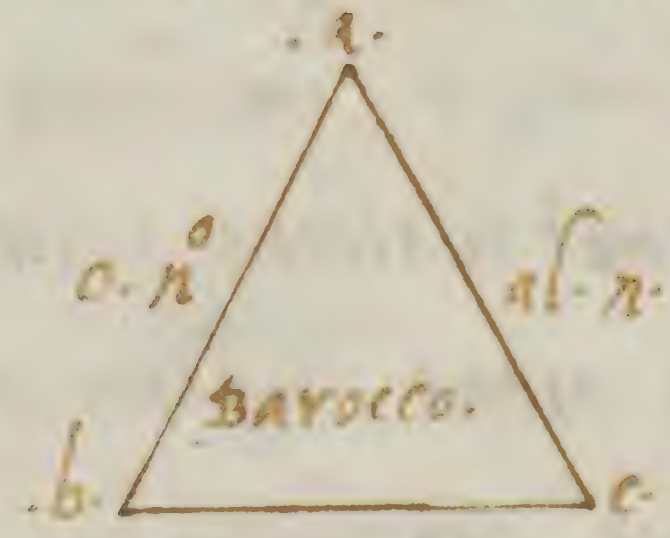

Omne b. n° est a.
Aliquod c. non est a. g°
Aliquod c. non est b.

Est hęc consequentia manifesta, sed non est ex necessitate, quod ostendetur, per eosdem terminos, quibus in uniuersalibus, etiam si negatiua particularis sumatur necessaria, nō erit conclusio necessaria, quod per eosdem terminos demonstratur.

Quando ambę propositiones sũt uni=
uersales affirmatiuę, utracunq; fu=
erit necessaria, & conclusio erit ne=
cessaria, quod si altera priuans fu=
erit altera niens, sigdem negatiua
fuerit necia, conclusio erit necia
si uero affirmatiua, nó erit conclu=
sio necessaria.

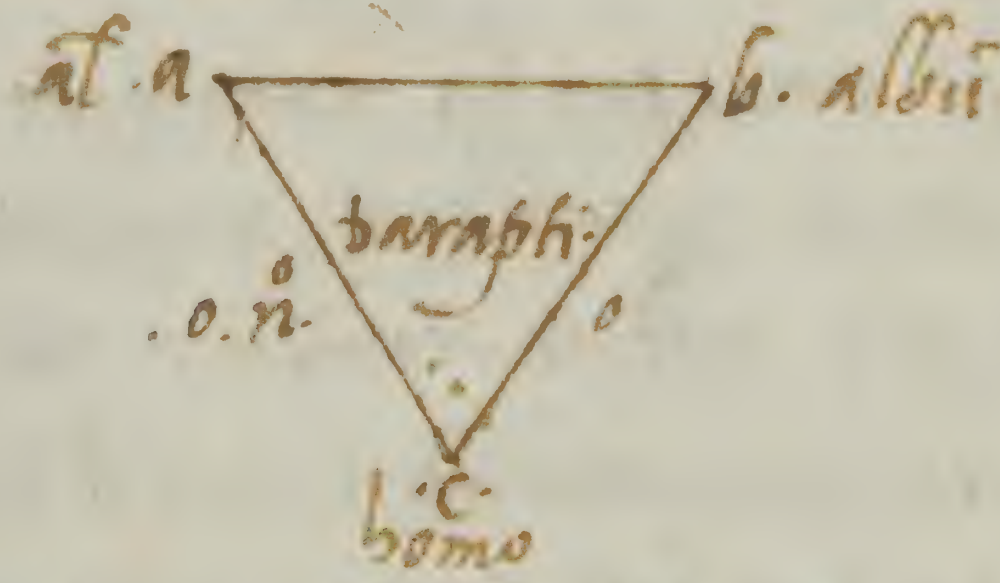

Omne	c	n°	est	a	
omne	c		est	b	a°
Aliquod	b	n°	est	a	

Probatur conuersa minore & barij.

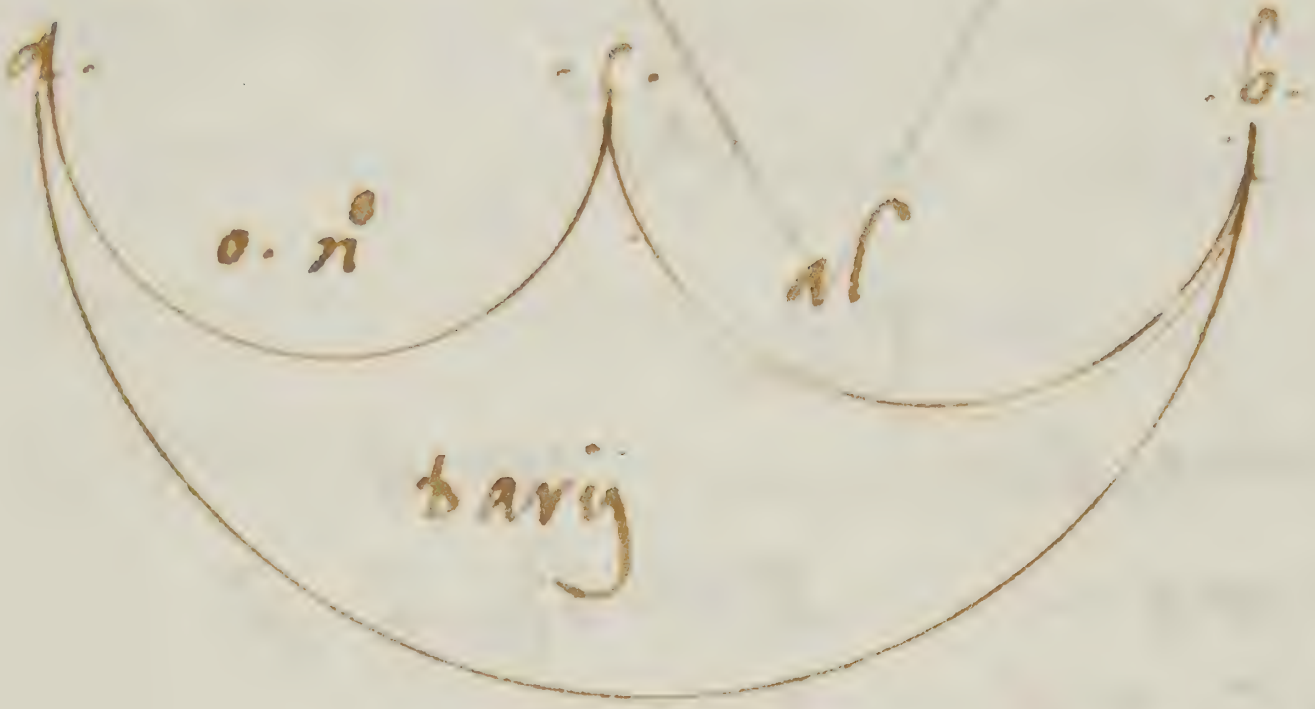

omne c. n° est. a.
Aliqd b. est. c. n°
Aliqd b. n° est. a.
Eodem modo ostendetur si non ma-
ior, sed minor sumpta fuerit ne-
cessaria, nisi quod non una con-
uersione solum, sed duabus opus
est maioris .S. et cõclusionis, sed
conuersio cõclusionis ab Ari: omissa E, ut
qa clara, ut more suo nõ ambas apponemus
sic.

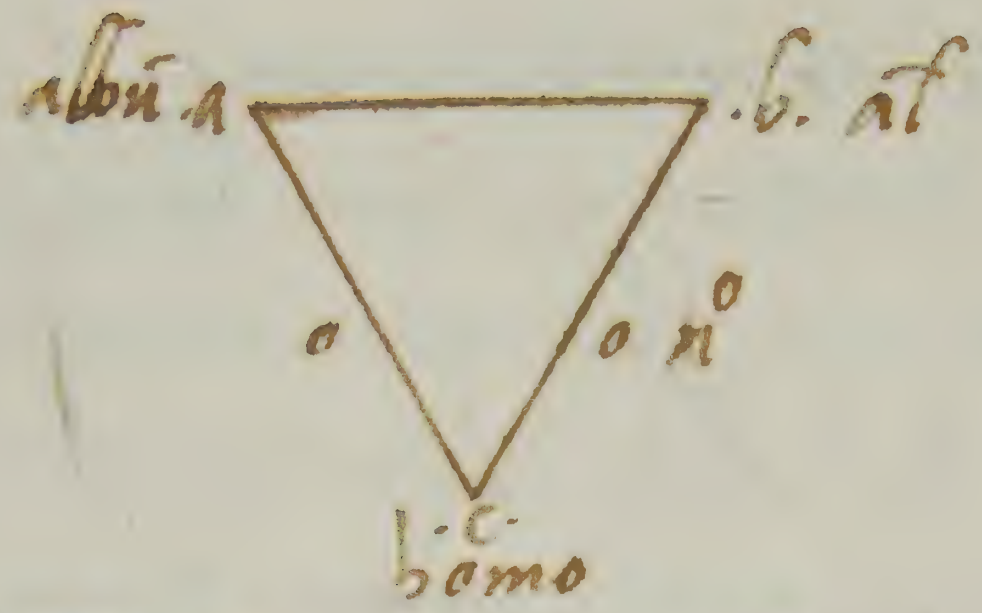

Omne c. est .a.

Omne c. nō est .b. gō

Aliqd .b. nō est .a.

Probatur p reductionē ad barij con=
uersa maiorj.

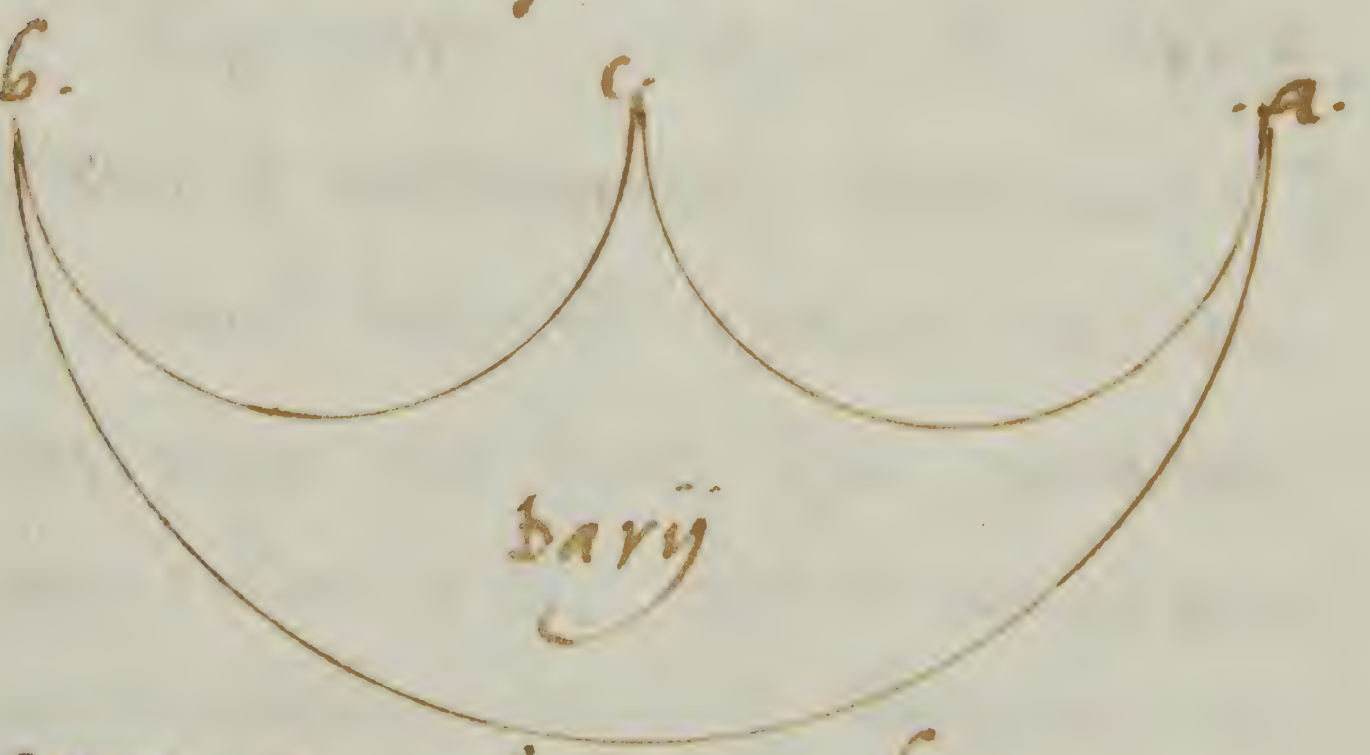

Omne .c. nō est .b.

Aliqd .a. nō est .c. gō

Aliqd .a. nō est .b. et p cōuersionē

Aliqd .b. nō est .a. qđ erat probādum

Si maior sit negatiua necessaria, mi-
nor uero affirmatiua, conclusio erit
necessaria, quod probat' p ferio con-
uersione minoris affirmatiue.

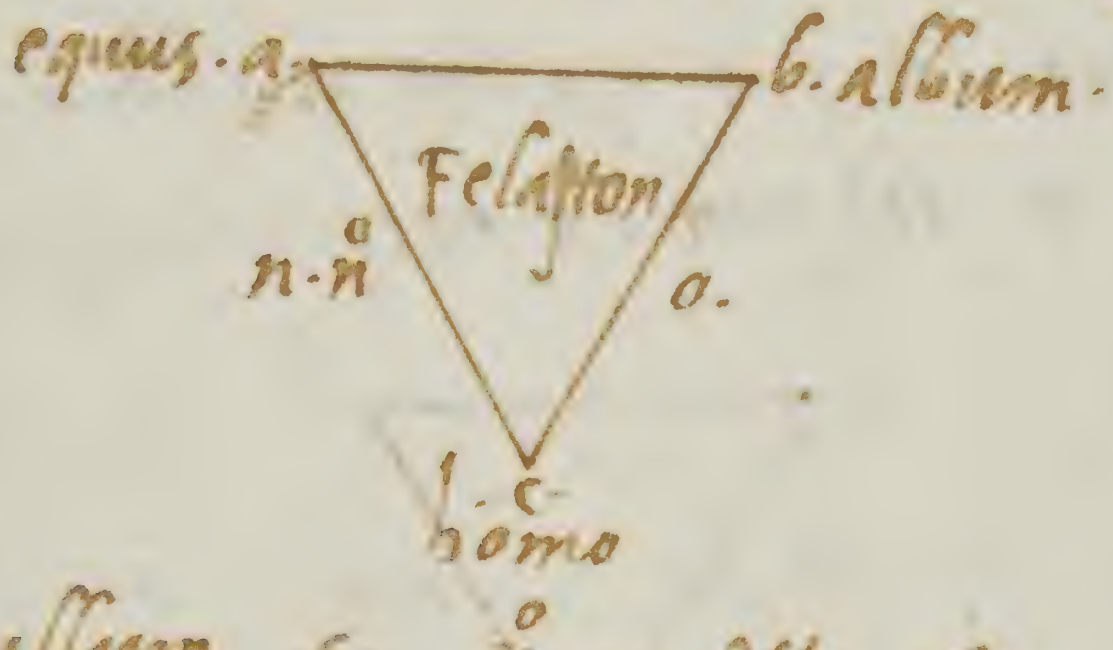

Nullum . c . n̄ o . est . a .
omne . c . est . b . g°
Aliquod . b . non est . a .

Conuerte minorem et fiet Ferio.

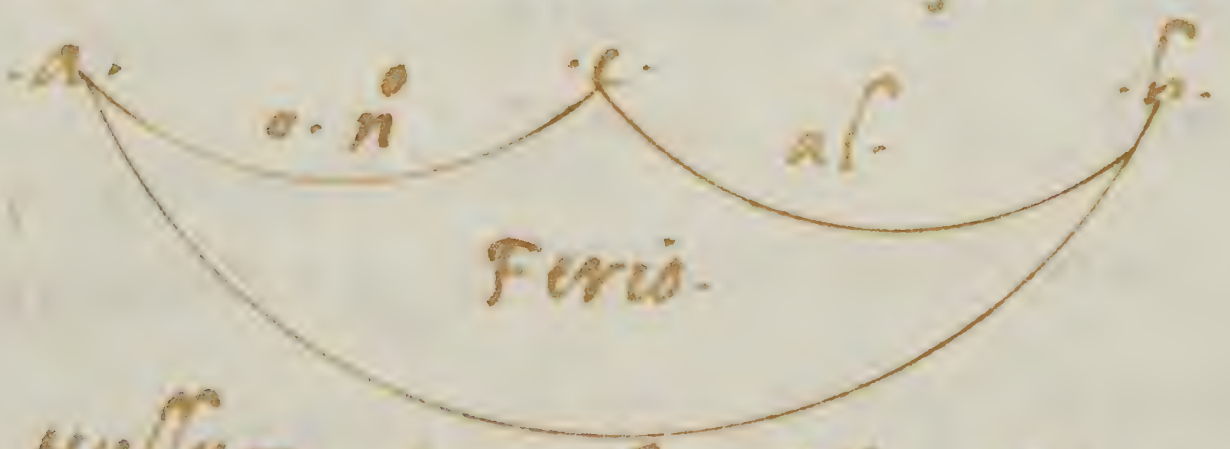

Nullum . c . n̄ est . a .
Aliqt . b . est . c . g°
Aliqt . b . n̄ nō est . a .

Si uero affirmatiua sit necia ut. b. c.
conclusio non erit necia si maior
ut. a. c. erit priuatiua non necia,
qa p conuersionem minoris fit
Ferio ex quo seq.tur aliqd. b. nō
est a. sed non ex necessitate. sic.

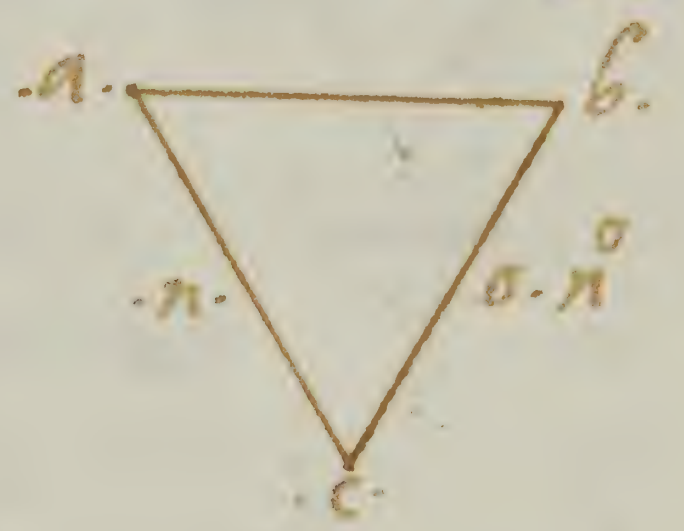

Nullum . c. est . a.
omne . c. nō est . b. qd
Aliquod . b. non est . a.
Sed non ex necessitate, qa conuersa
minori fit feria, ut diximus.

Hullum .c. est .a.

Aliquod .b. nō. est .c. ℘°

Aliquod .b. nō est .a.

Sed non necessaria quia in prima
figura quando propositio negativa
non est necessaria conclusio non
est necessaria.

Hoc idem etiam terminis probari
potest, sic.

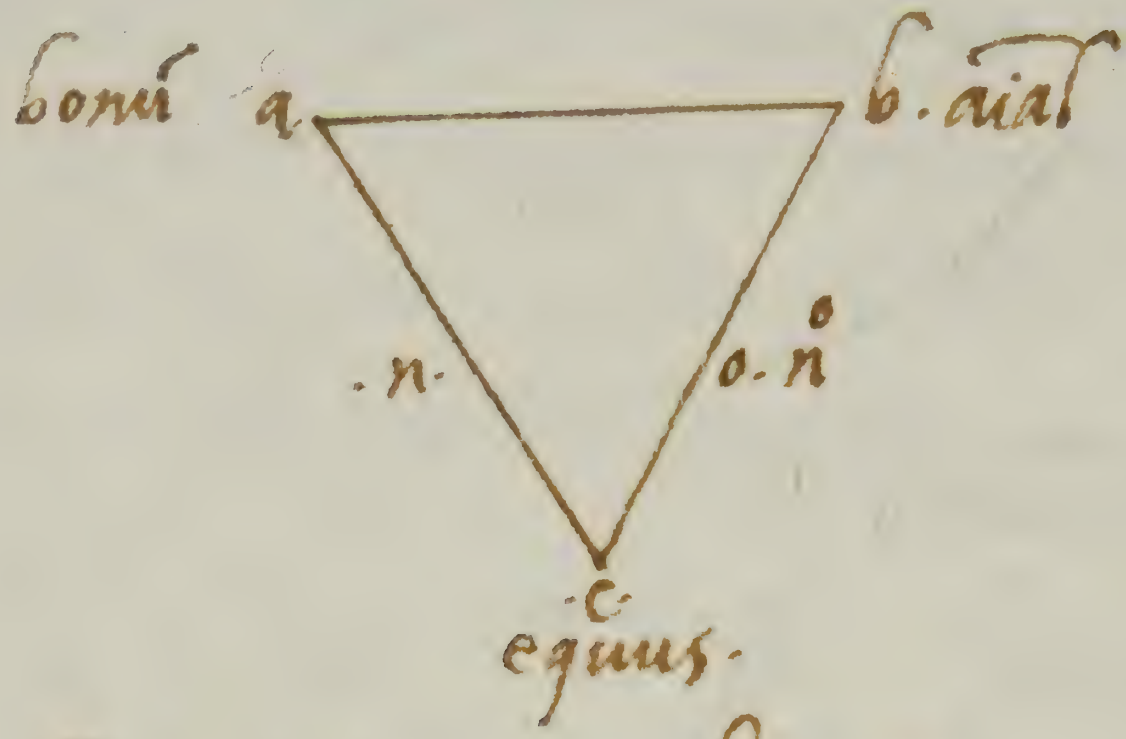

Nullus equus est bonum
omnis equus nō est aial. ḡ
Aliquod aial nō non est bonum

Quia omne potest esse bonum, quod
si non potest, accipe pro bono nigri-
fare, vel formire, quę suscipe potest
animal.

de complicationibus particularibus.

Quando ambę fuerint affirmatiuę cum altera fuerit utis, altera uero particularis, conclusio semper sequitur utem, et prius.

Quando maior est particularis affirmatiua existens, minor uero utis necessaria affirmatiua, conclusio sequitur utem, ut dictum est. i. erit necia, sed particularis.

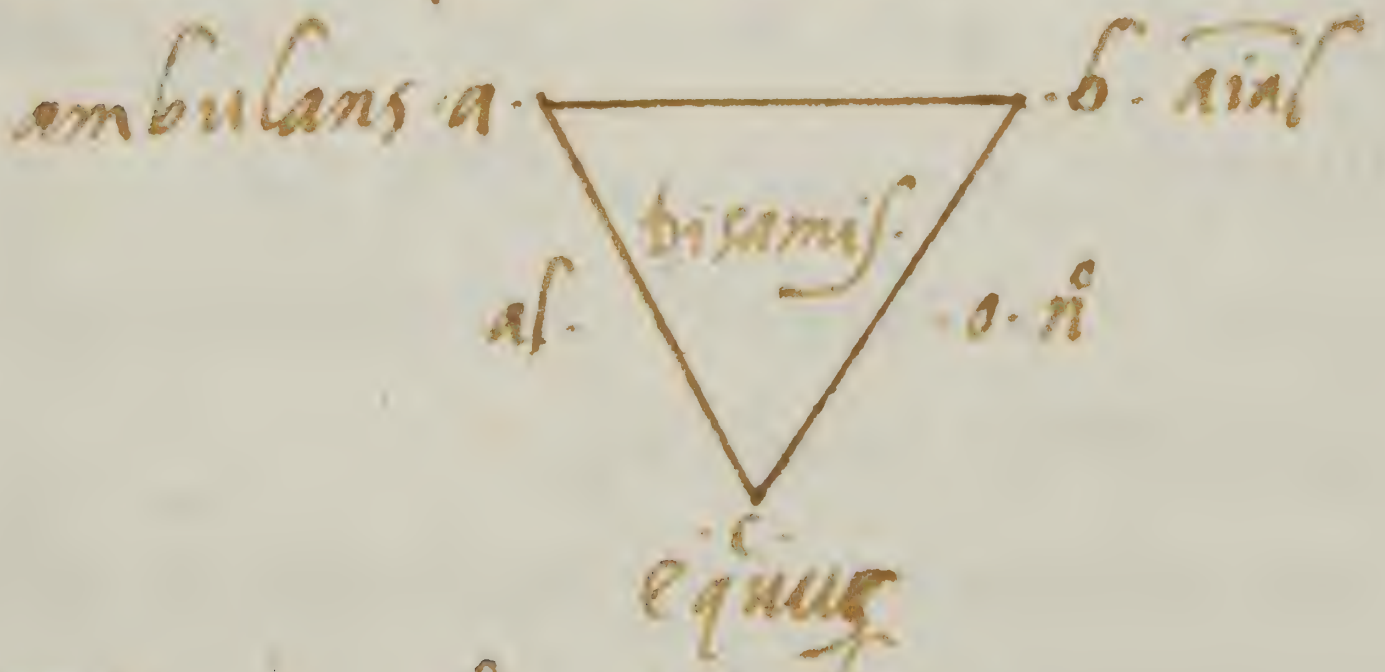

omne c. nō est b.
aliqd c. est a. gō
aliquod b nō est a.

Probatur per reductionem ad darij conuersa maiori hoc modo.

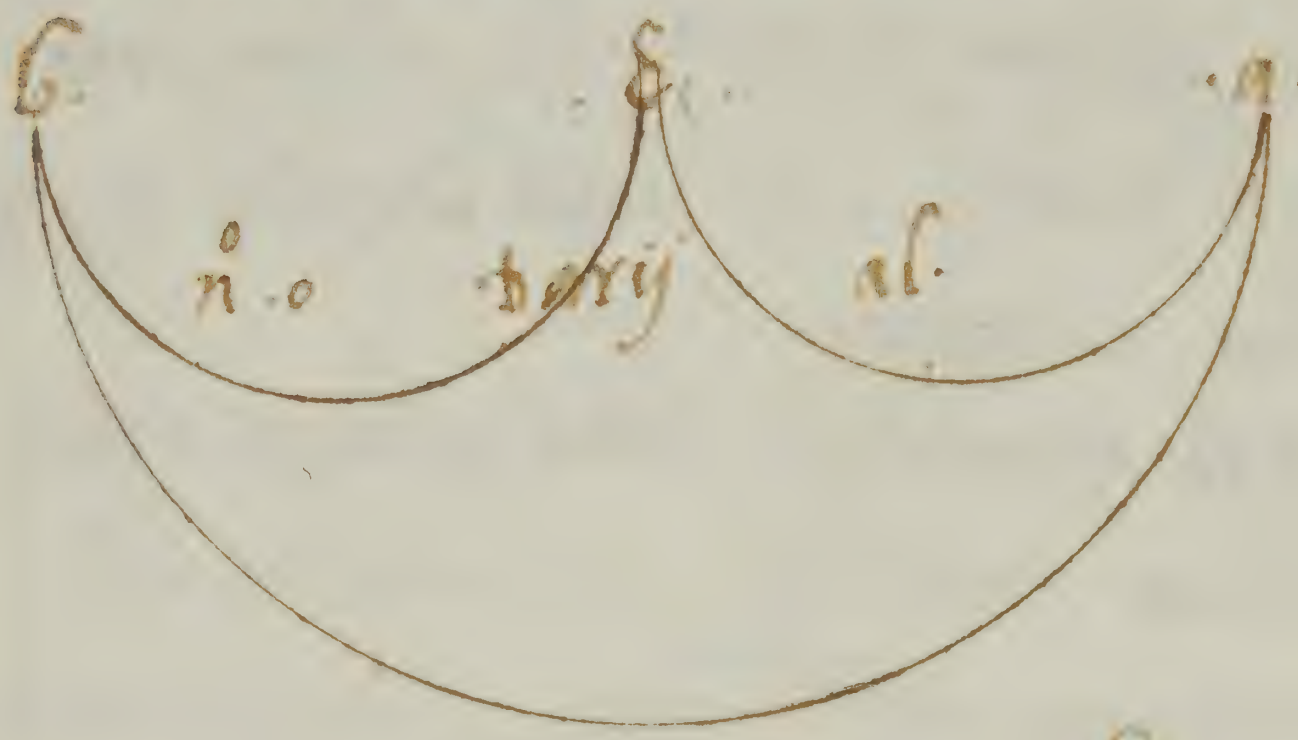

omne c. n° est o.
aliquod a. est c. g°
aliquod a. n° est b. et f conuersione
aliquod b. est a.

Quod querebat', et hoc pacto probatur conuertens maiorem.

Quando maior erit universalis affirmatiua necessaria, minor uero particula=

rularis affirmativa existens, gaz̄
uersa solum minori non chiam con-
clusione, ut in superiori, reducetur
ad Darij, ut fecit Arist.

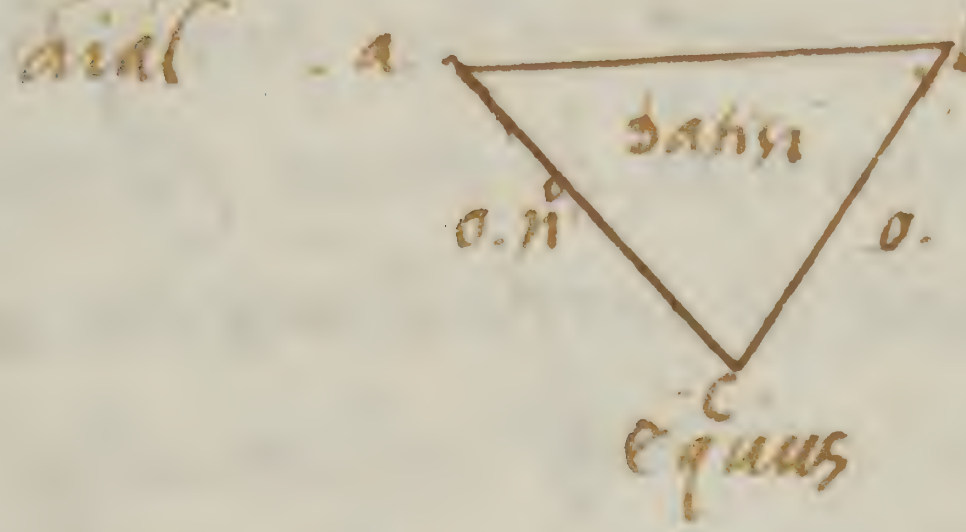

omne c. n° est a.
Aliquod c. est b. g°
Aliquod b. n° est a.

Probatur p reduchonē ad Darij con
uersa tantum minori.

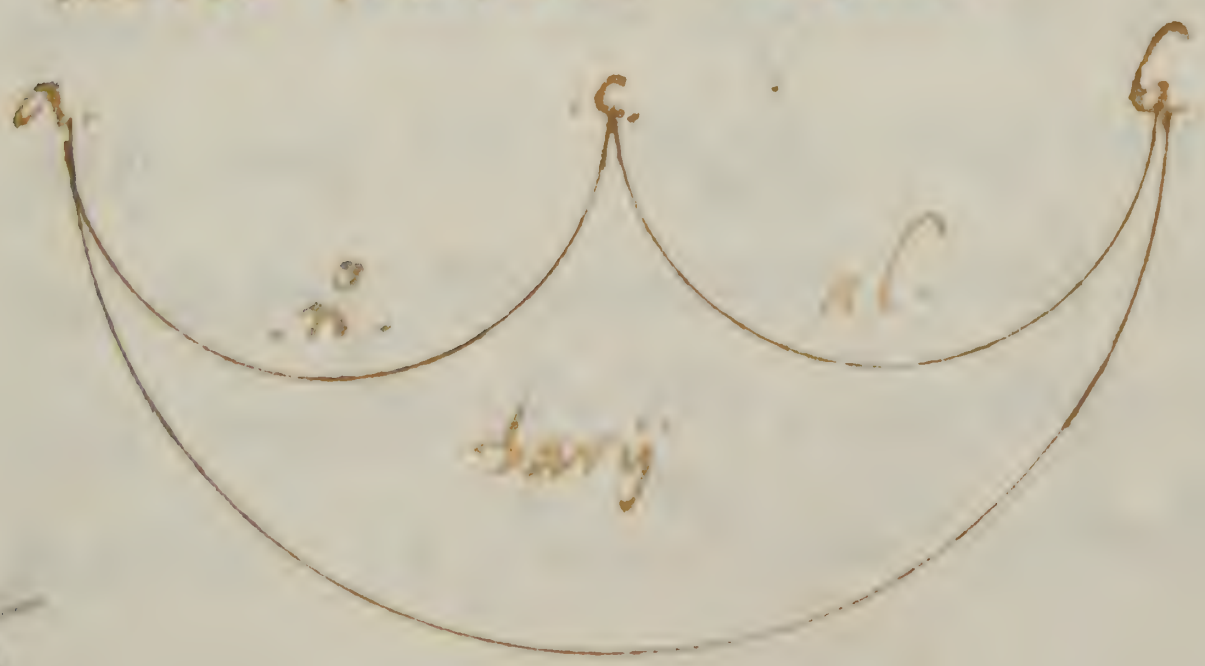

225

omne c. nō est a.
Aliquod b. est c. gō.
Aliquod b. est a. pt̄ tendebatur.

εἰ δὲ κὸ ἐν μέσει.

Post particulares utiles, ponit particulares inutiles, et prius qñ utilis est existens, et particularis est ne-
necessaria, et ambæ affirmatiuæ conclusio non est necessaria qt̄ de-
monstrat reducēdo ut supra sec modo.

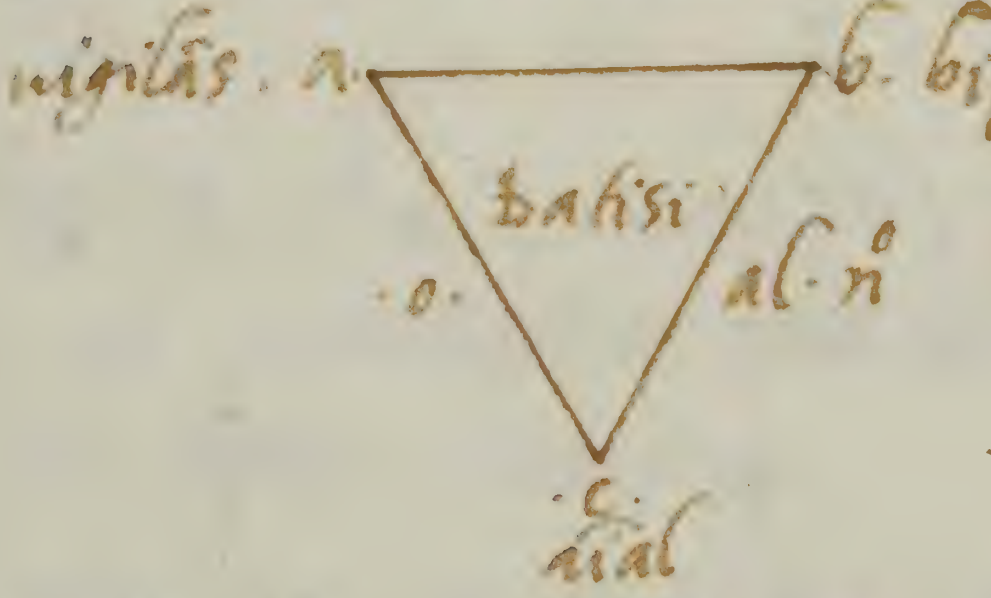

Omne c. est a.
Aliqd c. nō est b. gō
Aliquod b. nō est a

Non sequitur, sequitur quidem aliquod b. esse a. sed nō necio, quod probatur p reductione ad primā figurā conuersa solum minore

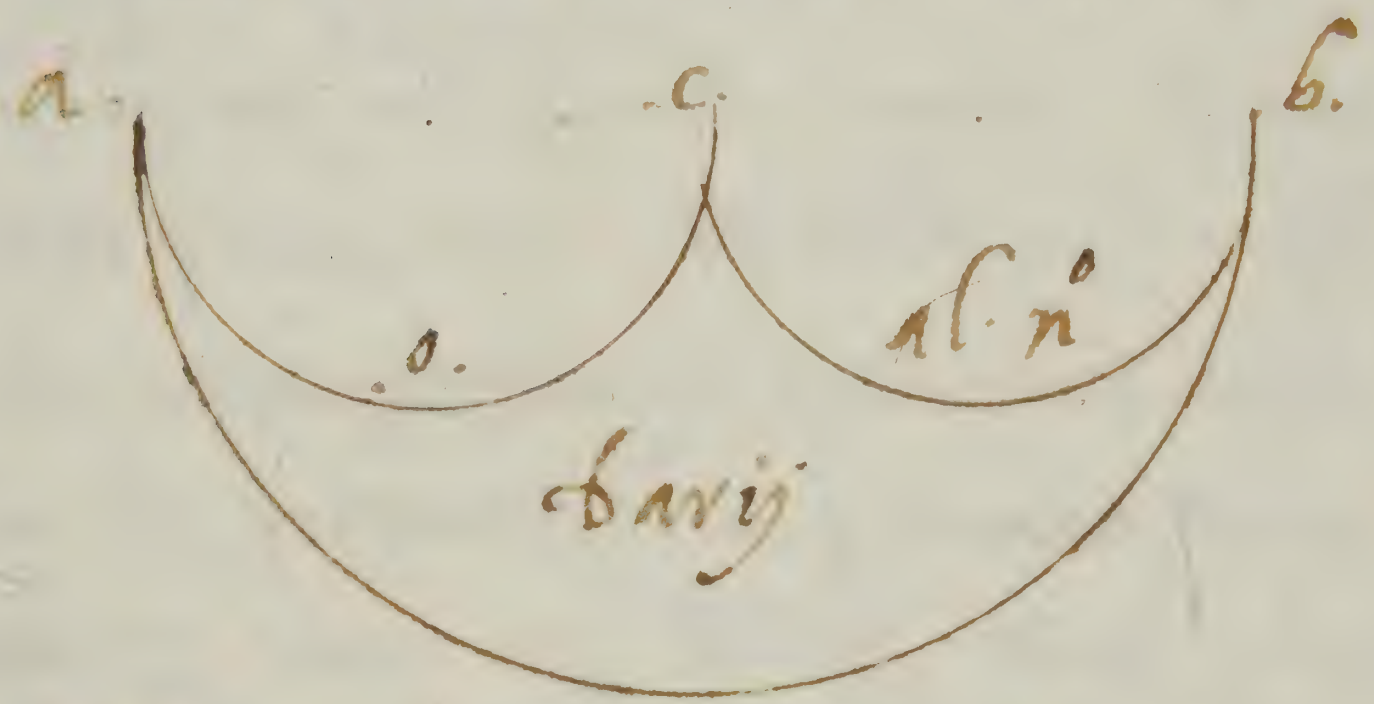

omne	c.		est	a.
aliquod	b.	nō	est	c. q°
aliquod	b.	ā	est	a.

Non sequitur, sequitur quidem aliquod b. esse a. sed non nō quia maior non est necia, quę esse debet ut supra visum est, quod et terminis probat Arist. quos posuimus in Datisi. Et quia in hac exemplo minor

erat necia. Idem monstrabitur
si maior sit necia modo sit par-
ticularis, conclusio sequitur idem
ut dictum est. Et quia Arist.
dixit ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῶν αὐτῶν
ὅρων δειχθήσεται. similiter & eos-
dem termines demonstrabitur ad-
vertendum & eosdē termines, sed nō
eodē pacto positos, qa. tunc ꝓmones
falsę essent, igitur ponemus bipes
in a. vigilare in b. in c. at hoc modo.

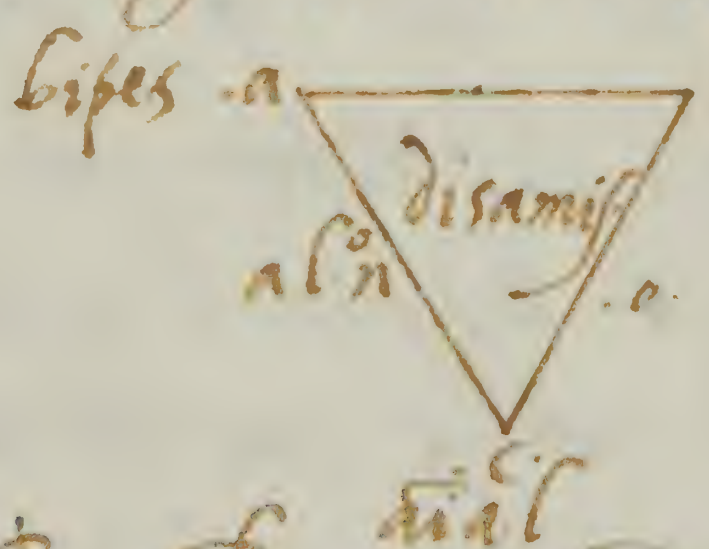

Aliqs at nēcio est bipes
omne at est vigilans, q
Aliqs vigilas nēcio est bipes non

Non sequitur, sequitur qdem sed exis-
tenter non necessario quod probat
reducendo ad primam, conuersione
non tantū maiore sed etiam conclu-
sionis hoc modo.

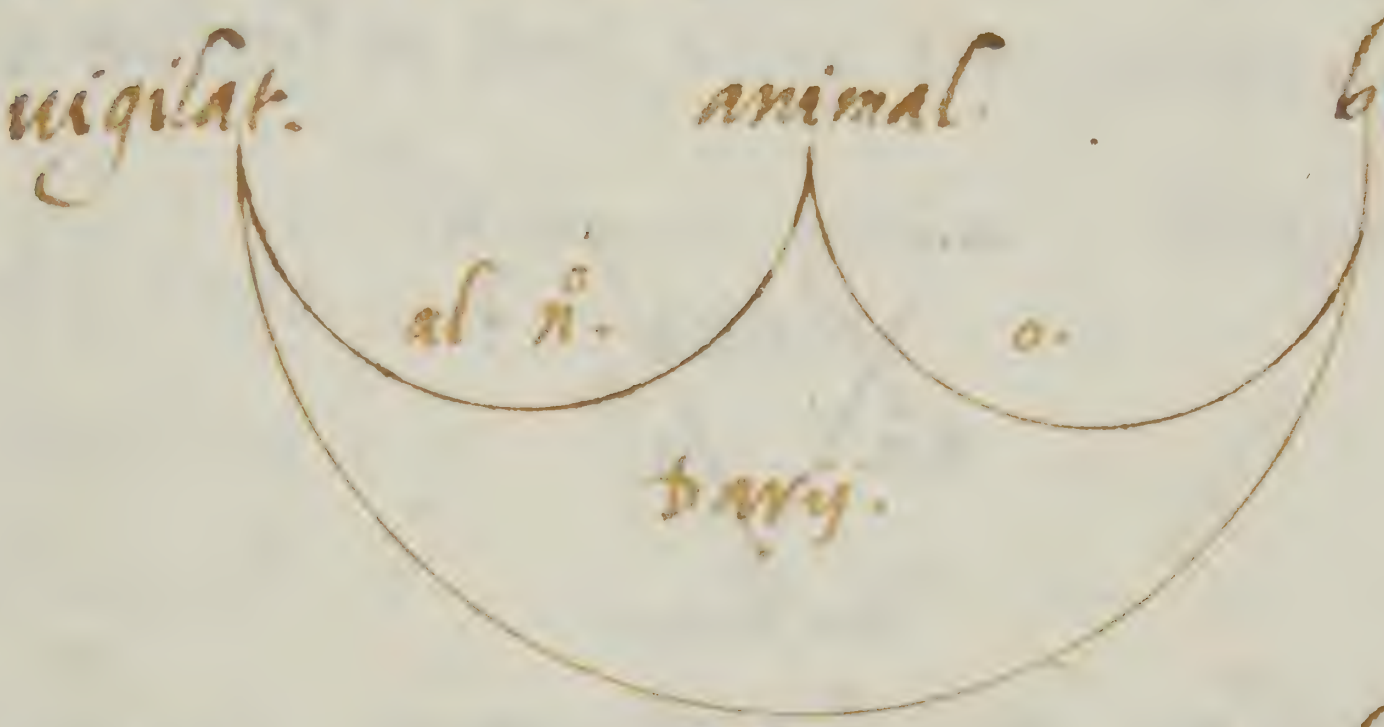

Omne animal vigilat
Aliquod bipes ñ est animal q̄
Aliquod bipes ñ vigilat

Non sequitur, sed tantum, quod vi-
gilat, quia maior non est necessaria, ut
requiritur.

quando alter ex terminis erit pre-
dicatiuus, alter priuatiuus, alter
utilis et alter particularis, qn utilis
erit priuatiuus, et necius, etiam
conclusio erit necia, puta in Ferison sic-

uigilis

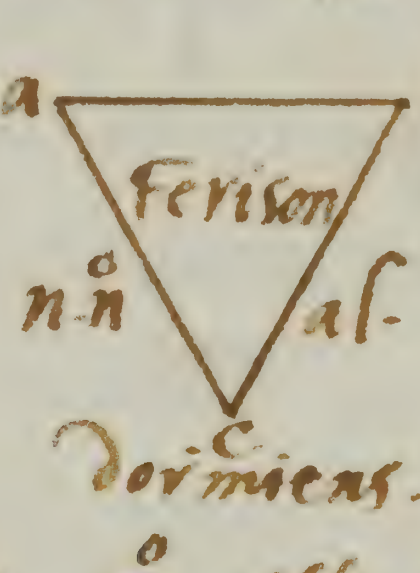

dormiens.

Nullum c. n̊ est a.
Aliquod c est b. q°
Aliquod b n̊ nō est a.

Quod non probat Aris: quia infra
de omnibus, simul dicet, potest ta-
men reduci ad Ferio conuersa mi
nore hoc modo.

a. c. b.ll

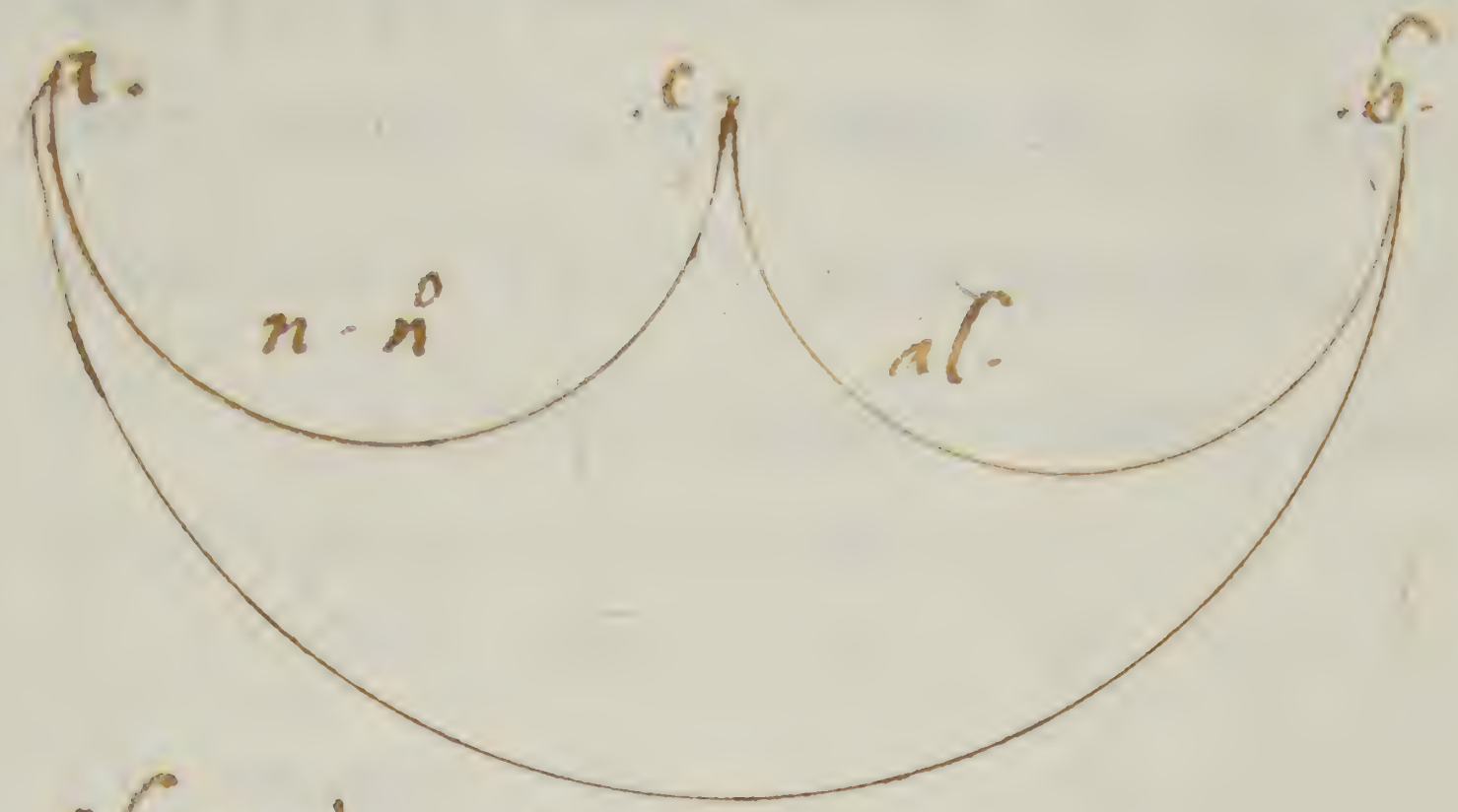

A ciquod b. est c
Nullum c. est n° a. g°
Aliquod b. nõ est n° a.

Quando aut affirmatiuũ, ex quat-
tuor complicationibus, quę exterminis
ut supra positis fieri poterãt. i. qn
alter est affirmatiuus, alter negã-
tiuus, et alter uẽlis, et alter par-
ticularis unã tantum explicuit,
quę tantum erat utilis, ut supra

usum est, nunc reliquas hes~~ce~~
inubles exponit simul, quę et quia
inubles, et quia faciles ſyetermitte-
mus posita tantum terminis.

2

Omnis	bō	nō	est	aial
Aliquis	bo		nō	uigilat ꝯ
Aliquid	dif	nō	non	uigilat nō seqtur.

3

Nullum	album			uigilat
Aliquod	album	nō	est	aial ꝯ nō seqt ꝯ
Aliquod	aial	nō	non	uigilat

4. et ultima

omne	dr			mouetur
Aliquod	dr	nō	est	bipes. non seqt ꝯ
Aliquod	qd mouet'		nō est	bipes.

licet ll

Licet Auer non solum sanc uoset
esse unilem, sed etiam illam si con-
cludere, q̃ habet maiorem parti-
cularem uniuersalem, et minorem par-
ticularem, existentem.

de syllogismis ex utraq; propositione de contingeh in 3° Figura.

Coniugationes unice. Coniugatio prima.

Quando maior est uus affirmatiua, et minor ii us affirmatiua fit conclusio contingens ius affirmatiua, ut Barbara hoc modo.

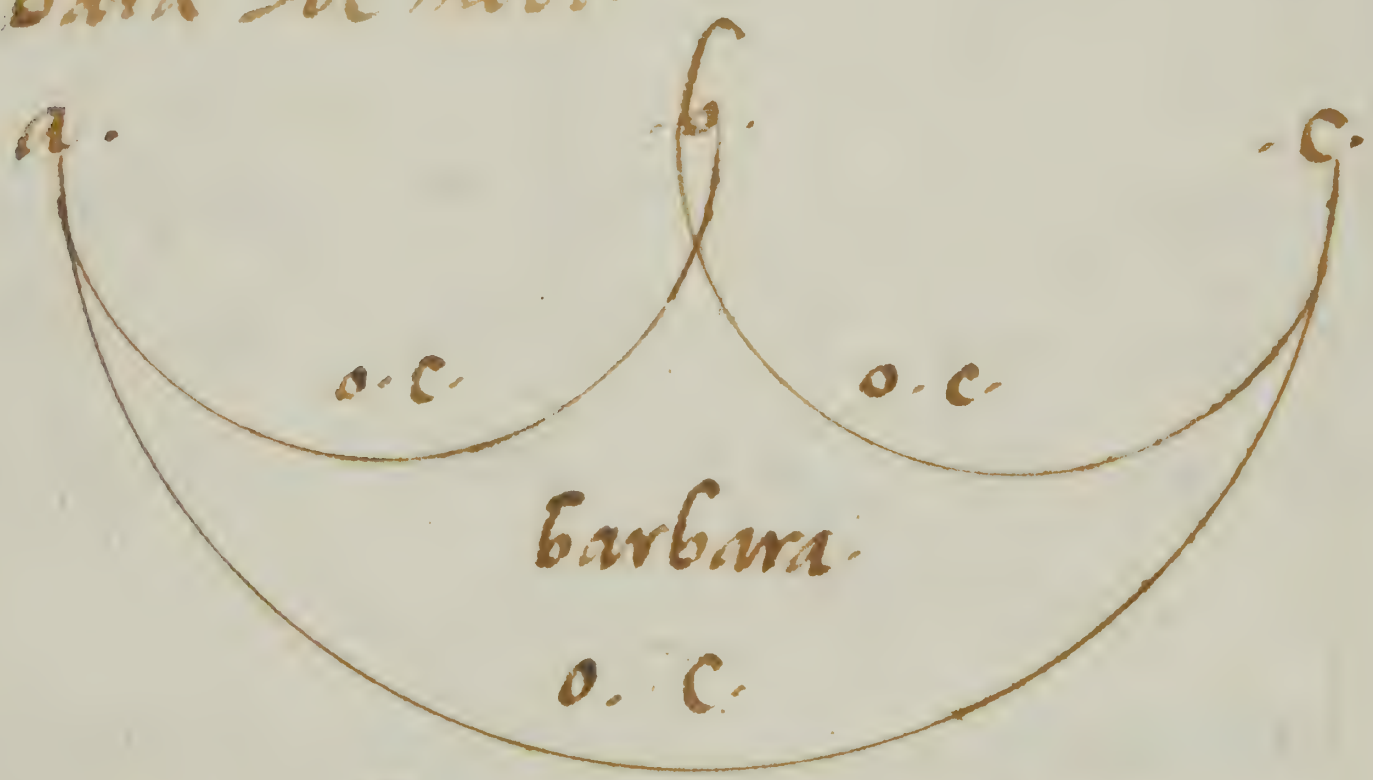

omne b. contingit esse a.
omne c. contingit esse b. g.
omne c. contingit esse a.

et sic

Et hic est sillogismus ꝑfectus q̃a non indiget, neq; trasposition̄e, neq; conuersione, et est manifestum, ꝑ dictum de omni.

Coniugatio secunda.

Quando maior est negatiua tūs. Minor uero affirmatiua fit cōclusio uēs negatiua in celaret, sic.

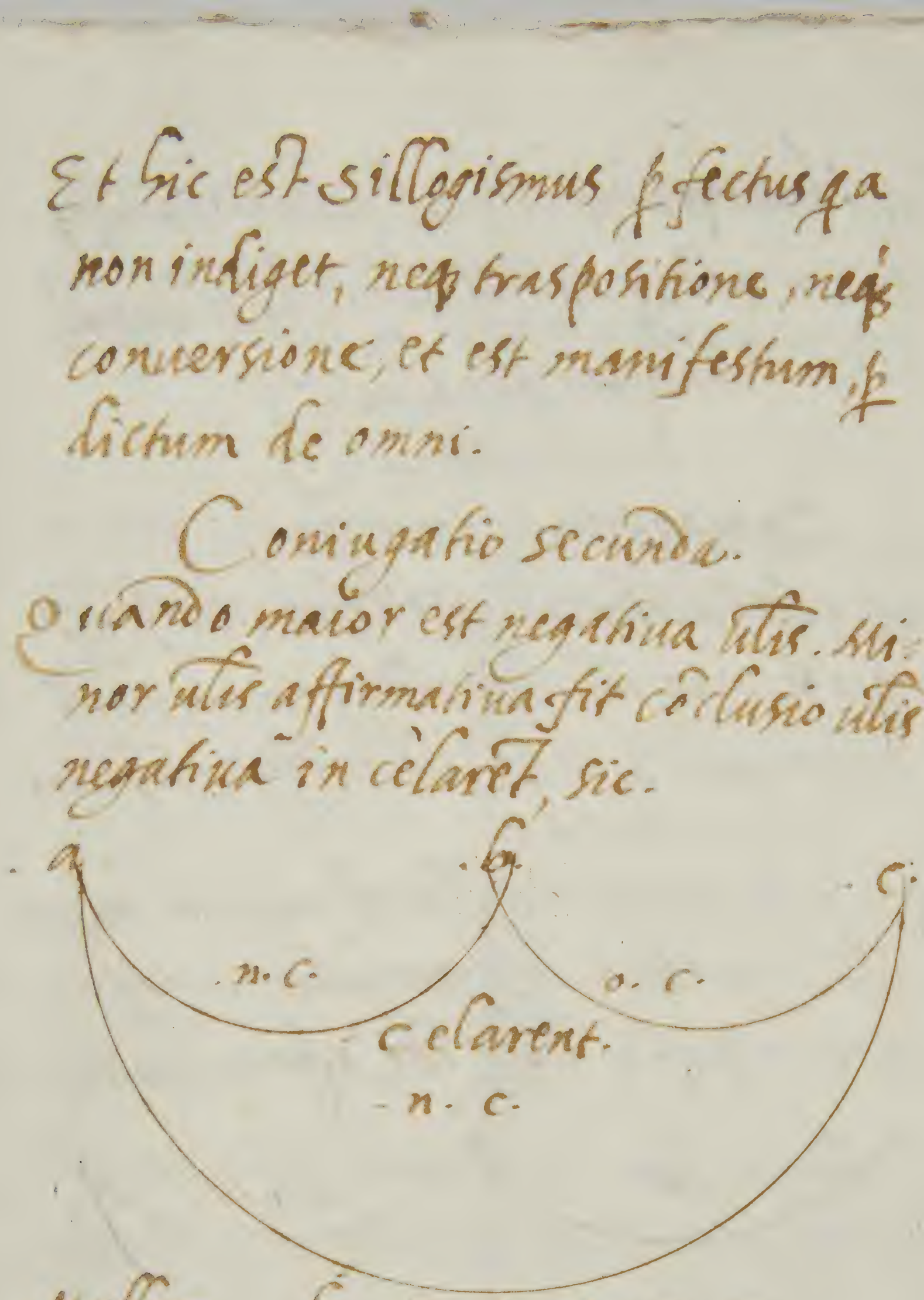

Nullum b. contingit esse a.
omne c. cont. esse b. ꝯ
Nullum c. cont. esse a.

Et hoc probatur, uel potius manifestius est p definitionē dicti de nullo in contingentibus.

cum uero

Conjugationes inutiles.

Hę complicationes appellātur inutiles q̄a per se non cōcludūt, sed p conuersionē contingentiū reducūtur ad primā figurā Primæ.

Quando maior est ūlis affirmatiua, mīnor ūlis negatiua nil concluditur, quia minor in prima debet esse affirmatiua sep. nc.

Nullum c contin: esse b.
omne b. contin: esse a.

Non

Non concludit, sed si conuertatur c. b.
minor in affirmatiua. i. omne. c. con-
cipit omne. b. fiet Barbara ut supra.

Consimiliter
Secunda.

Quando ambę fuerint negatiuę nulla ex sum-
ptis ędem propositionibus fit cōclusio. ut.

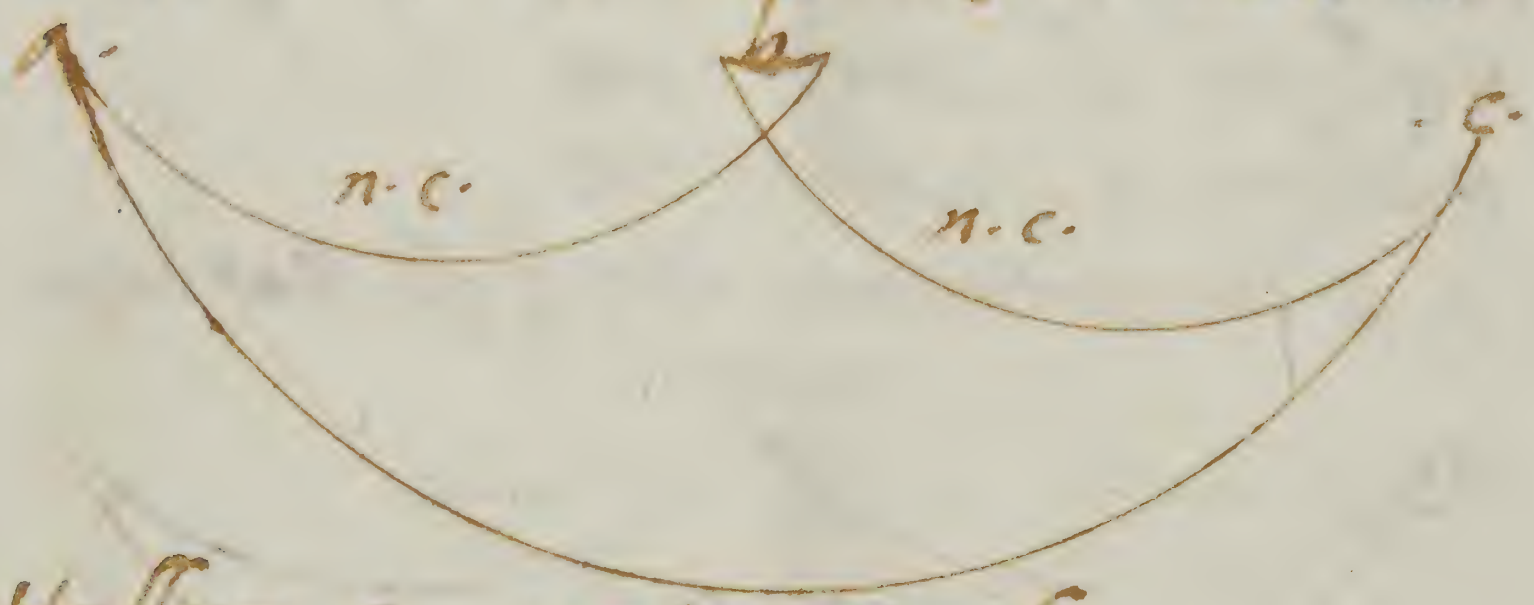

Nullum c. cont: esse b.
Nullum b. cont: esse a. q°

Hic concludit quia in illo modo nullius
figurę, ex utrisq; negatiuis concluditur
sed si conuertatur minor fit celaret
fac.

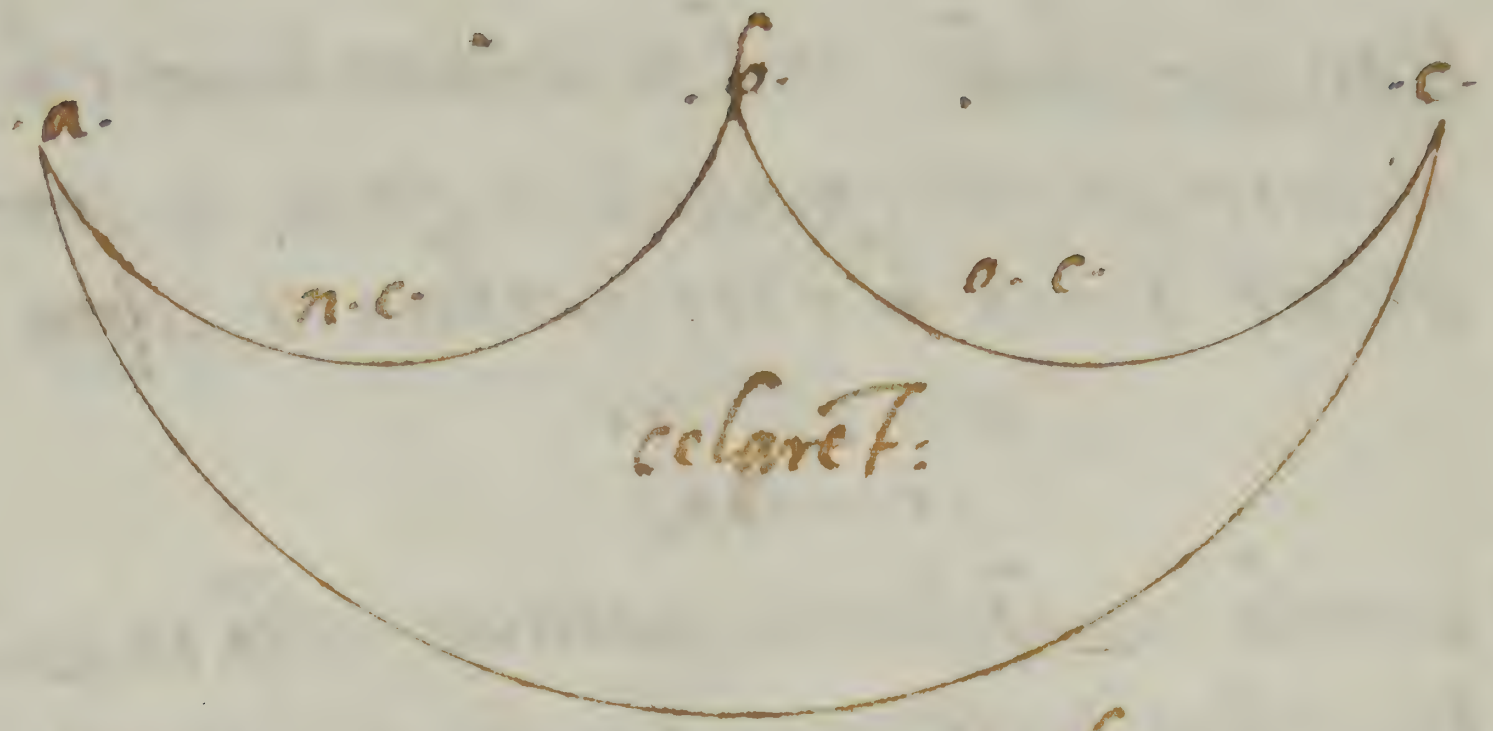

omne c. cont: esse b.
Nullum b. cont: esse a. ꝯ°
Nullum c. cont: esse a

Et si conuertantur utrę ꝑs fit Barbara. sic.

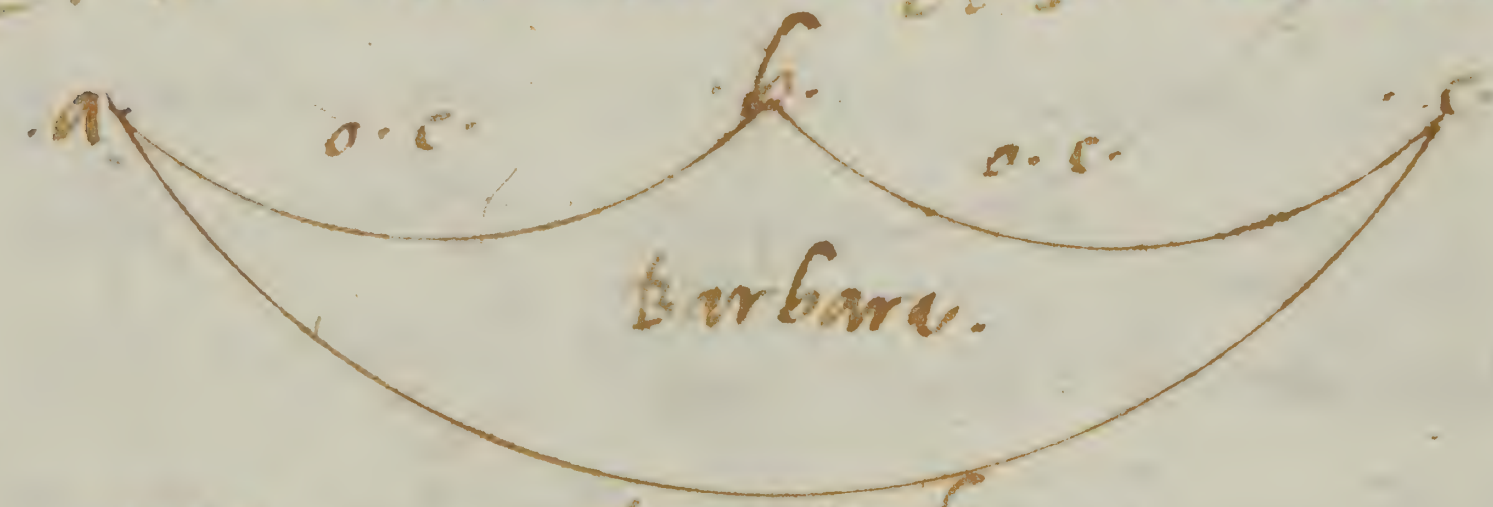

omne c. cont: esse b.
omne b. cont: esse a. ꝯ°
omne c. cont: esse a.

Cui quidem optima cõsequentia in se, sed penitus inutilis in scis, nisi fortasse dialecticis, ut potius sophisticis, et linguis, q̃a cum negatiue conuertit' in affirmatiuas nõ remanet ideꝫ cõsequens ut plurimũ.

omnis

Conjugationes, ex quibus seqtur
Conclusio particularis.

Quando maior est vlis, et
Minor particularis affirmativa, seqtur
Conclusio affirmativa particularis, ut.

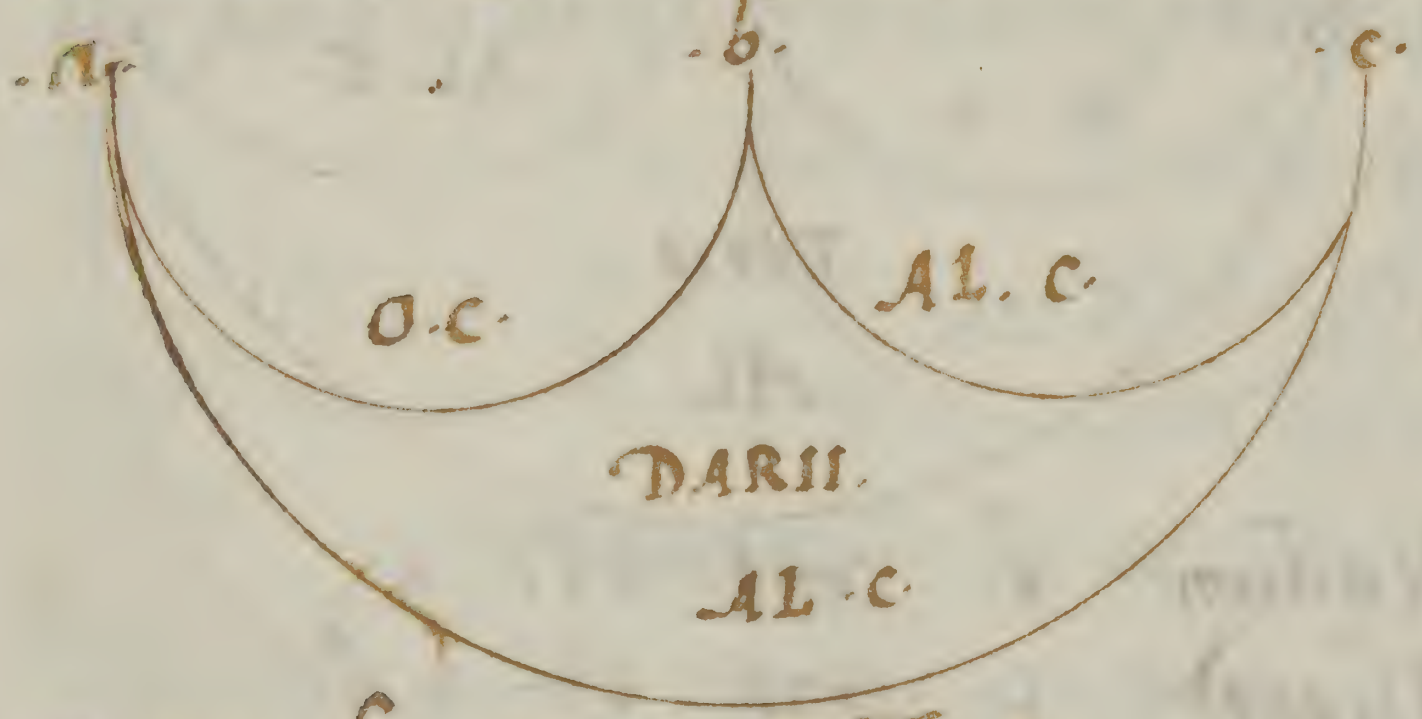

Omne b. cont: est. a.
Aliqd b. cont: est. b. (o
Aliqd c. cont: est a.

Quod probatur ex dicto de omni.
Ideo est Syllus perfectus.

Secunda · Vtilis.

Quando maior est dilis negativa
Minor particularis affirmativa, sequitur
Conclusio particularis negativa. sic.

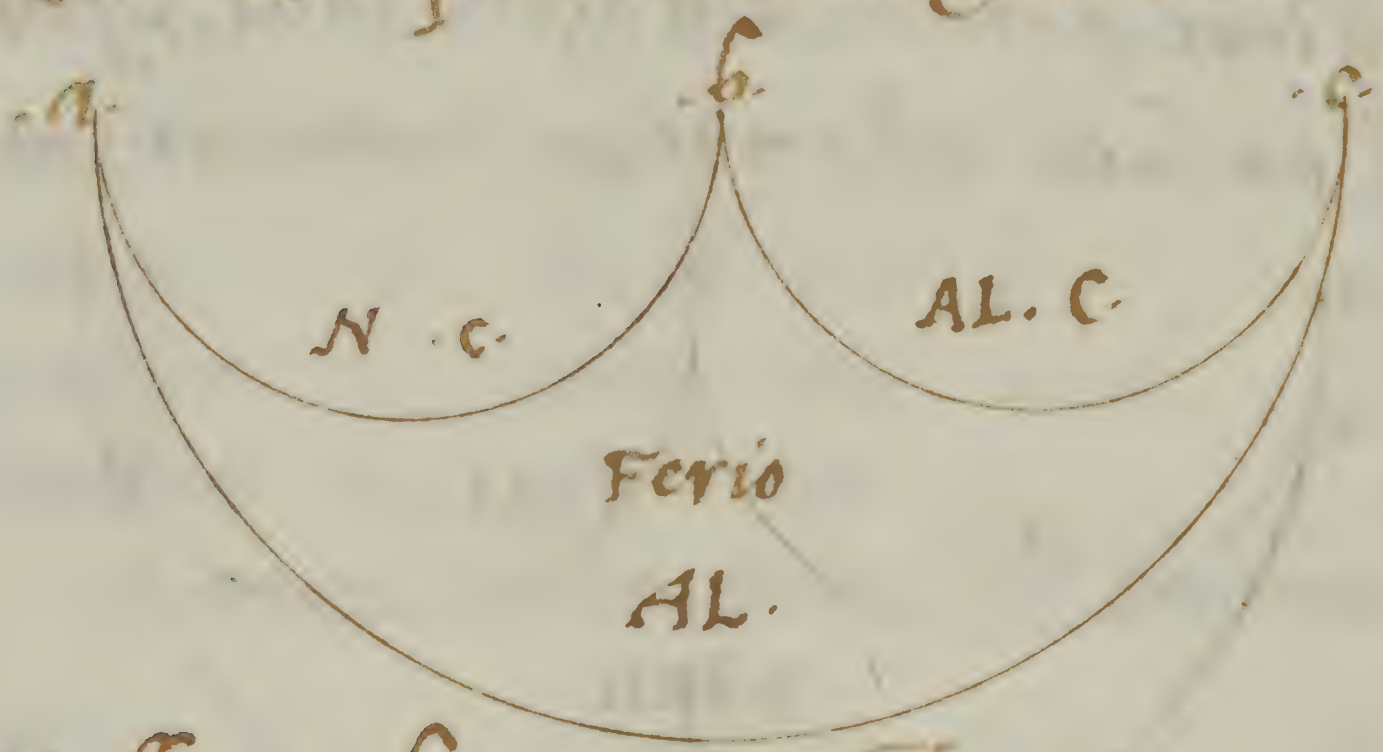

Nullum b. cont: est. a.
Aliquod c. cont: est. b. fo
Aliquod c. cont: nō est: a.

Probatur ut supra & dictum de omni
. i Syllogismus perfectus est

Sinero propositio.

Coniugatio inutilis fe, sed utilis
conuersione minoris.

Quando

Quando maior illi est affirmatiua, et
minor particularis negatiua, et ~~pre~~
positione similiter se habeat. i. ambę
sint contingentes, nil concluditur ꝑ ipsas
sed conuersa minore, sequetur conclu-
sio particularis affirmatiua ꝑ tertij. sic.

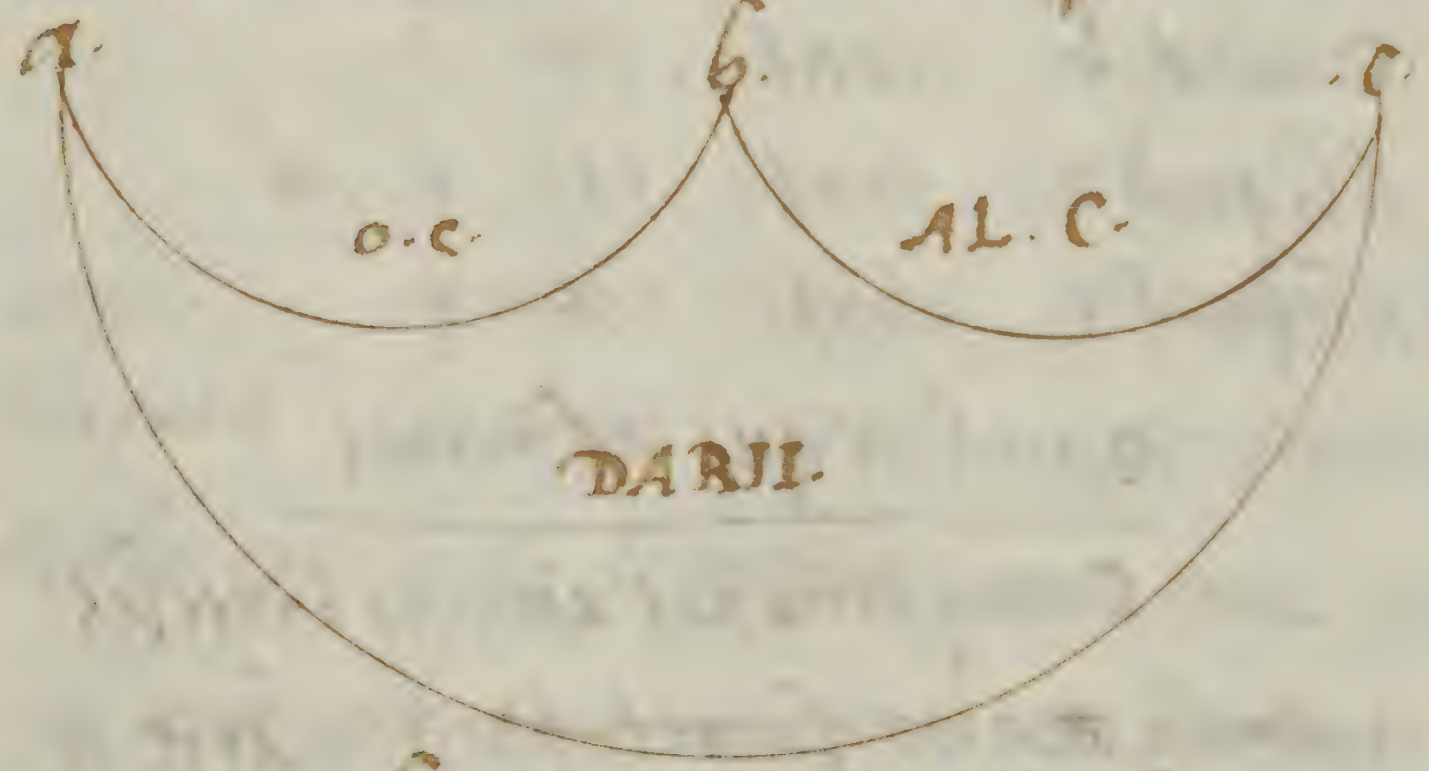

omne .b. contingens est .a.
Aliquod .b. contingens non est .c. nil con-
cluditur, qa minor non est affirma-
tiua, qa conuersa aliquod c. est b.
fit darij sic.

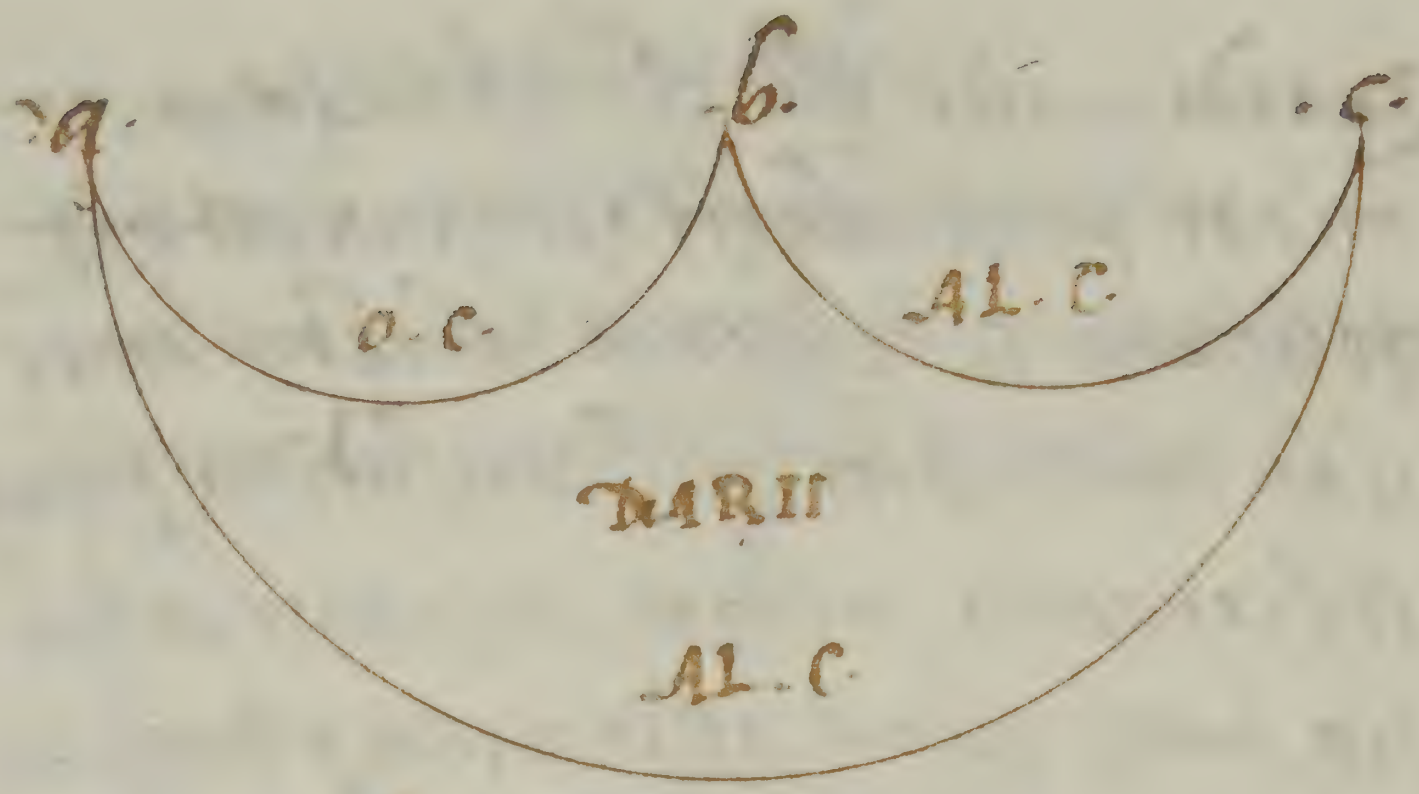

Omne b. cont: est a.
Aliquod c. cont: est b. ℭ°
Aliquod c. cont: est a.

℈ non si quę ad maius

Coniugationes omnino inutiles.

℈ uando maior fuerit particularis, et minor uniuersalis quocũq; modo sumantur nullo pacto fiet unq; syllus quia terminus medius puta b. potest excedere maiorem. a. et sic non ℈ualiter predicari cum a. Sit g° illud quo

quo b. accedit a. c. nunq̃ a. predicabitur de c. ullo pacto, quod ut clarius fiat ponamus exemplum &c.

grammaticũ. dormiens. equus.

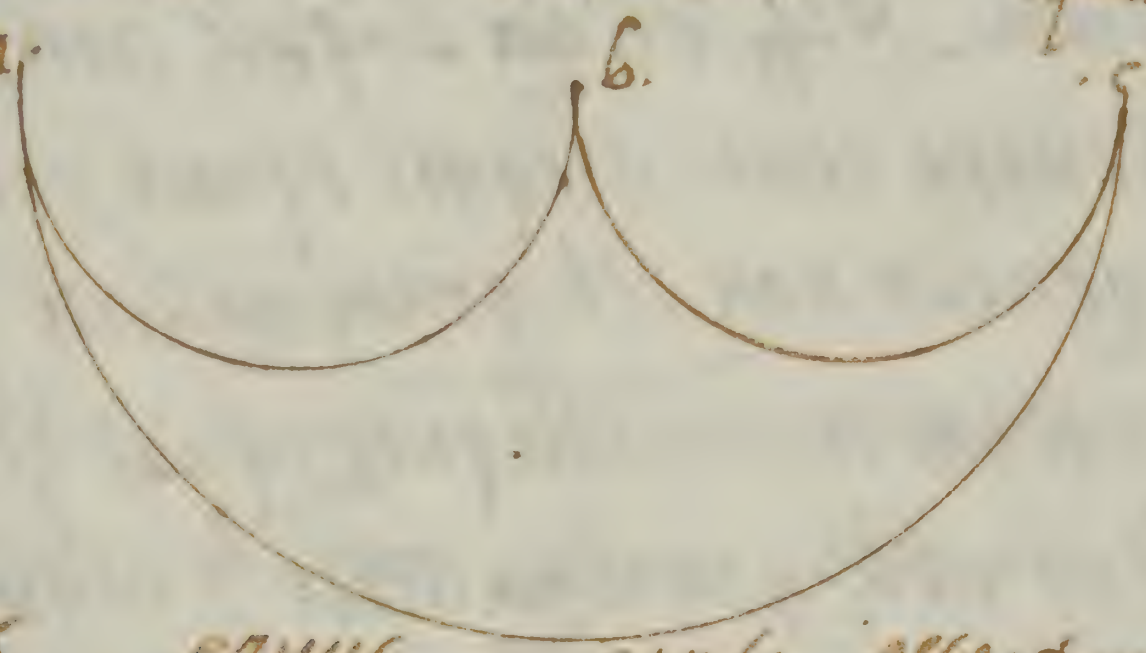

omnis equus conti: esse: dormiẽs
Aliquod dormiens conti: esse: grammaticũ. ꝯ
nulla conclusio sequitur. non omne. ꝙ
falsum est omnem equũ esse gramaticum; non nullum, quia licet in se sit verum nullum equũ esse gramaticũ tamen non est verũ contingeter, quia tunc ꝙ conuersionem cõtingeret esset vera, omnẽ equũ contingeter esse gra-

maium, qa est falsa; non etiam
aliquis, quia falsum est aliquem
equum contingeter esse gramma-
cum. Neq; etiam aliquis non, quia
si uera esset aliquis equus contin-
genter non est grammaticus, esset
etiam uera, Aliquis equus cõtinge-
ter est grammaticus & conuersio-
nem contingẽtis.

Amplius, et ex terminis.

Ex terminis etiam probari potest,
ultra rationem superius demonstratã,
nam primũ posterno i maior minori nõ-
si contingit inesse, et omni inesse ne-
cessario, puta, cum nõ eio inerit.

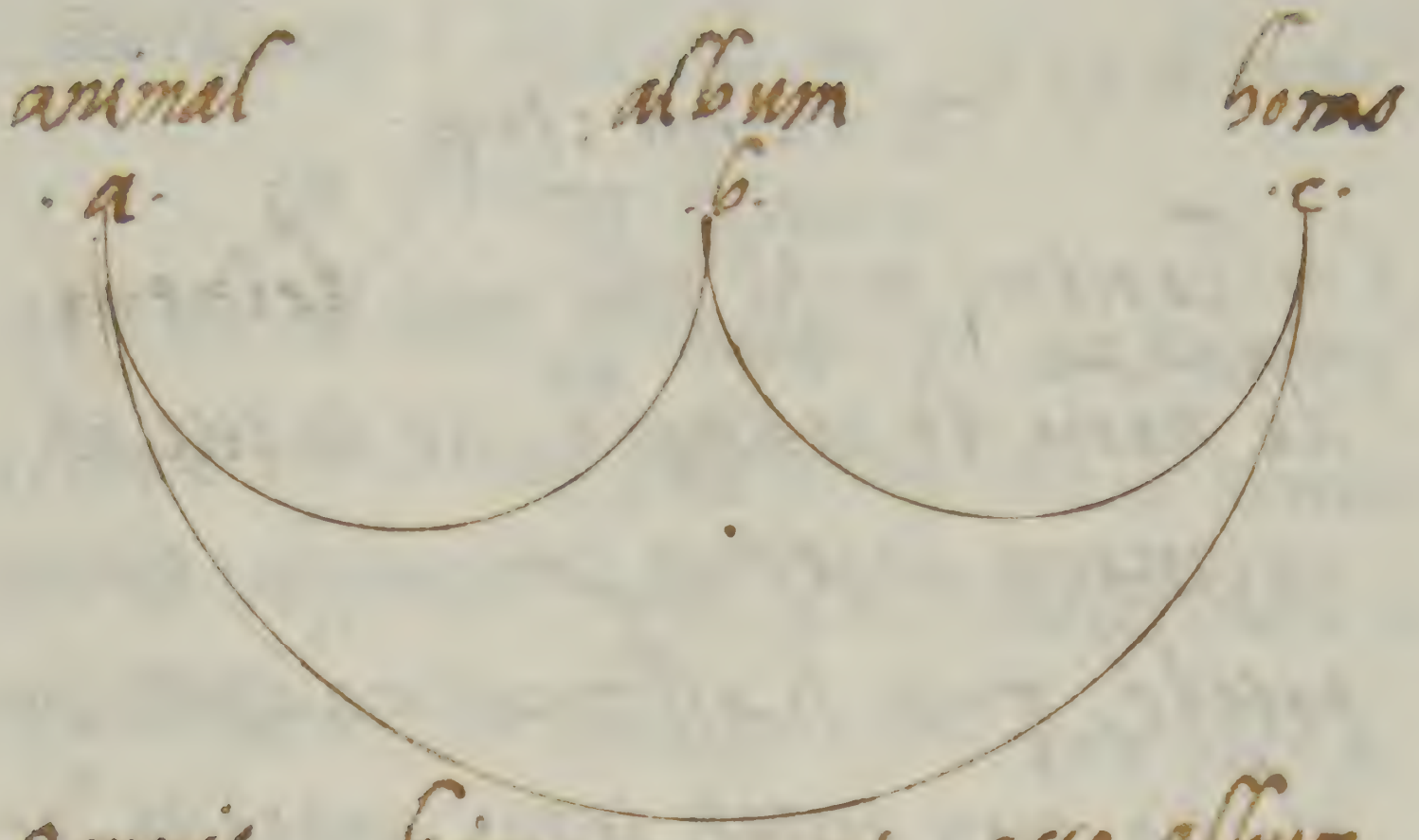

omnis homo cont: esse album
Aliquod album cont: esse aial. g°
Necesse est omnē hominē: esse aial.

Terminī cōes cū quibus nulli excitate inesse. sic.

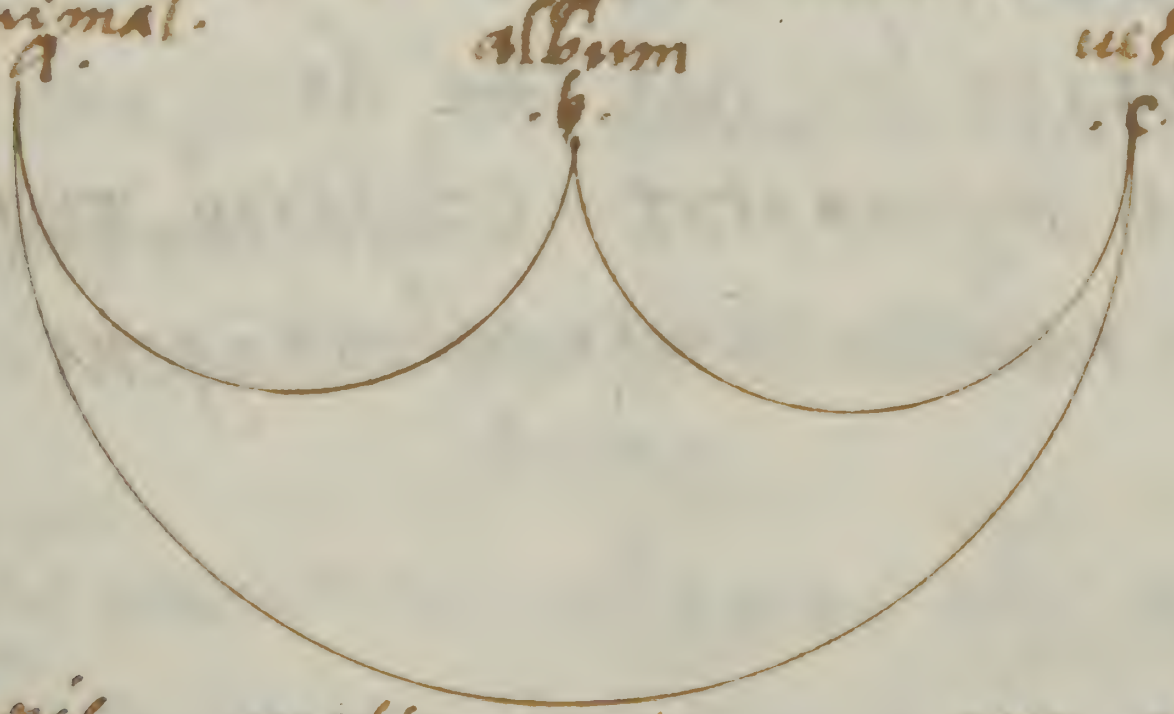

omnis nigris cont: esse alba
aliquid album cont: esse aial. g°
Necesse est nullū nigrum esse aial

235

Planum itaq;

Syllogismi tamen sint tres de inesse:
de necio. de cōingēti: de inesse, et
necessario superior coniungi hi esse nō
potest, quia si affirmatiua esset con=
clusio non posset sequi negatiua, et
cōtra quod fiebat cum omni, et nul=
li cōcludatur; Restat ut sit de con=
tingēti a sufficiēti partis enumera=
tione, et hoc non esse de
quo sequebatur necessariū, et quod
est necessariū non est cōtingens.

Mistiones Contingentis, et existentis in Prima figura.

Quando altera ꝓponum est contingens, altera existens pot fieri utilis coniugatio, differūt tamē, qa si maior fuerit contingens, et minor existens fiet p. tecte complicationes qa nullius indigebut, et conclusio sequetur ueri cōtingentis, sed uice uersa cum maior erit existens minor cōtingēs erūt imperfecte et non ueru cōtingens monstrabūtur & impossibile.

Coniugationes utiles Prima.

Quādo maior est cōtingens utis, minor utis existens, sequitur cōclusio, uerè contingens utis affirmatiua 3o modo.

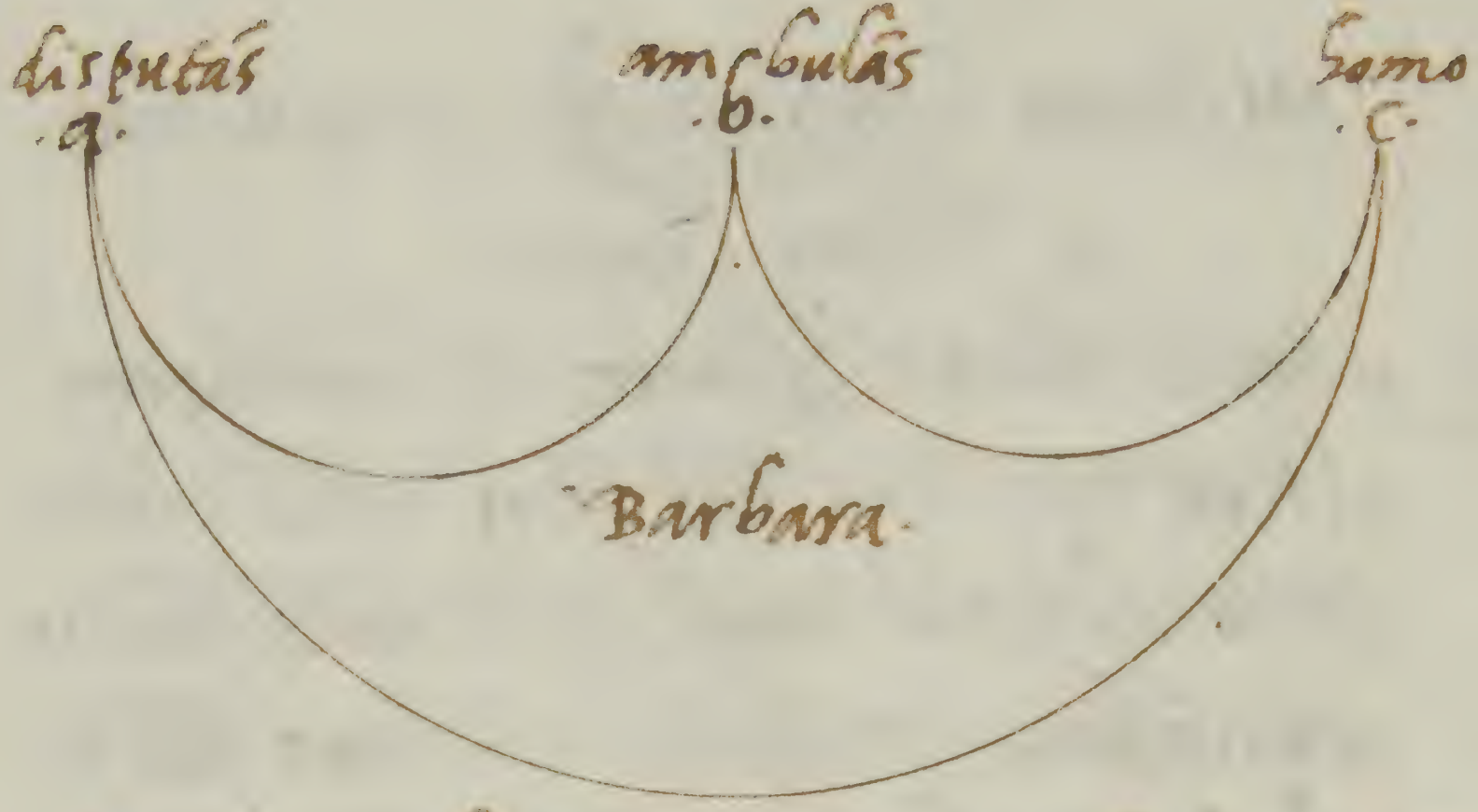

omnis homo est ambulans. ita ꝙ nullus
omnis ambulans contr: disputat. ꝙ nullus
omnē hominē contr: disputare. ꝙ dictum ē.

Consimiliter.

Secunda vtilis.

Quando maior est contingens vtilis ne-
gatiua, minor vero existens affirma-
tiua, vtilis sequitur cōclusio contingēs
uniuersalis negatiua. sic.

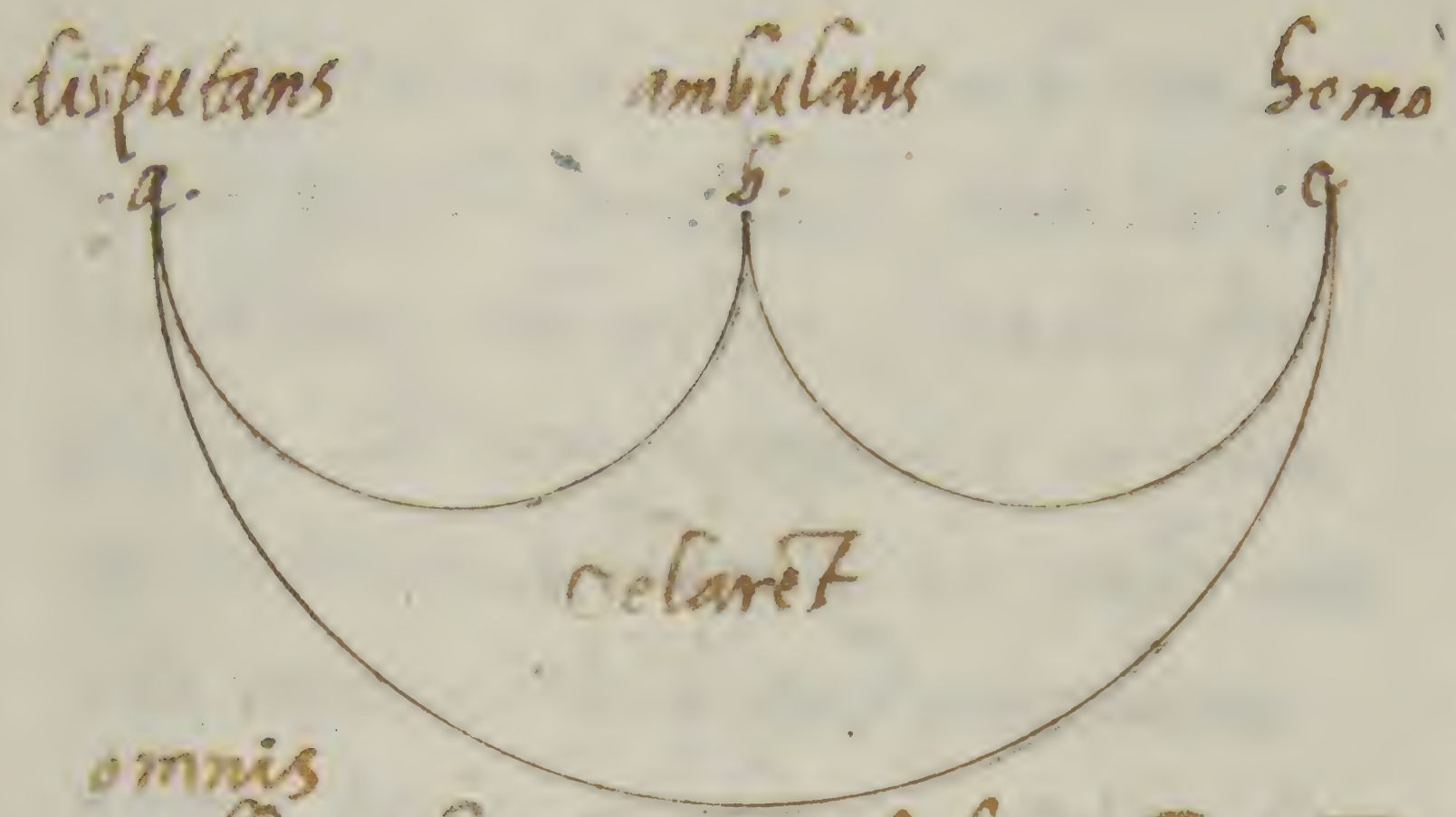

omnis
Nullus homo ambulat ꝑ ꝓsupponem
Nullus
~~omnis~~ ambulās contingēt: disputat. g°
Nullus homo coningēt: ꝺ dicti ꝺ nullo
sive de omnj.

Comunationes nhiles,
sed imperfecte.

Quando maior est vtilis affirmatiua ~~existens~~
existens minor contingēs affirmatiua
vtilis. sequitur conclusio vtilis cōtingēs
sed quę indiget probatione ad impossi=
bile

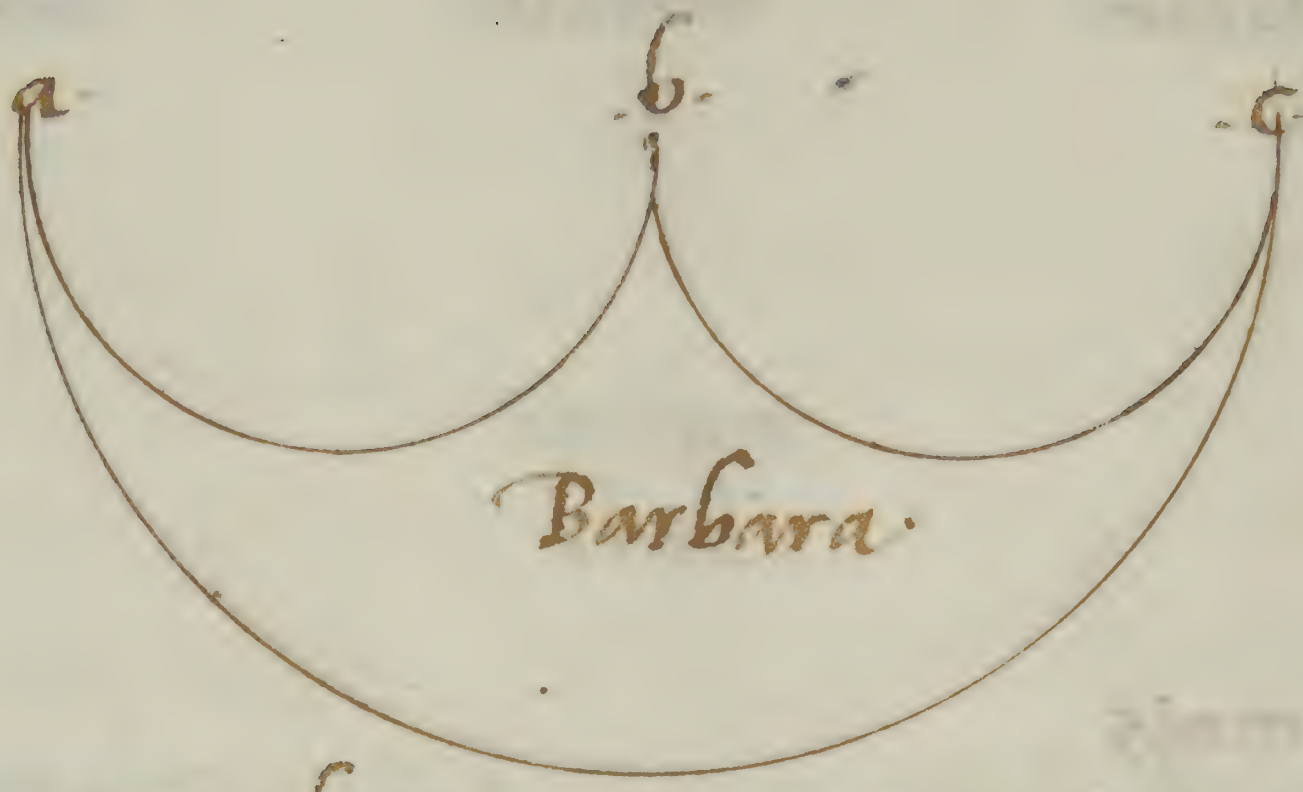

omne b. : est a.
omne c. cont: est b. 9°
omne c. cont: est: a.

Si negas 4°. est uerū aliquod c. cont: nō est a. et tunc construam syllm in quinto modo tertię figurę, hoc modo.

Aligt c. cont: nō ē. a.
omne c. est. b. 9°.
Aligt b. cont: nō ē a.

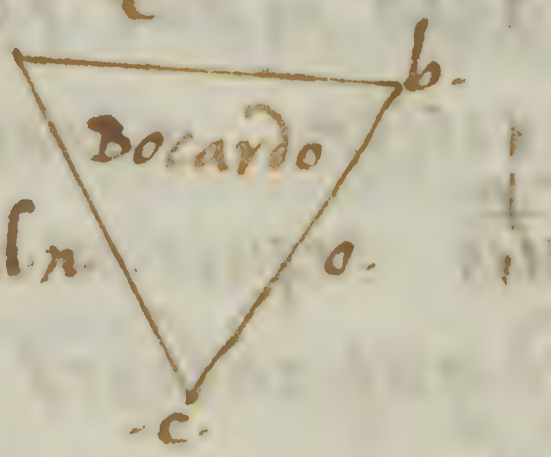

At:

At suppositum fuerat omne b. esse a. et
licet ex c b. contingeh facta sit b. e.
existens, nil refert; quia est qdem
falsa, sed non impossibilis, ut supra
declarauit Arist. q° si hec falsa uera
illa omne c. est a. quod querebatur.
Aliqui ponut aliquod c. non est a. nº,
non est contingetur qa si negas oe
c. est b. q° sua opposita est uera. i. nõ
contingit omne c esse a hec scilt
necesse est aliqd c nõ ee a.

secunda Probatio.

Sic.

Tost etiam hec idem probatur p barbara. scilt

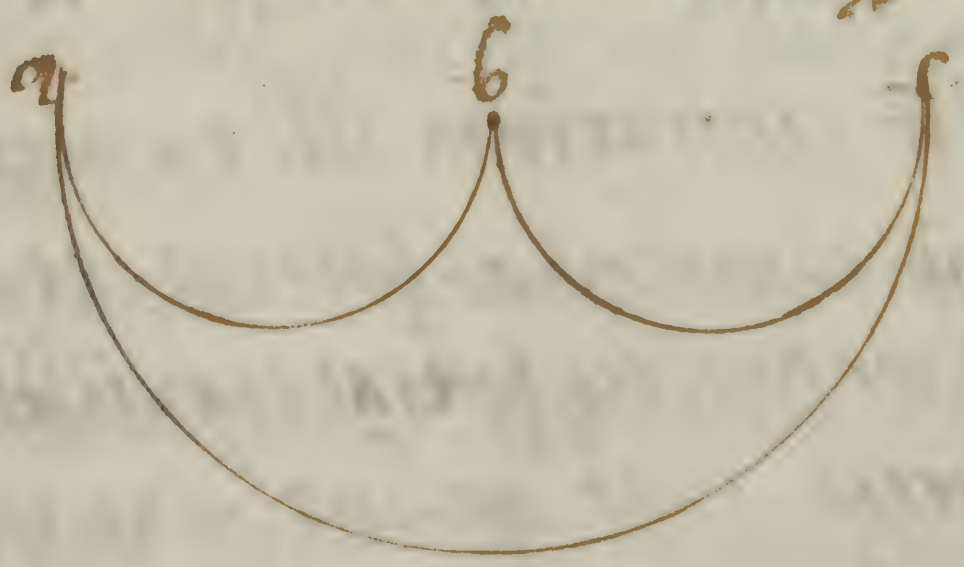

Omne c̄. est b.

Omne b. cont: est a. ꝯ°

Omne c. cont: est a.

Sed suppositum fuerat c non omnia contingere ꝯ illud falsum ꝯ Socrez aliqui aliter probant Soc modo.

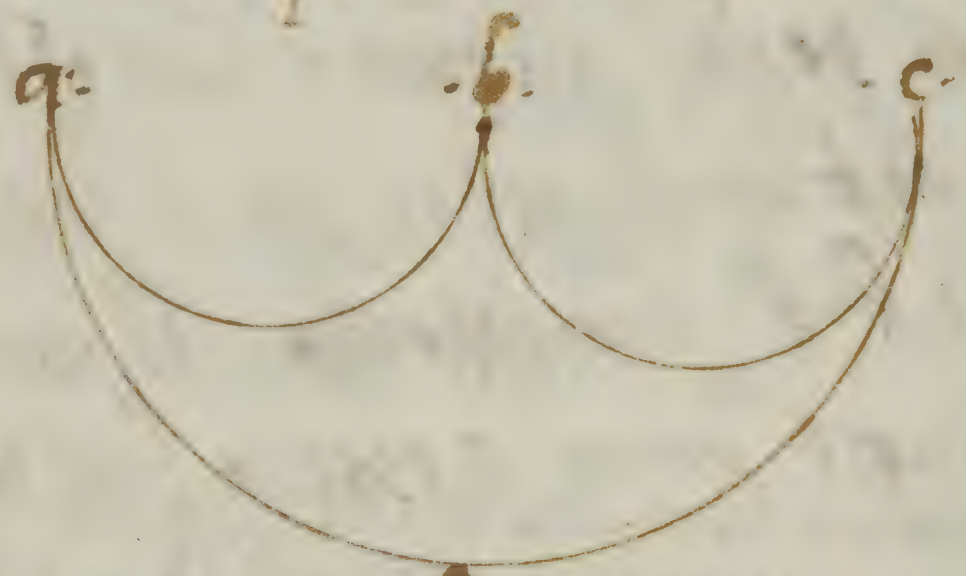

Cont: omne b. esse a.

~~Cont~~: omne c. esse b. a°

cont omne c. esse a.

Quod est contrarium illi ex necessitate aliquod c. non est a. poterat et ambas facere contingentes, poterat et existentes, ꝑd. ut ait Burana, erat melius Sune in medium.

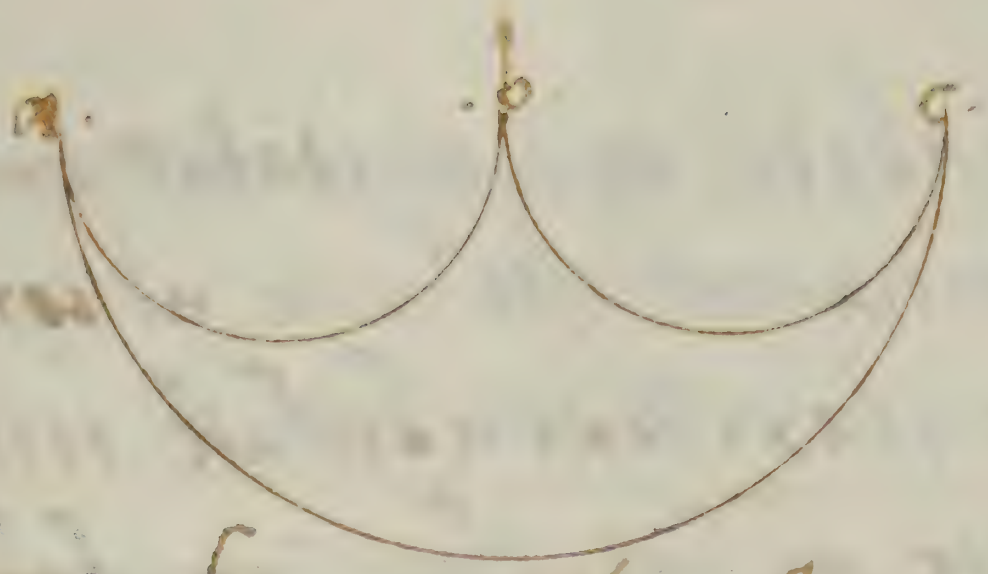

omne b. est a.

omne c. est b. g°

omne c. est a.

Quod aduersatur illi aliqđ c. necio nō est a. et tunc Arist. uisus erit contingit proverbo inesse, sed aduertendum ut Arist: monet capiēdum esse inesse sine propositione existentem ūlem, et simpliciter, et nō secundū aliqđ tempus q̄ tunc esset falsa, et hoc exemplo probatur.

Omne q̄ mouetur ē equus sic-n-supponatur
Omne q̄ mouetur cont: esse bōrem. concludit q°
Nullum equū necio esse hominem.

Tantum abest ut concludatur omnis equus contingere esse homo, ut concluderetur si existens absolutè, et indeterminate, ut hoc in loco sumi debet.

Preterea ex hisce terminis sic dispositis sequetur conclusio affirmativa ultis necia hoc modo.

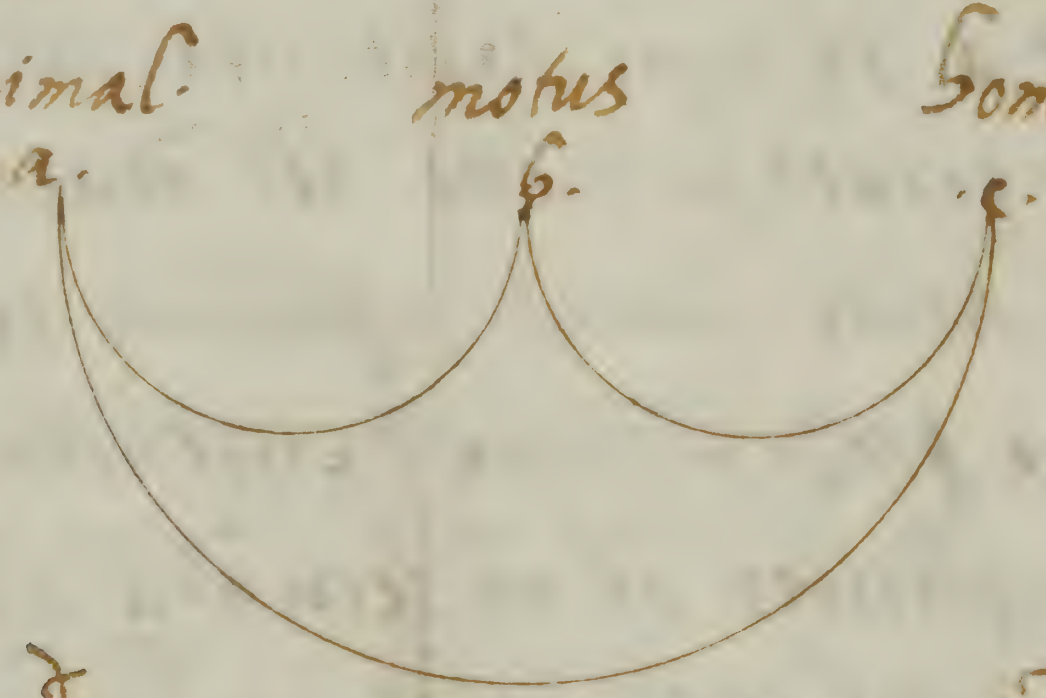

Omne	q^{d}	mouetur	est	$\overline{\text{aial}}$
Omnis	homo	contingit	moueri	q^{o}
Omnis	~~q^{d}~~ homo	necio	est	$\overline{\text{aial}}$

Circa que sit multa dubia, ut uidebimus.

Secunda coniugatis utilis, sed imper: fecta.

Rursus sit privativa.

Si maior erit utilis negativa de inesse: minor utilis affirmativa contingens, conclusio erit utilis negativa contingens licet non cõtingens spra definiti, sic.

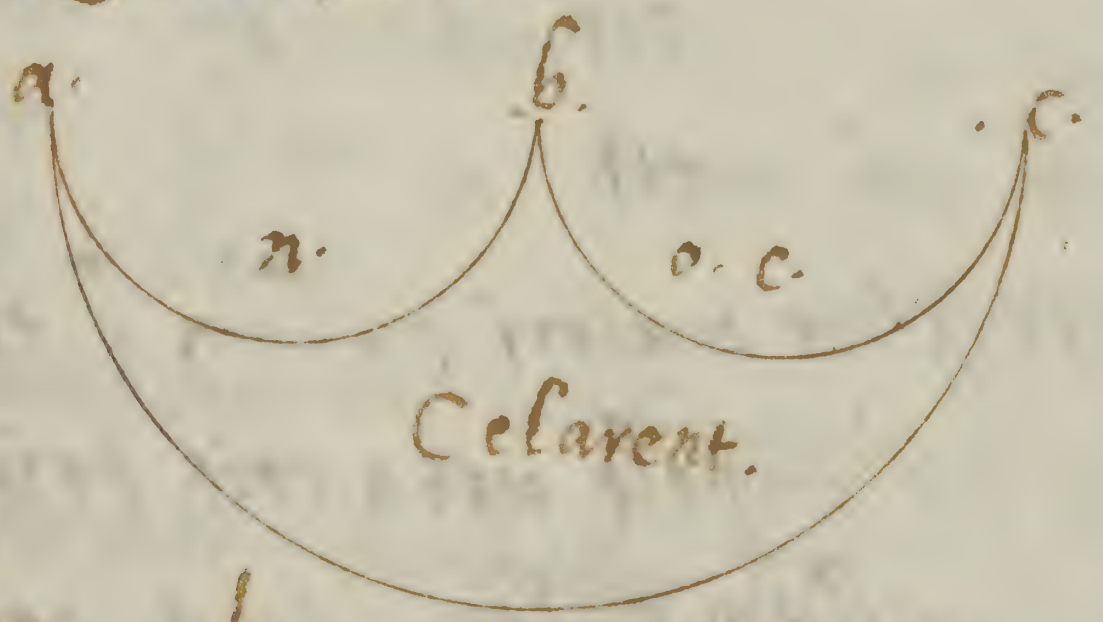

Nullum	b.		est	a.
omne	c.	cont:	est	b. ā°
Nullum	c.	cont:	est	a.

Si regas erit uerum eius oppositum .i. non contingit nullum c. esse a. et sic necesse est aliqd c. esse a. quę equipollet illi, aa posita prominori

ponatur pro maiori minor facta ex contin=
gẽti, efficitur hic pactō in 3° modo 3 figure

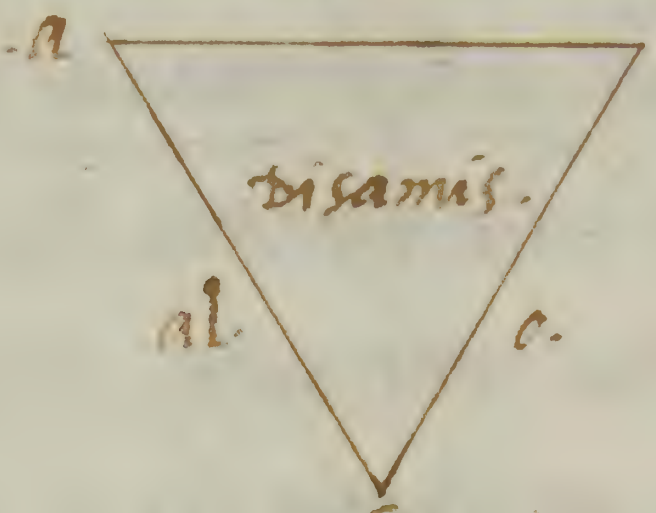

Aliqt c. nõ est a.

Omne c. est b. ḡ

Aliqt b. nõ est a.

que aduersatur maiori nullum b. est. a. ḡ
cum hoc sit impōsle uera erit prior con-
clusio i. nullum. c. cont: est a. ga posito
falso, ut supra cum contingẽs, posito est
existens debuit ꝑdem falsum sequi, sed
non impōsle, ut sequitur ſi ~~sed~~ s. due contra=
dictorie sint uere. Etiam ex terminis pot

demonstrari conclusionem hanc non
esse cõtingẽtem, ut diximus, hoc modo

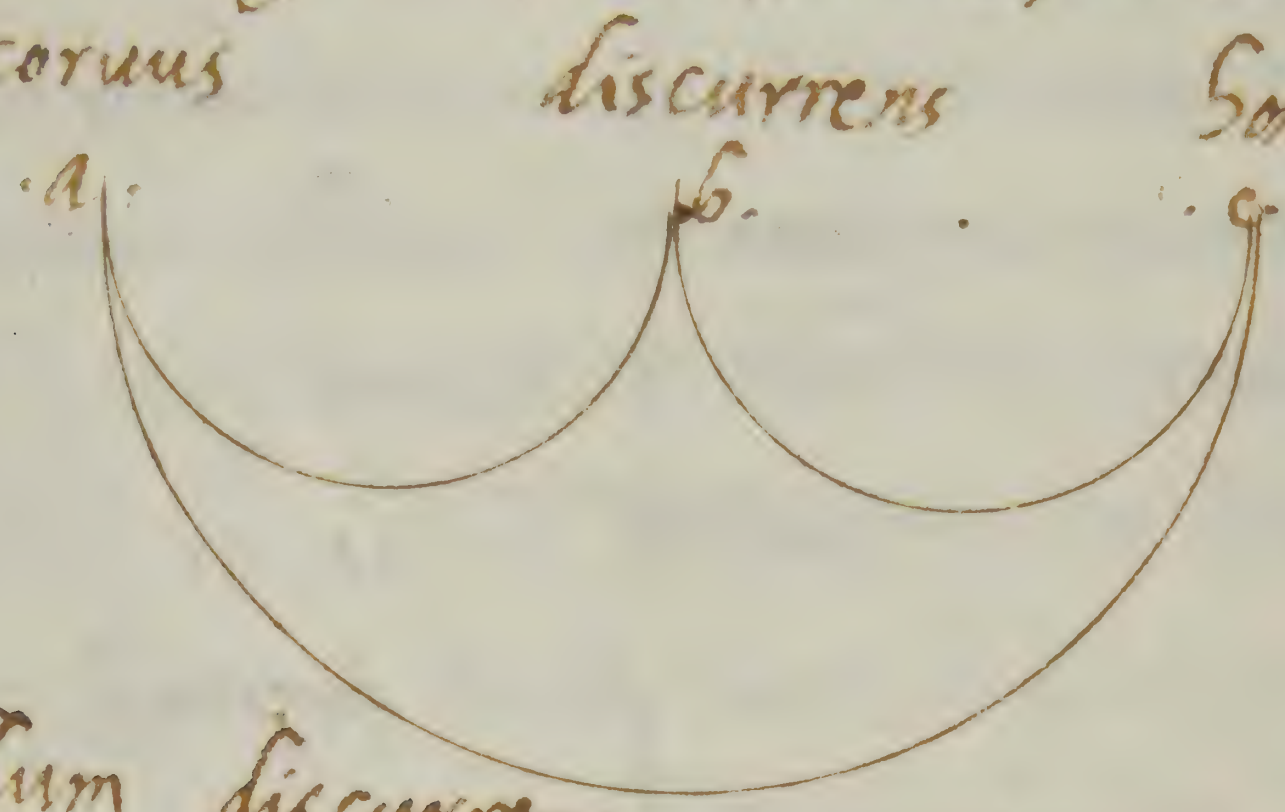

Nullum discurrens est coruus
omnis homo cont: esse discurrẽs, et hñ
Nullus homo est coruus (sequr nec.

q̃ conclusio non est contingens, sed necessa
semper est, probatur sic.

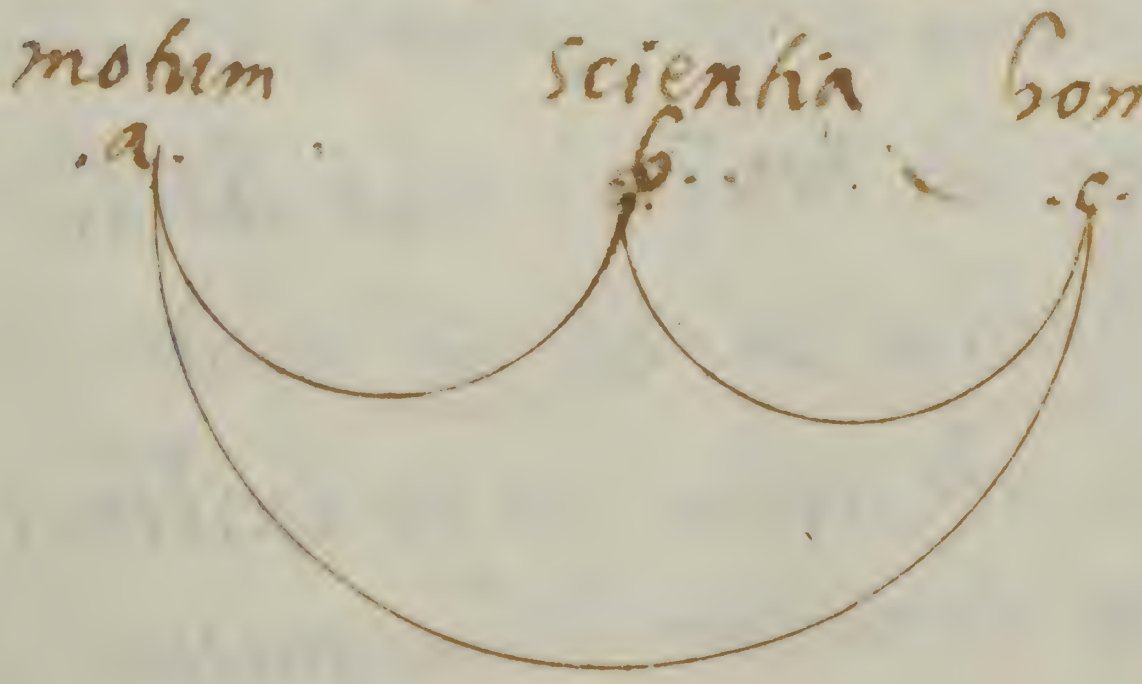

249

Nulla scientia. movetur:
Omnis homo cont: est scia
Et tamen non sequitur conclusio necia,
quia non necesse est nullum hominem
moueri, sed est contingens quod dicitur
nulli ex necessitate inesse, et quia si
termini ab Arist: positi pretereā quod
sūt obscuri non sūt ueri, quia maior nō
est existens, sed necia negatiua, ga ne-
cessaria nullum discurrens est eorum
ideo posuit secundus motum, scientia homo,
sed ḡm etiā in his posuerat maiorē non
existentem, sed necia, ideo addidit
termini diligentius sumendi sūt. unde Jo: nō
accepit scia, sed sciens, ut sit existens nō
necia Alex: sumit, ambulans quiescēs, Aid.

Sed si priuatiuum ad minorem

Si minor est negatiua illis contingens, et maior illis existens, nil per se concluditur necio, sed si contingens sine minor conuertatur in oppositam qualitatem fit Barbara, ut prius, sic modo.

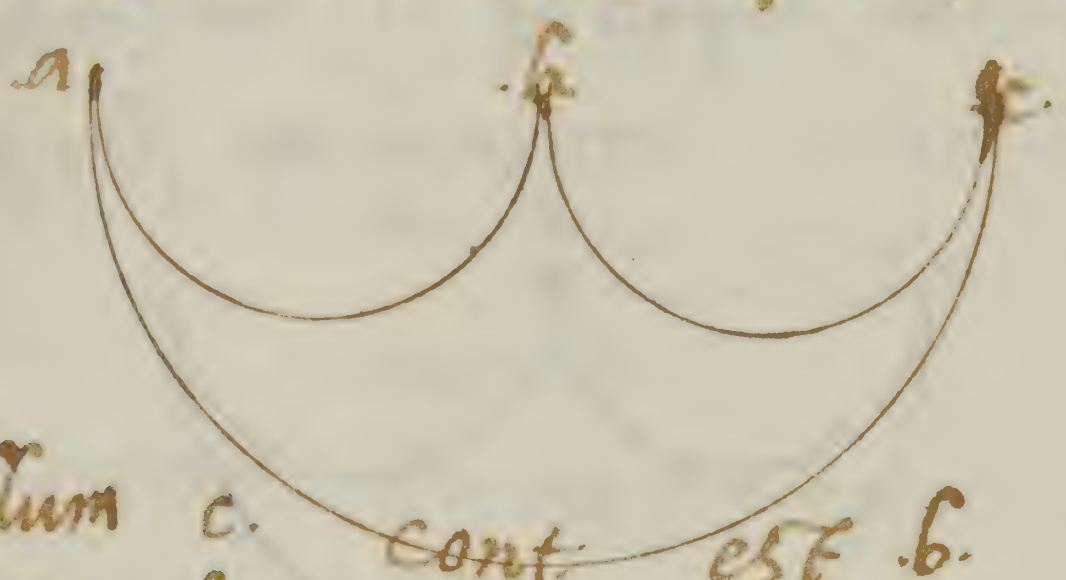

Nullum c. cont. est b.
Omne b. est a.
Nil concluditur, sed a minore conuersa sic omne c. est. b. cont. fit Barbara sic.

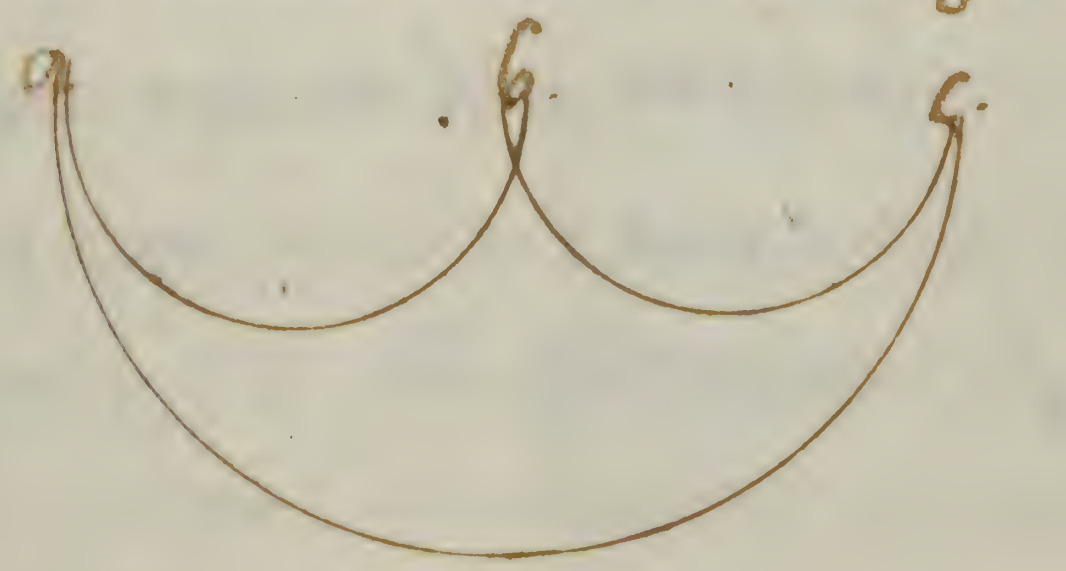

Omne c. cont: est b.
Omne b. est a. g°
Omne c. cont: est a.

Sed et eodem modo.

Quando ambo interualla .i. utraq; Prpo
sitio erit negatiue nil concludituer,
Sed si minor conuertatur fiet celaret.

Nullum c. cont: est b.
Nullum a. est b.
Nil concluditur, sed minore conuersa
et positio. omne c. est. b. contingen=
ter fit celarent sic.

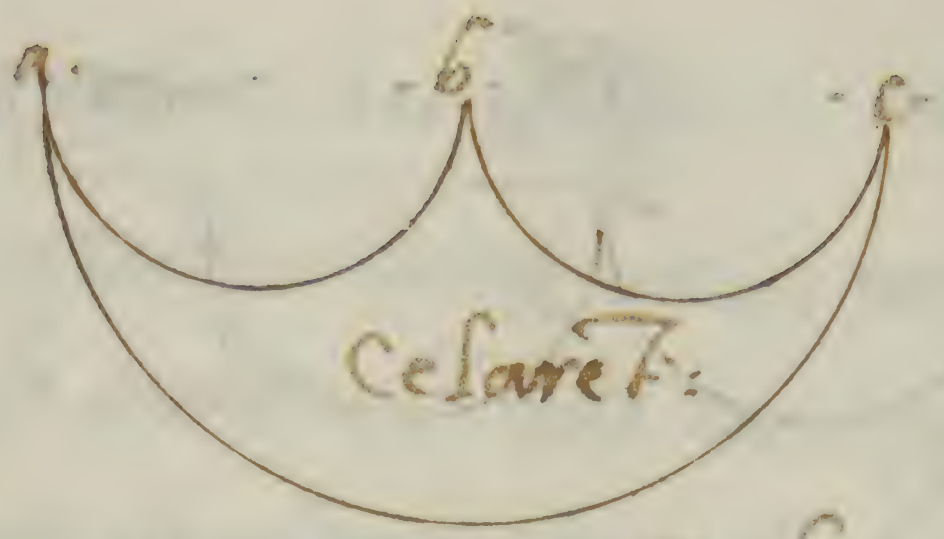

Omne c. cont: est b.
Nullum b. est a. ∴ c
Nullum c. cont: est a.

Si uero non inesse.

inutiles.

Declarat complicationes, quę sit minorem negatiuam existentem, et maiorem cōtingentem siue affirmatiuam siue negatiuā quę omnes sūt inutiles, quia minor existens non potest cōuerti in affirmatiuā: igitur. Cū minor ē negatiua existēs, et non cōtingit nō inesse nullę fit syllus quōcunq; modo capiatur maior, ꝙ nūc concluditur, et necessitate inesse omni, ut.

213

Nulla nix est āf
omne āf cont: est albū, ꝯ cōcludit' nō ꝯ
omnis nix est alba, et aliquo nulli

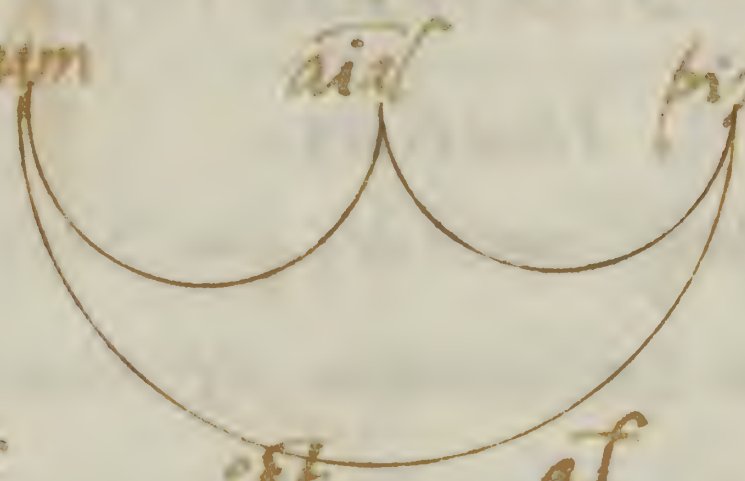

Nulla pix est āf
omne āt cont: est albū. concluditur nō ꝯ
Nulla pix est alba

Notatū Alex: uerūtamen ēē terminos in ꝯ mouere
album ambulans, insecūdo uero, moueri, al-
bum, stans, quamꝯ nec in his conclusiō-
nes sūt uere nēcꝯ.

Quod si hoc uliter.

Particulares utiles perfecte.
Quando maior est utis contingens, et
minor particularis existens affirma-
tiua fiet Darij, si negatiua, Ferio, et
sūt sylli perfecti sicut superiores in
barbara, et celarēt, quia probantur,
ut illi, per dictum de omni, uel nullo.

Quando uero seuniuersale.

Particulares utiles imperfecte
Quando maior erit utis existens, et minor
contingens, siue affirmatiua, siue nega-
tiua sit semper Syllus imperfectus, quia
indiget reductione, qua perficiatur et hoc
diuersimode, quia aliqui perficiuntur per

impossibile: aliqui per conuersionem
ad oppositas qualitates. aliqui utroqmodo.
Si maior erit vtis existens, et minor
particularis negatiua contingés. Si ma-
ior erit affirmatiua, fiet syllus affir-
matiuus per conuersionem minoris in
darij. Si maior negatiua fiet conclu-
sio in Ferio, sic.

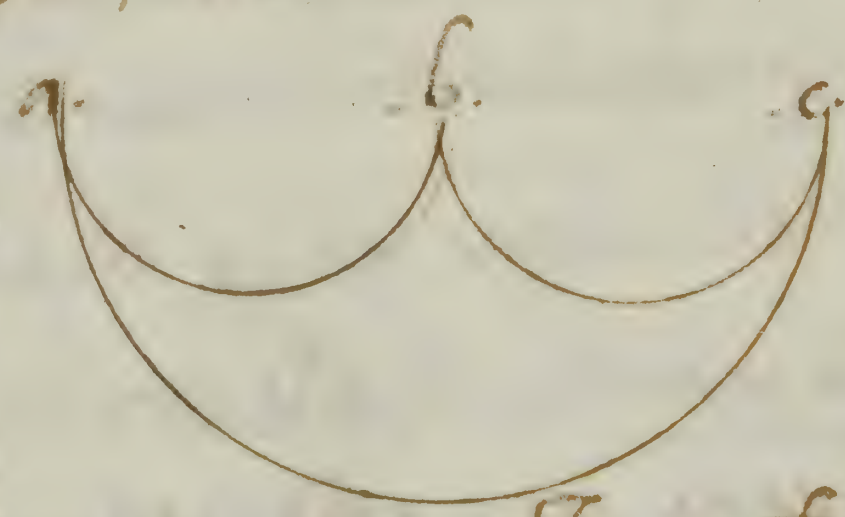

omne b. est a. ꝯ nullū b. ē a.
Aliquod c. cont: non est b.
Non concludit, sed si conuertatur in oppo-
sitam qualitatem, et fiat aliquod c. est b.

tunc si maior erit affirmatiua fiet Darij,
si negatiua, Ferio.

Cū āt non inesse.

Particulares inutiles omnino.

Cū minor erit particularis negatiua ine-
xistens, non fiet syllus, quia non potest
conuerti in affirmatiuam, ut si esset
contingens probatur quod sequitur cōi
et nulli per terminos.

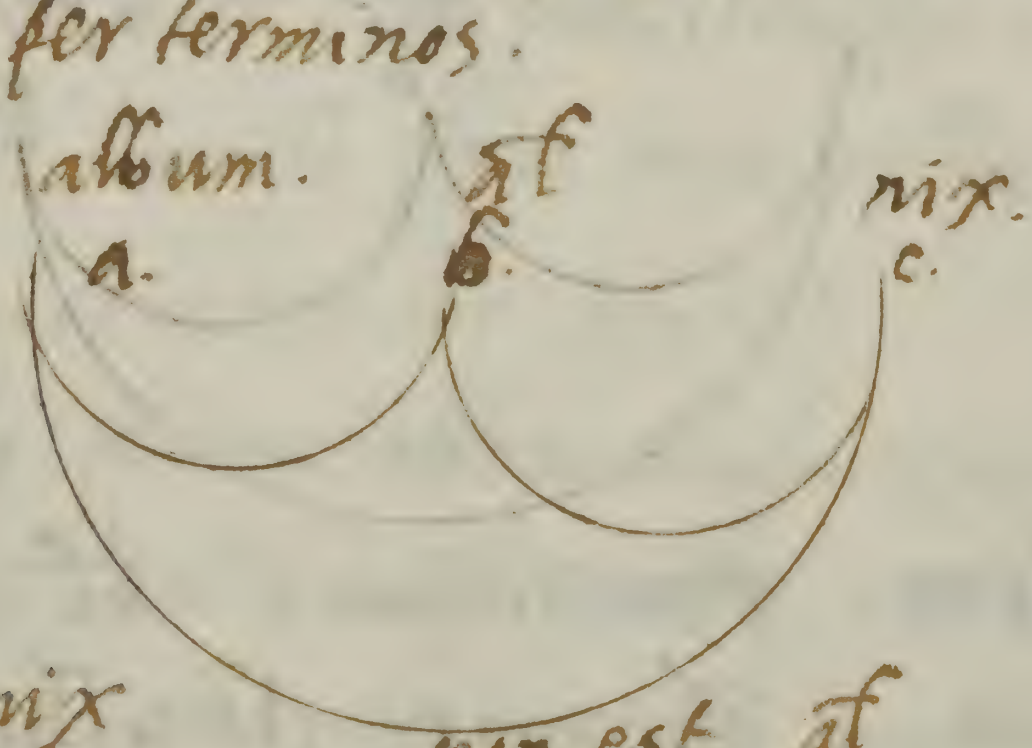

Aliqua nix non est af
omne af cont: est album

Non sequitur conclusio contingens, sed ne-
cessaria sic. ſ° cōis nix est alba.

245

Melius ꝺn̄ inquit Io: si caplamus alios
terminos sic, motum, album, ambulãs
Aliquod ambulans non est album
omne album cont: moueri. ḡ
Sequitur non contingeter, sed necio.
omne ambulans mouebur.
Terminj ꝺn̄ non insit, album, aī pix.

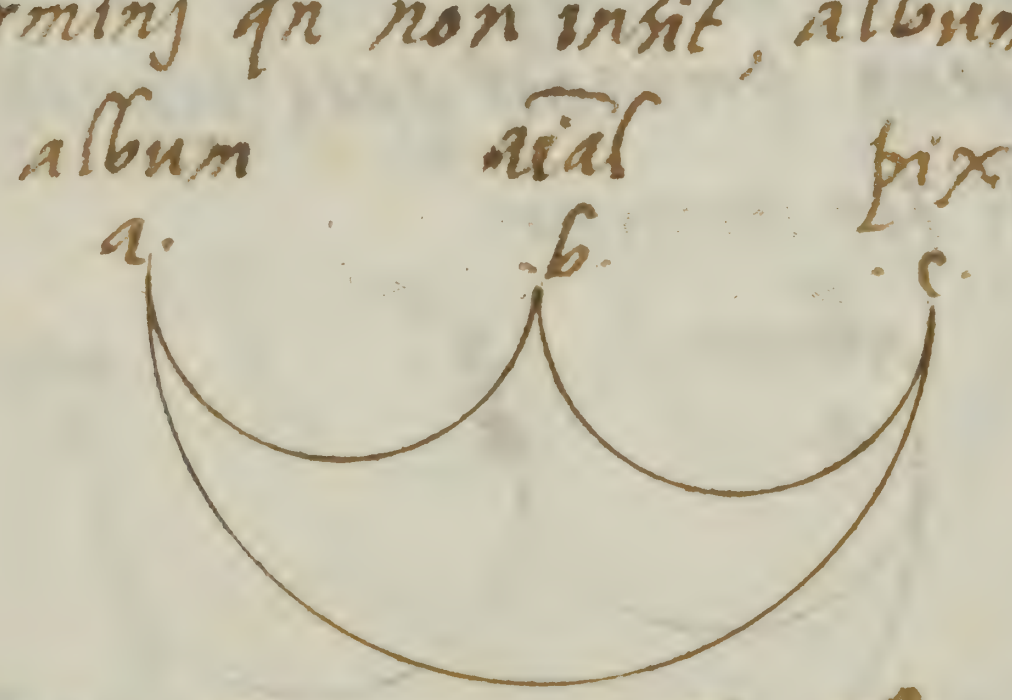

Aliqua pix non ē aī
omne aī cont: est album, seqtur ḡ
Nulla pix est alba.
Meliores termini essent, licit Io., motum
album, s̄tans.

Per indefinitum. n.

Quia in exemplis superioribus minor non est particularis per naturam, sed positione, quia aliqua nix, et aliqua pix non at quia nulla nix, aut pix est at q° accipere debemus indefinitam ña.

Si at ille ad minus ponatur.

Quando maior erit particularis, et minor illis, nullo pacto erit syllus quoque modo mutetur ppones.

Si ambe ppones erut particulares, aut indefinite, sine sit contingẽtes, sive inexistentes, aut commutata propotione, nunq̃ fiet syllus, qd eodem pacto monstratur sic.

Termini Eoes qd ñ insit, at. album, Some.

246

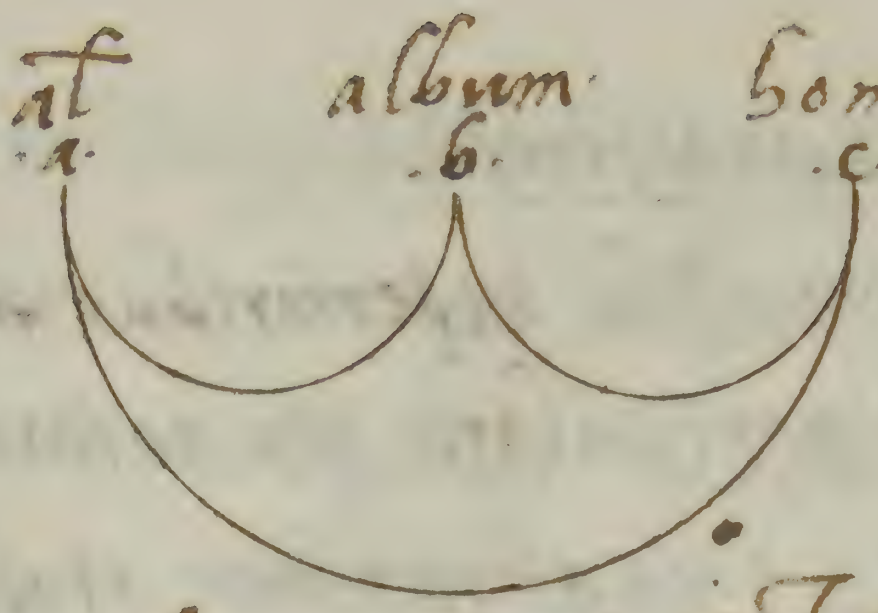

Omnis bono cont: est album
Aliqd album cont: est aī et tn sequit
omnis bono necio est aī

Termini coes qd non inuit, aī, album, uestis.

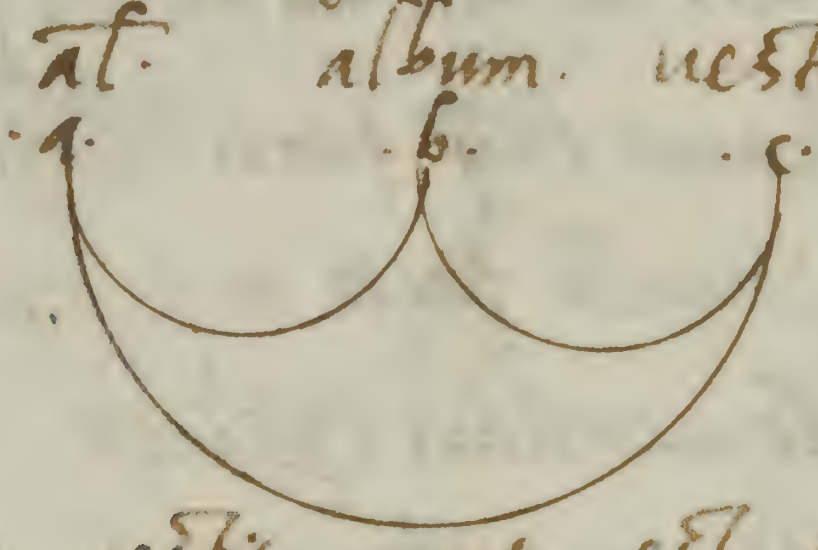

Aliqua uestis cont: est alba
Aliqd album cont: est aī sequitur necio
Nulla uestis est alba g°

V bicunq; maior ē utis et minor particulā-
ris, modo sit particularis ra erit syllus.
qñ uero maior ē particularis, et minor uni-
uersalis nūq; fit utilis syllus.

Mistio necessary, et contingetis in

Prima figura.

Primo ponit tres regulas. Quando utreq; propositiones sut affirmatiue, et maior sit nēcia, minor uero contingens, conclusio non est nēcia.

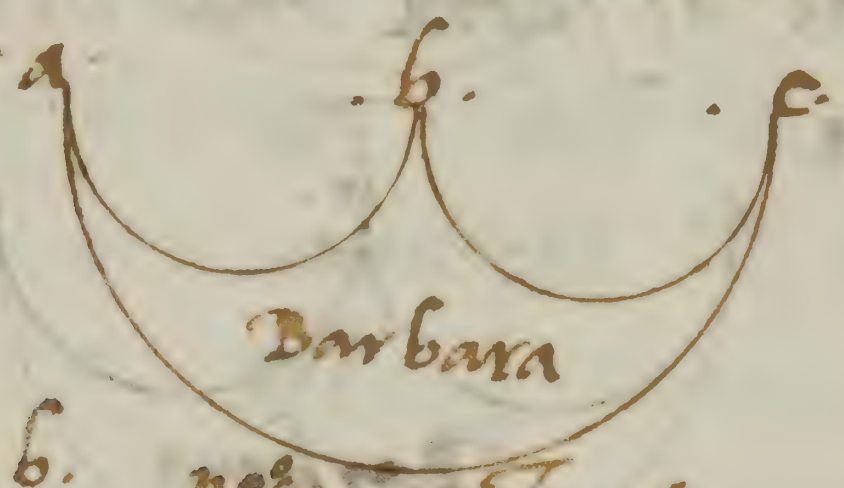

Omne b. nec. est a.
Omne c. cont: est b. non sequitur
omne c. nec°: est a. sed
omne c. cont: est a.

Cui sylthus est imperfectus cum perficiatur per ad impossē, si accipiatur oppositum conclusionis, et minor ponatur inesse. Potest etiam perfici per solam

positionem minoris ineſſe uel ſibi in ſu-
periori miſtione in modis imperfectis
Quando maior eſt affirmatiua ubis con-
tingēs et minor affirmatiua ubis neces-
ſaria non ſequitur concluſio necia, ſed
contingens ut ſupra Sunt in modum per
barbara.

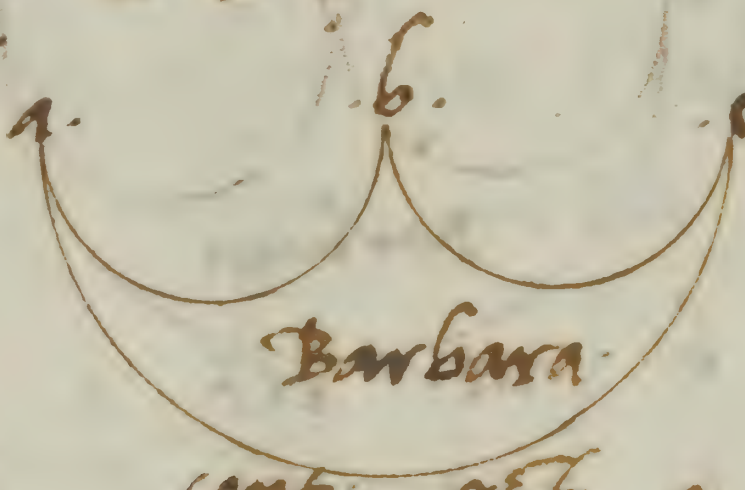

Barbara.

Omne b. cont: eſt a
Omne c. neᶜ eſt b. ſequitur
Omne c. cont: eſt a. et eſt ꝓfectus

ſi aūt non ſimilis figure.

Quando ꝓpoſitiones non erūt uniſor-
mes, ſed altera affirmatiua altera ne-
gatiua.

Quando maior est vtis necia negatiua
et minor, vtis affirmatiua contingēs
conclusio sequitur negatiua existēs

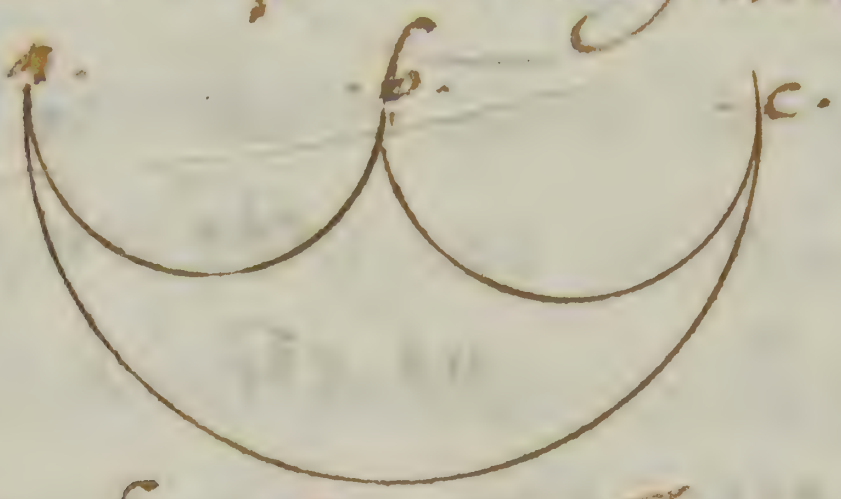

Nullum b. a. est a.
omne c. cont: est b. sequitur.
Nullum c. est a.

Et quia est syllus imperfectus reduci-
tur per impossibile/ si negas oppositum
erit ergo aliquod c. est. a. et tunc ex
3ac. et ex conuersa maioris concludi-
tur oppositum minoris ad 3unc modum.

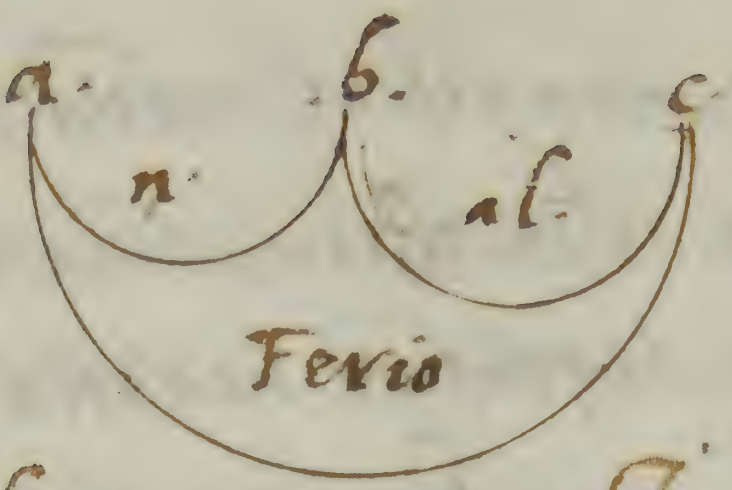

Aliquod c. est a.
nullum a. est b. q̄
Aliquod c. nō est b.

quod est oppositum minoris: quod sic accipiatur non opposita, sed contraria sic. omne c. est. a. destruetur ēt minor per camertes, Sic.

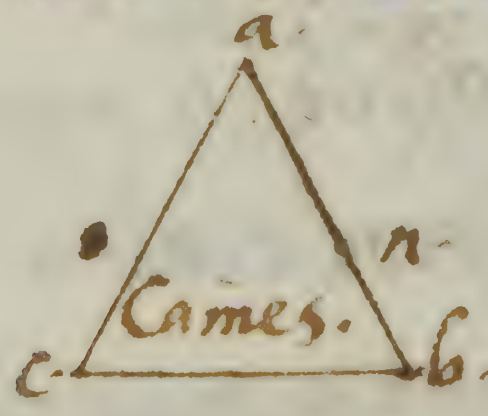

omne c. est a.
Nullum b. est a. q̄
Nullum c. est b. q̄ supra contra min
Omne c cont. est b. rem

Quando aut nec uerra maior est ultis
negatiua contingés, minor uero ultis
affirmatiua necia, sylthis erit perfec
tus, et conclusio uere contingens, nõ
aut contingens non necium quia sic
sumpta fuit maior et sic sylthis
non potest duci ad impossibile.

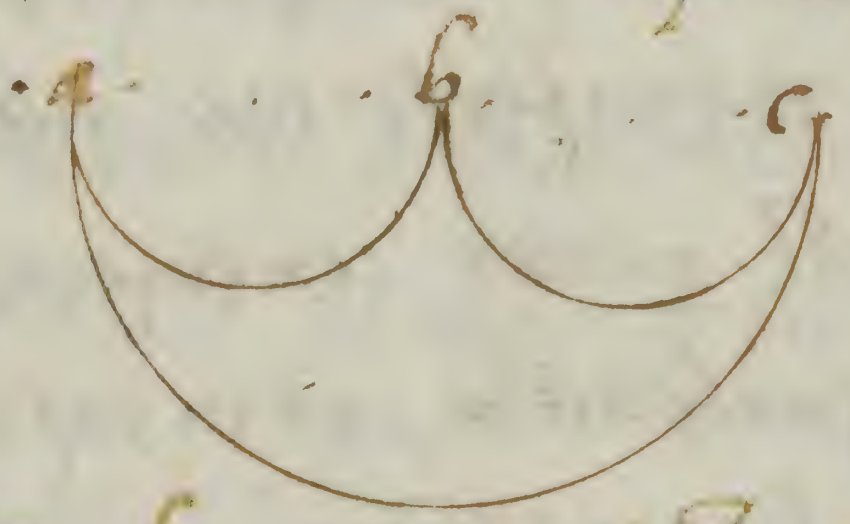

Nullum b. cont. est a.
omne c. nec°. est b. Sequitur.
Conclusio contingens hoc est eius quod est
contingere non esse g° contingit nullum
c. esse a. et non potest reduci ad impossi-
bile quia conclusio de inesse est. Nullum

c. est. n. opposita huius aliquod - c. est
a. g° aliquod a. est c. at in maiori con=
tingit a. nulli b. inesse. et quibus
duabus simul innctis nil sequitur
impossibile.

Quando in minor erit negatiua cõtinges
et maior existens quomodocũq; erit
syllus, sed imperfectus, quia conuer=
tenda est minor contingens in oppo=
sitam qualitatem, ut in superioribus.

Coniugationes inutiles.

Quando minor est necessaria negati=
ua non fit syllus quomodocunq; sit
maior, quia in prima figura minor
semper debet esse affirmatiua, neq;
quando ambe fuerint negatiue si mi=

nor

nor non fuerit contingés quia tunc conuer-
teretur ad oppositam qualitatem, et fieret
sylus in Celarent. Dermus quod insi-
stbum, animal, nix. quod non insi- stbū
animal. nix.

Cęterum eodem pacto.

Complicationes particulares.

Vt in utilibus sic in particularibus sylus nūc
erit perfectus, et imperfectus, et cōiuga-
tio utilis, et inutilis.

Quando maior cū utilis negatiua, et minor
particularis affirmatiua cōtingēs cōclusio erit
particularis negatiua existens per ferio, sic.

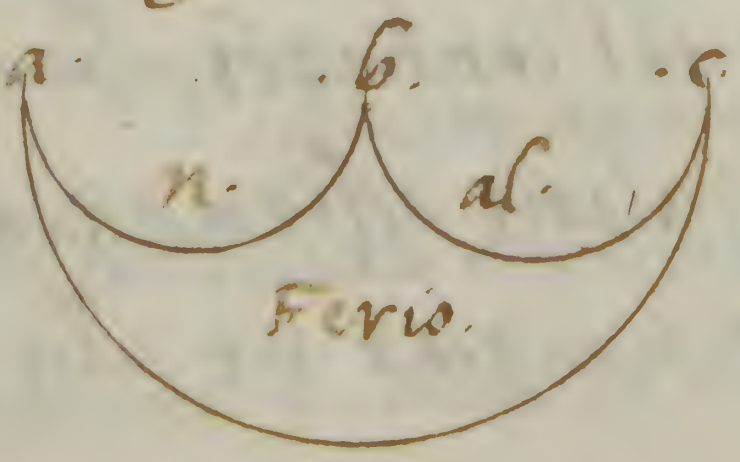

250

Nullum b. nō est a.
Aliquod c. cont: est b. ō
Aliquod c. non est a.
probatur per impoſſe sumamus oppositū
.i. omne c. est a. et cōuertitur maior nul-
lum a. nō est b. et fiet syllus.

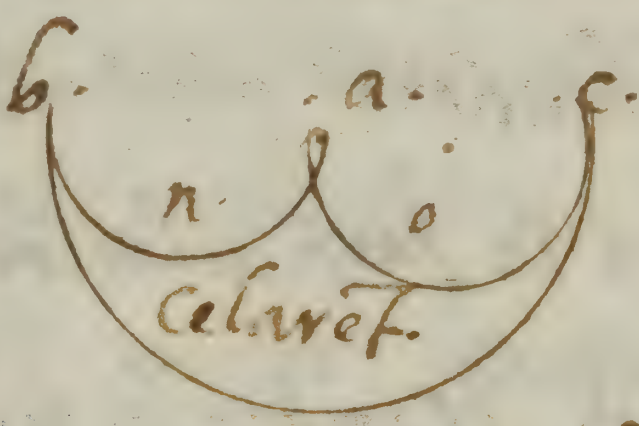

Nullum n. nō est b.
omne c. est n. ō
Nullum c. nō est b. quę est oppositū min
Lris

Sed cum particulare

Quādo maior est continges vtis negatiua
et minor particularis affirmatiua necia, ut
in Ferio; aut si maior sit vtis necia, et
mi

minor contingēs particularis, hinc con=
clusio non est existens, ut supra, sed
uere contingēs: demostratio est eadē,
quę in syllis uniuersalibus.

si āt uniuersale.

Complicati: inutiles.

Cū maior erit particularis, minor uero
utilis, quocunq; modo uarietur ptēs,
nunq; fit syllus utilis, qa in ꝑfecta figu=
ra maior debet esse illis semp ter=
mini ꝙbus concludit̄, ex necessitate
omni, āt album. Sono. Terminj ex
necessitate nulli āt, album, uestis,

Plenum autem.

Hęc est conclusio omnium missionū
contingentis s. cum existente, et con=

tingetis cum nº, quia in utrisq; mistio-
nibus, si ꝑpones erũt eodem pacto in
qualitatem, et quãtitatem, et modum
eędem erũt conclusiones, nisi qđ in
mistione nęcis, et contingętis, ꝙn tri-
uahina est nęcia fit duplex conclu-
sio s. cõtingit non inesse, et nõinesse
sed in mistione cõtingętis, et inesse,
ꝙn frinahina est existens fit una
tantum conclusio .i. contingens. lic
cet alij aliter dicãt.

In Secunda figura.

Quando ambe fuerint contingentes.

in secunda fig^{a}.

Regule quibus regulantur si syllogismi sunt veres.

Prima. Cñ in 2$^{\tilde{a}}$ figura ambe fuerint contingentes nunqua ullo pacto fit syllogismus quomodocunq; sumantur ꝓpones.

Secunda, quando altera erit existens: altera contingens, si existens ultis fuerit affirmativa nunq; erit syllogismus, si vero fuerit negativa ultis erit semper.

Tertia. Cñ altera erit necia altera contingens erit eodem modo ꝙ supra .1. qñ ultis negativa erit necia fit syllogismus.

qn uero utis n̄ecia erit affirmatiua nō
fit syllus.
Notandum ꝑ conclusiones in hac figu-
ra contingentes, sūt illius cohingētis su-
perioris, et ut hę regulę uerificentur
aduertendum, qđ syllus in secūda fig.
uerificantur, aut per conuersionem con-
tingentis, aut per impoſſ, scđ qn utraꝫ
ē contingēs, nō potest uerificari, neq
priori modo, neq 2°, et qa utis nega-
tiua contingens non potest conuerti
in terminis in idem contingens pro-
batur.

Nullum .b. cont: ē .a. nō segtur .g°
Nullum .a. cont: ē .b. ꝟ bat' ꝟ impoſſe sic
Nullum .b. cont: ē .a .g°
Nullum .a. cont: ē .b. si ſorte uerū .g°
omne .a. cont: ē .b. quia ostensum ē
conuerti' in contingentibus affirmatio-
nes cum negationibus, sed falsum ē
a. cont: ēe .b non .n. est neḡm, si
aliqd predicatum alicui subiecto
insit omni, siue utiter cōtingit in
ēe, quod etiā contra suū illud ꝟ con-
uersionem contingere in esse, qa
ut⁹ affirmatiua nō cōuertit' in termi-
nis g° nō segt' si cōtingit nullū .a. ēe .b.
et nullū .b. ēe .a. qd erat notandum.

Amplius autem.

Probat idem .i. contingẽs negati-
uam ũtem non conuerti, 5oc pacto
aliqꝝ prędicatum nulli subo contin-
git, sed ẽ subum alicui prędicato
de necitate non inest, 5uncin modũ.
Hullus 5omo contingeter ℰ albus,
uerum ℰ qꝝ, Omnis 5omo cõtigeter
est albus, quia continges conuerti-
tur in oppositam qualitatẽ, sed nõ
sequitur q°. Hullum albũ cõtin-
geter, ℰ 55, ratio est quoniã sunt
quędam alba, quę necio nõ sunt
5omo, ut Cignus, glacies, modo

que necia sit nō ee, nō pnt ee contin-
gentia, ee ut nō ee.

Verū neg

Tertia ratio ultem cōtingentem nega-
tiuam non conuerti terminis, qa
si hoc eet ostenderet impōe ut
alig hoc modo.

Nullū b. cont: E a. g°
Nullū a. cont: E b. si negas g° oppositi erit uerū i.
Nullū a. cant: E b. sed conuersa suius est.
Aliqt a. nō e. b. g°
Aliqt b. n°. est a. et hoc destruit primā i.
Nullū b. cont: est. A. g° non conuertitur.

Qd. n. ex necessitate.

Reddit rationem superioris dicti, qa
hec ppositio nullum b. cont: ee a. dupliciter

pot ee uera, nam contingere nulli
huiusmodi dicit, ut si nō alicui inest,
et chā si nō alicui non inest func
fit fallacia cōtingentis.

si itaq3

Non contingit c. oi b. inesse. g° c. ex
necessitate nō inest alicui b. falsū
est quia c. potest inesse oi. b. sed ga
aliq bus ex necessitate inest, ideo con-
cedimus ḡ an c, non oe. c. contingit
ee. b. sine sequit' qd ḡ ec propositio.
Contingit omni inesse, ḡ habet duas
oppositas. s. nō alicui inest et necio
alicui nō inest, et ḡ ambe opponuntur
illi nullū c. contingit ee. b.

p̄ 4ª gam. 9°; q̄d non sit cōuersio con-
tingētis negatiue ēius.
Hoc ostenso. supra q̄d syllus nō fit per
cōuersionē nūc q̄d nec p̄ impote. sic.

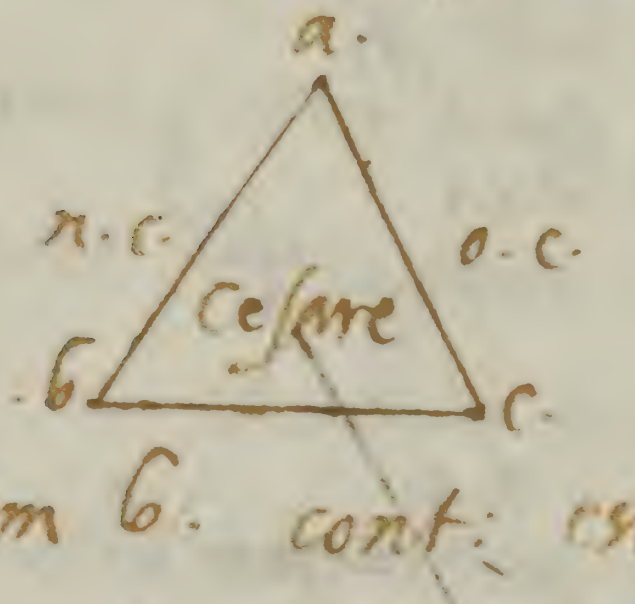

Nullum b. cont: est a.
omne c cont: est a.
Nil sequitur q̄a maior negatiua nō cōuertitur.
Sed neq̄ per impote. ℣. non pōt probari p̄
impote quia 5ª ~~sit~~ opposita conclusionis
capiatur 5. omne b. cont: est c. nil
accidit falsum, sine etiā cōtradictoria.

ommino aut si aliquis syllus cet

conclusio erit contingés q̃a sic ac=
cepte sũt ꝓpones: si contingés uel
affirmatiua, ut negatiua, sed neutra
potest concludi. g°
sit. n. a albus.

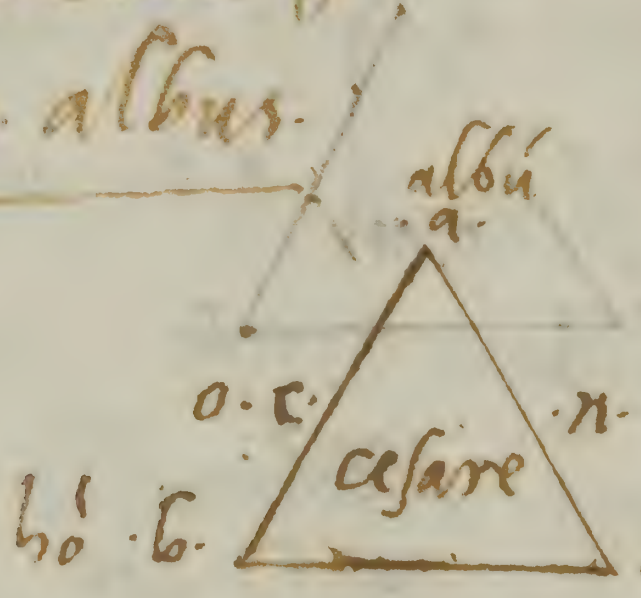

omis homo cont: est albus

Hullus equus con: est albus. non seqũt. g°

omnis homo contingẽter est equus, uel
nullus homo con: ẽ equus q̃ necesse ẽ
non inesse g° maius minus non est

pōt inesse, sed q̄d nō sit pōt contingere
non cē. Clarū est cū nullus equus est
necio Homo. 1°.
Similr aūt mostrabitur. idē ordet si
loco Cesaris fiat Camestres, et eadem
pacto quocunq; alio modo accipiantur.

Mistio contingentis, et existentis in secunda figura.

Regula. Cuando altera premissarū. et deinesse, altera contingens, si affirmans fuerit existens, neg^a continges, nūq; fiet syllus in Sac fig^a neq; ūlr, neq; particulariter, q̄d patet, per Terminos sup^iores s. alb^ū.
reg^a. 2^a. Homo. equus.
Cū affirmans erit cōtingēs et neg^a existēs, sēp erit syllus, et nulla erit coniugatio utilis, q̄ nō habeat maiorē existentē negatiuā, et minorē contingētem affirmatiuam.

156

Coniugationes utiles utiles

~~neg~~ Quando maior erit utilis existes negati-
ua, et minor utilis contingés affirma-
tiua, conclusio fiet utilis cõtingens. s.
negatiua, ~~et minor utilis contingens affir-~~
quia in secunda figura,
~~quia~~ sep cõcludit negatiue.

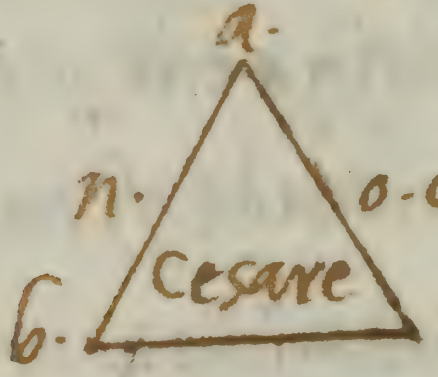

Nullum. b. est: a.
Omne. c. cont: ẽ. a. ℔°
Nullum. c. cont: ẽ. b. et ẽficit' per
conuersionem maioris sic.

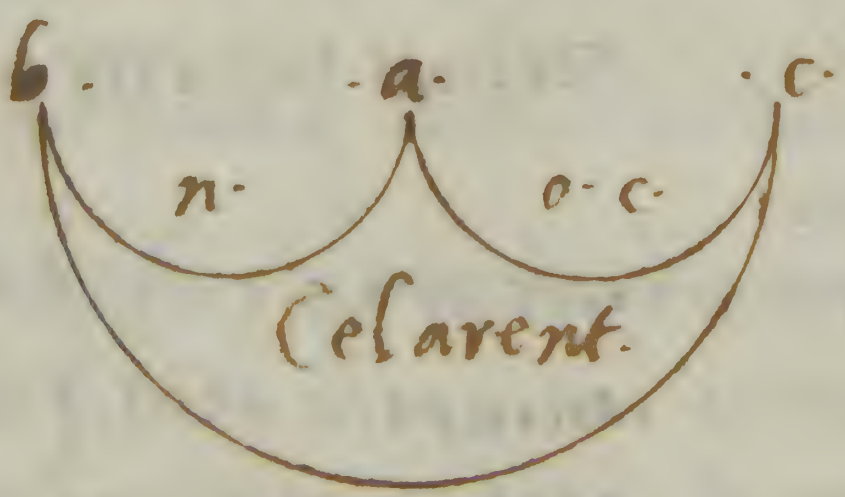

Hullum . a . est : b .
Omne . c . cont : est . a . ḡ .
Hullum . c . cont : est . b .

Simitr. Si fiat secundus modus . i ca=
mestres hoc pacto :

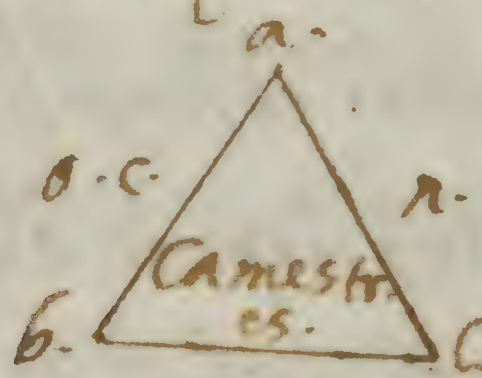

Omne b . cont : est : a .
Nullum c . ē . a . segt : ḡ .
Hullum c . cont : est : b .
Sed hęc indiget cōuersione minoris, et transpo=
sitione ꝑponū, et cōuersione cōclusionis, sic .
Hullum a . est : c .
Omne b . cont : est : a . ḡ
Hullum b . cont : est : c . et ꝑ cōuersionē
Hullum c . cont : est : b .

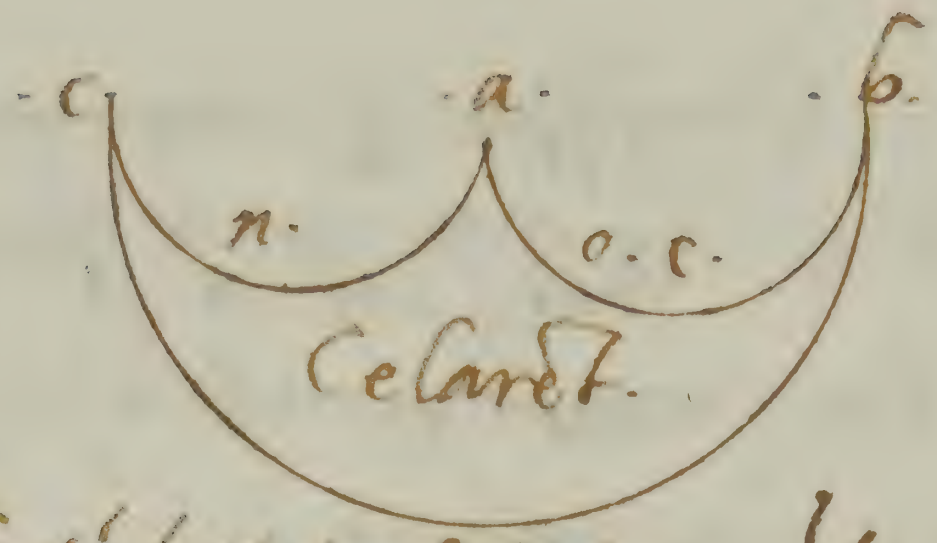

At dictū fuit paulo supra cōhingētem ne-
gatiuā uerā nō cōuerti terminis. soluit
Alexᵉ nō ee sic ueri cōhingētis, sed eius
q̄ conuertit cū inexistente alij ālr, mihi
q̄dē iur, ut dixi sēpe, nil fere i toto tracta-
tu missionū i ueniri q̄ nō sit aut falsū,
aut dubium.

Sin aut ~~tr~~ utrq;

q̄ndo ambe premisse fuerit negati-
ue, et altera existens, altera cōtingēs,
quia ex ambabus negatiuis nō fit syllus,
nil cōcluditur, sed si contingēs conuer-

titur, siue maior sit, siue minor in
oppositá qualitaté fiet syllus ut su=
pra; et fit tá Cesar, qꝫ Camestres.

IHYTILES.

Si uero ambę.

Quádo ambę prę misse sút, affirmatiua
altera cõtingés, altera existens, quocũq;
modo positę nó fit syllus.

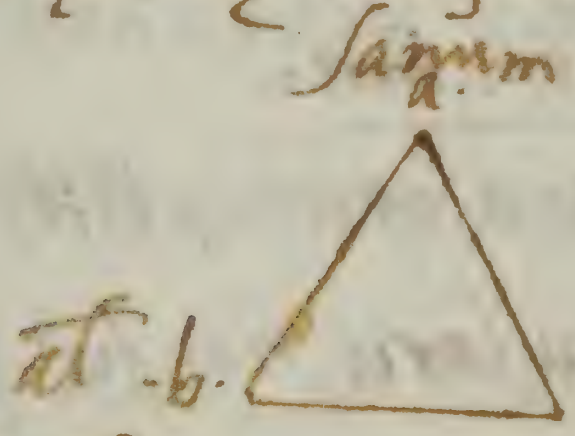

omne at cont: est sanu.
omnis hó ẽ sanus: sic .n. supponat, nó sequt'
omnis hó cont: est at, cũ sit neciũ
Idem si minor erit cõtingens.

Omnis equus cont: est sanus
Omnis homo ē sanus: nō seq^{t}
omnis equus cont: ē homo,
Et hīc est ut ī reliqs sūt multę dubitā^{nes}:

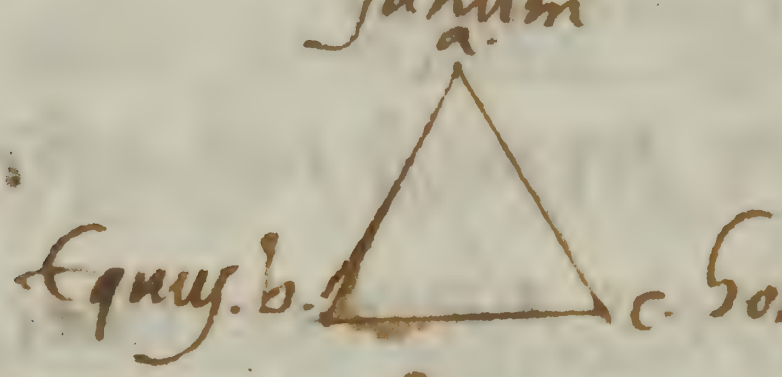

Particulares inutiles.

Eodem modo.

Quādo affirmatiua, erit existēs siue
utis, siue particularis non fit sylłus
p̄bat^{t} per eosdē terminos, s. existendi
oī. valetudo, āt, homo, non ineſſe cōtingē^{t}
valetudo, equus, homo, ut supra.

particulares vtiles.

Quando existens erit negatiua, tunc per cõuersionẽ existẽtis i terminis pot fieri syllus.

Rursus si ambę.

Si ambę fuerint negatiuę, et maior fuerit talis inexistens, minor particularis contingens per se nõ fit syllus, sed cõuersa contingente in oppositam qualitatem, et conuersionẽ existentis, erit syllus, alr minimè.

Mistio necessarij et cōtingētis in secūda figura.

Regula.
Si altera propositionū nēcia est, altera uero cōtingēs, si priuatiua, quę est maior erit nēcia, fiet syllus, et cōclusio erit duplex, non-n. seq̄tur solū utis negatiua cōtingēs s. non contingere inesse, sed etiā negatiua utis existēs. i. q̄d non inest. Si uero affirmatiua i. minor fuerit nēcia non fiet syllus, q̄ maior, aut q̄ pot ēē maior p reductionē debet, ēē negatiua nēcia

Ponatur n

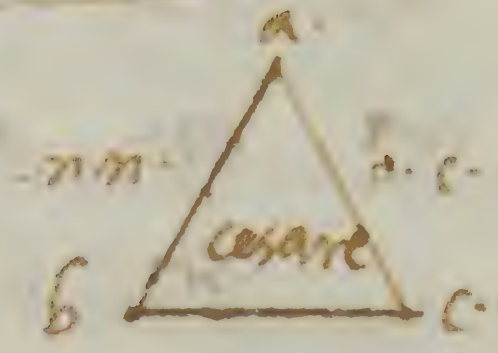

Nullū b. nō est a.

omne c. con: est a. ꝑ°

Nullū c. con: est b. ꝑbat' cōuersa
mauore

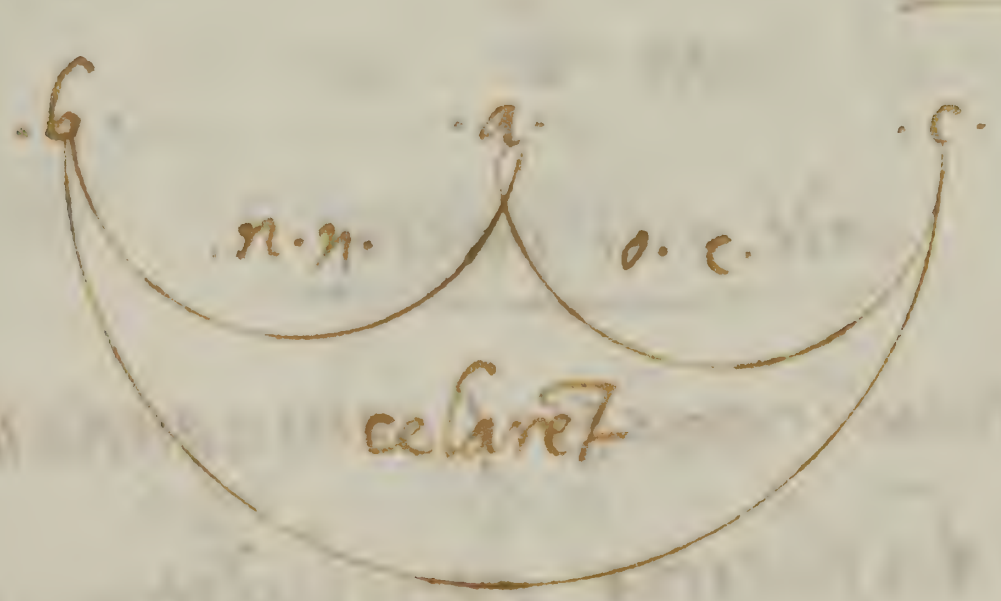

Nullū a. nō ē b.

Omne c. cont: ē a. ꝑ°

Nullū c. cont: ē b.

quod ē sequitur cōclusio negatiua de inēē
i. qđ nō inest probatur sic.

Nullū b. n̊. est a.

omne c. con ~~est~~ a. g̊

Nullū c. ~~est~~ b si negas g̊ oppositū

Aliq̊ c. ē b. accipiat' tunc minor

Nullū b. n̊ ē a. g̊

Aliq̊ c. n̊ nō ē a. q̄ destruit maiorē

Omne c. con: ē a.

cōdē aut facto

Fit etiam reuersio conuersionibus, et explicite concluditur, ut supra, q̄n minor ē 5. negatiua alias sed tunc conuertitur minor simpliciter, et ipsa conclusio.

Inutiles.

Rursus sit quidem

q̄n in primo ut secundo modo affirmativa
erit necia, et altera negativa contingēs
non sit syllogismus. ut.

Nullū b. con: est a.

Omne c. n° est a. nil concluditur
nisi q̄d c. minori non insit b. maior q̄d
probatur terminis. sic.

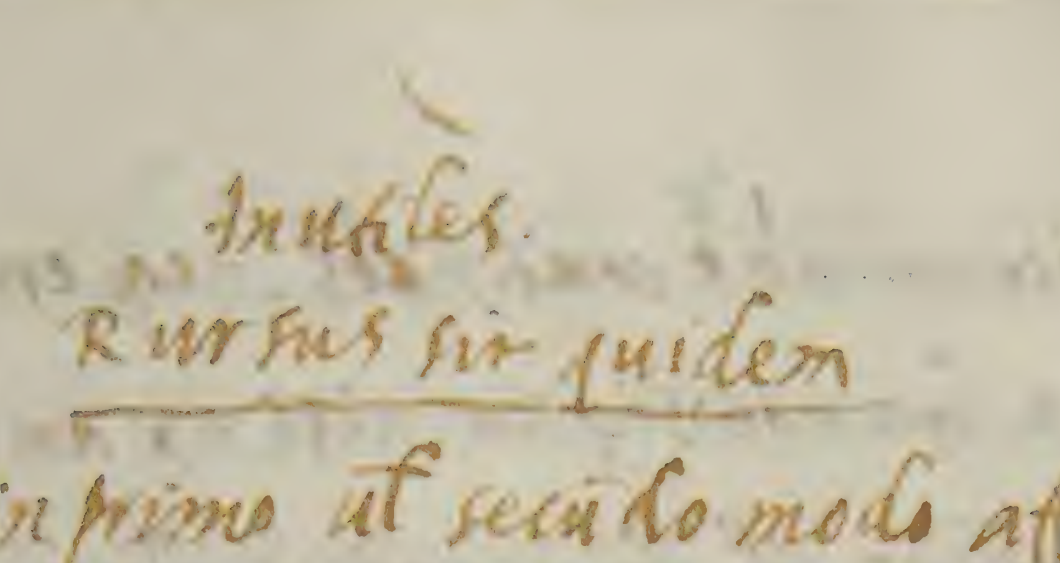

Omnis Cygnus n° ē̅ albus
Nullus Homo con: ē̅ albū. sequitur.
Nullus Homo n° ē̅ Cygnus

Sed qd ẽ neciũm nó é conſequaes, neq; est ne-
cessaria, qa ꝯc non seqtur nisi ex ambabus
prẽmissis nẽcis, ut qn negatiua utr ẽ neia
et altera existens.

Prẽterea aut.

---

prõbatur idẽ qa sic stantibus, pñt inueniri
quibus cõtingit b. i. maior inesse c. i. mi-
nori, et sic cõclusio erit existens affirmatiua.

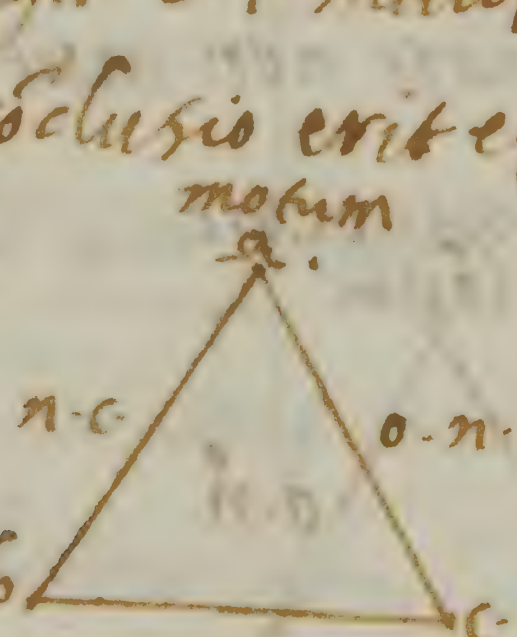

Nullum animal con: mouetur
omne uigilans nõ mouetur. ꝯ
omne. uigilans est al.

qđ si ei eiusdē figure.

Si ambę propositiones eiusdem qualitatis erūt
s. ut affirmatiuę ambę ut negatiuę, fiunt
coniugationes tunc utiles, tunc inutiles
ut supra.

Vtiles.

qñ ambę fuerint negatiuę.

qñ minor est cōtingens fit sylus, qa cōuer-
titur in oppositam qualitatē, et reducit
ut supra, cōcludit duas cōclusiones, ut supra

[4c

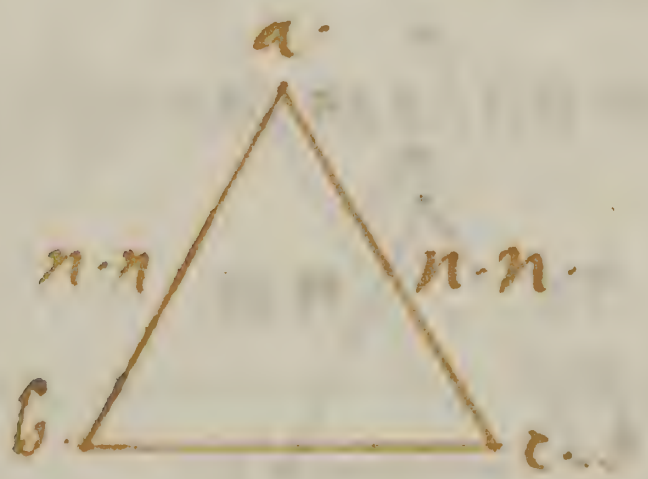

Nullum b. nō ē a. i. nec ē nullū b. ēē a. sic n. accipitur.
Nullū b. nō. ē a.
Nullū c. con: ē: a bō
Nullū c. con. ē b. probatur qua conuer=

26 2

"litur maior, simſtr interminis, et minor
ad oppositam qualitatem hoc modo.

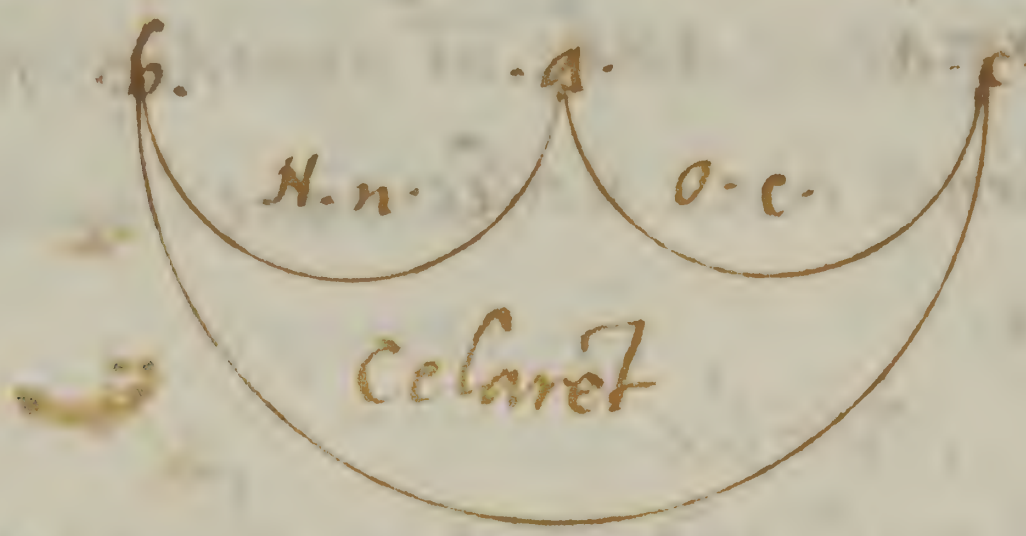

Hullū a. nō ē b
Omne c. con: ē a. q̄
Hullū c. con: ē b. per celaret.

et sī ad c.

Secūda cōiugatio utilis in camestres q̄n minor ē prega nō

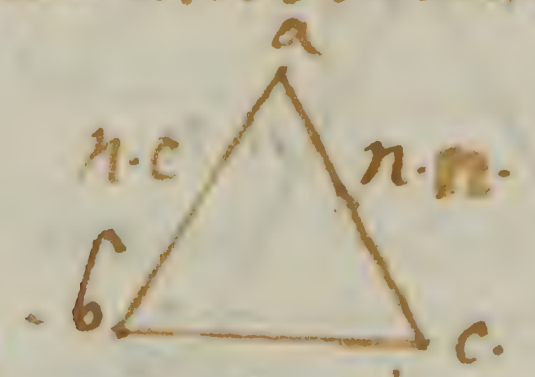

Hullū b. cont: est a.
Hullū c. nūc̄ est a b°
Hullū c. cont: est b.

Fiet n. iter. ꝯtra ꝯuersa maiore i
oppositam qualitatem, et minore sim=
pliciter in terminis, et cōclusione

insuibles
Quod sit affirmatiue.

Cū ambe sūt affirmatiue, tunc sequitur co=
clusio non inesse, neq; nec̄ nō inec̄ ꝑ
causas ī textu expressas, neq; contin=
gere non inesse ꝙd sic probatur

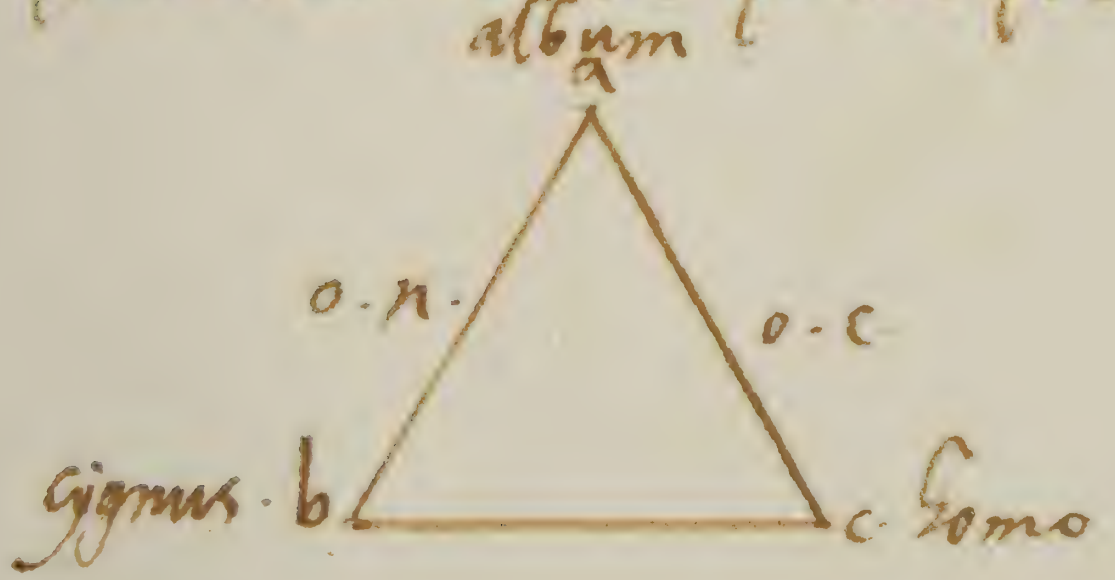

Omnis Cygnus nō ē albus
Omnis Homo cont: ē albus sequt' cōclusio nō nō
Nullus Homo nō ē cygnus — Ineſſe ꝙ

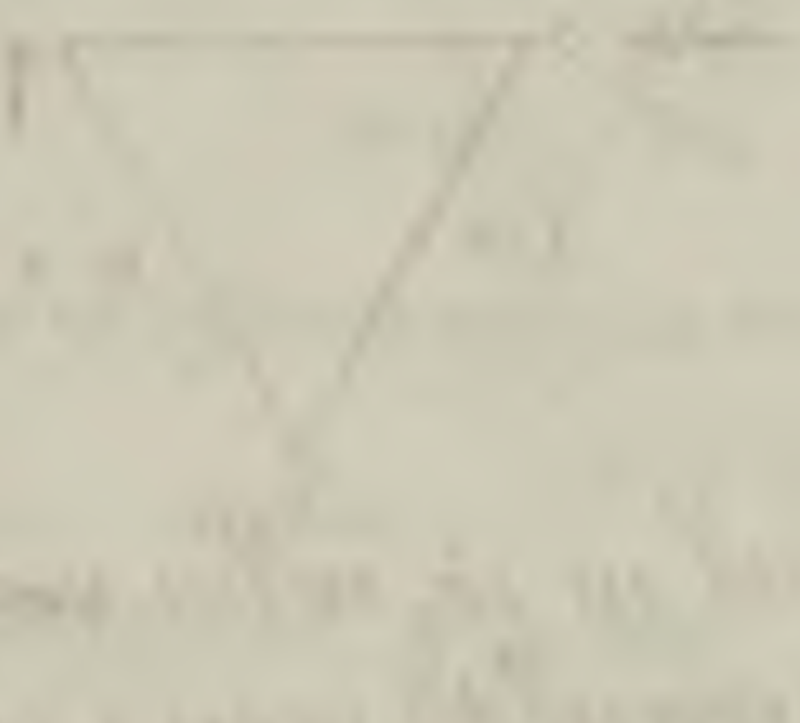

270

275